

Hæreticus ut quis censetur quæ requiruntur, l. 1. c. 9. f. 27.
 Hæreticus & apostata à fide, idem potest esse, ibi. f. 28.
 Hæreticorum pertinacia notatur, ibid.
 Hæreticus est qui cum pertinacia in fide dubitat, l. 1. c. 10. f. 29.
 Hæretici non sunt consulendi & fugienda eorum scripta, nec quidquam expositionis scripturæ ab ipsis petere, l. 1. c. 11. f. 33.
 Hæretici libros Ecclesiæ comburendos disposuit, l. 1. c. 11. f. 32.
 Hæretici paliantur falso Christianitatis nomine, & quo pacto à catholicis discernantur, ostenditur, l. 1. c. 11. f. 31. & 32.
 Hæreticorum mores annotantur, ibi.
 Hæreticus quibus conjecturis deprehenditur, l. 1. c. 14. f. 42. & 44.
 Hæretici varias configunt formas Sacramenti Baptismi, l. 3. f. 79. v. *Baptismus*.
 Hæreticus non facile quis iudicandus est, l. 5. f. 162. v. *Deus*.
 Hæretici falso tribuunt beato Ignatio inter viros conjugatos beatum Paulum annuerasse, l. 14. f. 483. v. *Virginitas*.
 Hominem non debere extolli in bono quopiam opere, ostenditur, l. 11. f. 478. v. *Opera*.
 Homines quotquot à vivis discesserunt ante Christi passionem non fuerunt damnati: plures enim salvi facti sunt contra plures hæreticos, l. 12. f. 393. v. *Peccatum*.
 Homo cuius rei gratia imago Dei dicitur, l. 2. f. 64. v. *Anima*.
 Homo non potest alteri mereri primam gratiam, l. 3. f. 94. v. *Baptismus*.
 Homo salvari potest absque baptismo quando ejus non adesse facultas, si ad Deum se totum convertat, l. 3. ibi. f. 96.
 Homines vocare solet scriptura sacra omnes qui secum carnem vivunt, l. 3. f. 103. v. *Beatitudo*.
 Hominem & Deum Christum fuisse ex sacris litteris, ostenditur, l. 4. f. 128. & seq. v. *Christus*.
 Homo cælestis appellatur Christus secundum naturam divinam, l. 4. f. 133. v. ibi.
 Homo nulla alia lege quantumque bene operetur salvari poterit, nisi in lege Evangelica, l. 9. f. 297. & 298. v. *Lex*.
 Hominis liberum arbitrium ex litteris sacris, ostenditur, l. 9. f. 299. & seq. v. *Libertas*.
 Hominem esse prædestinatum signis & conjecturis sciri potest, l. 12. f. 429. v. *Prædestinatio*.
 Homo nescit qualem finalem habebit perseverantiam, l. 12. f. 427. v. ibi.
 Homo sine Dei gratia nihil potest facere, quid sit hoc nihil, l. 9. f. 303. v. *Libertas*.
 Homo amissa Dei gratia bene potest moraliter agere, contra Lutherum, l. 9. ibi. f. 302. & 303.
 Hominis opera omnia non esse peccata, contra Lutherum & illius affectas, ex litteris sacris, ostenditur, l. 11. f. 366. v. *Opera*.
 Homo Dei auxilio omnia potest, l. 14. f. 483. v. *Virginitas*.
 Hominis imago non semper tribuitur in scriptura sacra naturæ hominis, l. 2. f. 57. v. *Adam*.
 Homo primo fuit creatus de limo terræ, post vero spiraculum recepit vitæ, l. 2. f. 66. v. *Anima*.

Humanitas Christi scorsum à divinitate considerata non adoranda latræ, quo pacto adoranda sit, l. 2. f. 49. v. *Adoratio*.
 Humanitatem Christi adorandi præceptum, l. 2. f. 48. v. ibi.
 Humanæ naturæ veritas in duabus consistit substantiis, nempe corpore & anima rationali, l. 4. f. 131. v. *Christus*.
 Hominem justificari per gratiam & per Christum quomodo intelligitur, l. 7. f. 231. & 232. v. *Fides*.
 Hominem justificari per fidem quomodo intelligitur, ibi. f. 232.
 Homo quantumque justus sine Dei revelatione non potest esse certus quod sit in gratia, neque de sua salute, l. 12. f. 427. & seq. v. *Prædestinatio*.
 Hominum bona opera esse Deo grata habent ex merito Christi, l. 11. f. 377. v. *Opera*.
 Humilitas iusti in bonis operibus qualis, l. 11. f. 378. v. *Opera*.
 Humilitatis causa minime mentiditur, l. 10. f. 312. v. *Mendacium*.
 Hominis quantumlibet docti & sancti testimonium non est efficax ad hæresim convincendam, nisi ex factis litteris aut Ecclesiæ definitione vel traditione id consisterit, l. 1. c. 7. f. 18. & 19.

Iacob non est mentitus quando patri suo dixit, se esse Esau, l. 10. f. 313. v. *Mendacium*.
 Iacobus Apostolus per illa verba, *Infirmatur quis in vobis*, &c. non instituit Sacramentum Extremæ Unctionis, l. 14. f. 487. v. *Extremæ Unctionis*.
 Iacobi Apostoli epistolam esse canonicam, ostenditur, l. 13. f. 463. v. *Scriptura Sacra*.
 Ieiunus debet esse ordinans & ordinandus in collatione sacrorum ordinum, l. 11. f. 382. v. *Ordo*.
 Idolatræ non sunt censendi Sanctorum reliquias venerantes, l. 13. f. 439. v. *Reliquia*.
 Idolis immolata comedere qualiter licebat, l. 4. f. 124. & 25. v. *Cibus*.
 B. Ignatius non annoveravit beatum Paulum inter viros conjugatos, cum virgo perpetua fuerit, l. 14. f. 483. v. *Virginitas*.
 Implere potest homo omnia Dei præcepta cum ipsius adiutorio, l. 12. f. 422. v. *Præceptum*.
 Imaginem Dei non perdidit Adam post peccatum contra Origenem hoc sententem, l. 2. f. 55. & 56. v. *Adam*.
 Imago hominis quomodo accipitur in sacris litteris, l. 2. f. 57. v. *Adam*.
 Imago & similitudo differunt, l. 2. ibi. f. 56.
 Imago Dei, l. 4. f. 123. v. *Caro*.
 Inferni nomine in sacris litteris purgatorium & limbus intelligitur, l. 12. f. 436. v. *Purgatorium*.
 Infernalem pœnam esse æternam ex litteris sacris, ostenditur, l. 3. f. 107. v. *Beatitudo*.
 Infidelitatis tres species notantur, l. 1. c. 9. f. 28.
 Infirmus monachus non tenetur ad laborem, l. 9. f. 293.
 Infidelium matrimonia non æquanda Christianorum matrimoniis, l. 11. f. 348. v. *Nuptia*.
 Inquisitores hæreticæ pravitatis non facile de hæresi pronuntiare debent, l. 1. c. 8. f. 24.
 Inquisitorum munus non facile de hæresi iudicare, ibi. f. 25.

In-

Inquisitorum munus notatur, ibi. f. 25.
 Injuriæ aut damni reparationem non querere coram iudice est in Concilio, non in præcepto, l. 12. f. 417. v. *Præceptum*.
 Inimici dilectio est in præcepto, l. 12. ibi.
 Intellectus noster investigare quæ fidei sunt minime potest, l. 1. c. 2. f. 3.
 Intelligentia dictorum ex causis dicendi fumenda est, l. 1. c. 2. f. 7.
 Intellectum verum sacræ scripturæ Ecclesia est quæ docet, l. 1. c. 4. f. 11.
 Inventum in sacris litteris id etiam dicitur, quod nunquam fuit quæsitum, l. 2. f. 62. v. *Adam*.
 Inventor Deus & qualiter, l. 12. f. 424. v. *Præceptum*.
 Ioannem baptistam fuisse Heliam quomodo intelligitur, l. 6. f. 193. v. *Eucharistia*.
 Ioannis error notatur, l. 3. f. 109. v. *Beatitudo*.
 Ioannis dictum, *Nisi manducaveritis carnem filii hominis*, &c. quomodo intelligitur, l. 6. f. 213. v. *Eucharistia*.
 Illud, *ante diem festum Pasche*, l. 6. f. 289. v. ibi.
 Ioannes Baptista, etsi in utero sanctificatus, non ausus est prædicare quousque à Deo mandatum accepit: tanta dignitas prædicationis verbi Dei, l. 12. f. 430. v. *Prædicatio*.
 Intentio qualis in oratione habenda, l. 4. f. 119. v. *Cantus*.
 Irenæus in calce libri quinti caute legendus est, l. 3. f. 109. v. *Beatitudo*.
 Iudam damnatum fuisse sacræ testantur scripturæ, l. 10. f. 310. v. *Martyrium*.
 Iudam recepisse corpus & sanguinem Domini sicut reliqui Apostoli, ex sacris litteris, ostenditur, l. 6. f. 210. v. *Eucharistia*.
 Iugum servitutis & maledictum quid sit, l. 12. f. 416. v. *Præceptum*.
 Iudith mendacium quod Holoferno dixit scriptura sacra non laudat, sed ejus virilem animum, l. 10. f. 313. v. *Mendacium*.
 Iudex Christus est vivorum & mortuorum, l. 4. f. 130. v. *Christus*.
 Iustitia bellandi pendet ex ejus causa, l. 3. f. 116. v. *Bellum*.
 Iustitia pacem conservat, l. 3. ibi.
 Iustitia semel accepta ab illa potest homo excidere, l. 12. f. 428. & 429. v. *Prædestinatio*.
 Iustificatus erat Cornelius antequam ad Petrum accessisset, l. 3. f. 98. v. *Baptismus*.
 Iustificari hominem per gratiam, &c. & justificari per Christum quomodo intelligitur, l. 7. f. 232. v. *Fides*.
 Iustificari hominem per fidem quomodo intelligi debet, ibi.
 Iustificari nemo potest sine gratia Dei quantumque bene moraliter operetur, & testimoniis Conciliorum probatur, l. 7. f. 253. v. *Gratia*.
 Iusti quando in sinu Abrahamæ detenti erant, quædam eis erat captivitas, l. 3. f. 110. v. *Beatitudo*.
 Iustorum merita & præmia varia, l. 3. f. 113. v. ibi.
 Iustus Paulus vocat fellas, ibi. f. 114.
 Iustus absque adiutorio divino non potest omne vitare peccatum, l. 7. f. 253. v. *Gratia*.
 Iustus dum in vivis agit personam mercenarii gerit, l. 13. f. 467. v. *Spes*.
 Iudicia Dei occulta nimis, l. 12. f. 426. v. *Prædestinatio*.
 Tom. I.

Judicium temerarium est iudicare de se vel de aliis quales futuri sint, l. 12. ibi. f. 428.
 Judæis permittum fuit usuras petere ab alieno ob ingen-tem eorum cupiditatem voraginem, l. 14. f. 501. v. *Usura*.

L

Laborare manibus licitum est monachis etiam sustentandæ vitæ causa, cujus oppositum dicere est hæreticum, l. 9. f. 291. v. *Labor*.
 Laborare manualiter quinam monachi tenentur, l. 9. f. 295. v. ibi.
 Laborare manibus prædicatores non debent compelli, l. 9. f. 294. v. ibi.
 Laborare debent monachi exemplo sanctorum, ostenditur, l. 9. f. 292. v. ibi.
 Laicos communicare sub utraque specie antiqua fuit consuetudo, quæ modo minime expedit, l. 6. f. 215. & 216. v. *Eucharistia*.
 Lapides aliquos magnam continere virtutem, ostenditur, l. 14. f. 473. v. *Tentatio*.
 Lateranense Concilium notandum circa animæ immortalitatem, l. 2. f. 70. v. *Anima*.
 Latus Christi fuit perforatum lancea militis post ejus mortem, l. 4. f. 143. v. *Christus*.
 Latronem bonum fuisse baptizatum ante mortem ejusdem non constat, tamen fuisse salvum, l. 3. f. 109. v. *Beatitudo*.
 Lavacrum regenerationis baptismus est, l. 3. f. 82. v. *Baptismus*.
 Lex peccati ab Apostolo ipsa appellatur concupiscentia, & quare, l. 3. f. 101. v. *Baptismus*.
 Lex quid, l. 9. f. 295. v. *Lex*.
 Lex vetus non est servanda juxta omnia illius præcepta simul cum nova lege, & oppositum est hæresis, ibi. & seq.
 Legem veterem esse malam hæresis est, & convincitur, l. 9. ibi. f. 296.
 Lex peccatum non est, sed per legem peccatum dignoscitur, l. 9. ibi.
 Lege nulla alia, quam evangelica homo potest salvari, l. 9. ibi. f. 297.
 Lex quodammodo est fœnum ad cohibendum homines à peccato, ibi.
 Lex Evangelica quare appellatur testamentum, l. 10. f. 336. v. *Missa*.
 Lex aliqua etiam in libris canonicis scripta non sit, non sequitur inde, illam non esse divinam, l. 11. f. 350. v. *Nuptia*.
 Leges multæ naturalis juris quæ merito divinæ censendæ sunt, ibi.
 Lex divina de uxoris unitate est sacris litteris contenta, l. 11. ibi. f. 351.
 Leges posse Ecclesiam concedere, quibus omnes Christiani obedire teneantur, ostenditur, l. 6. f. 178. v. *Ecclesia*.
 Legis nomine sacræ litteræ appellare noverunt quicquid nos ad aliquid agendum compellit, l. 6. f. 188. v. *Evangelium*.
 Legem esse ipsum Christi Evangelium ex ipsius legis definitione, convincitur, l. 6. ibi.
 Lex qua Sacerdos ad communicandum sub utraque specie devinctus est, signatur, l. 6. f. 214. v. *Eucharistia*.
 Pppppp Le-

Miffam esse testamentum, figurata quadam locutione dicere possumus, l. 10. *ibid.* f. 336.

Miffa diversis respectibus dicitur testamentum & sacrificium, *ibid.*

Miffam offerri posse pro peccatis pro vivis atque defunctis ex litteris sacris, ostenditur contra Lutheranos, *ibidem* f. 340.

Miseriam infernalem, nec beatitudinem, non esse perpetuam, hæresis est Origenis, l. 3. f. 106. v. *Beatitudo*.

Miseriæ præsentis vitæ, *ibid.* f. 108.

Mitti ad prædicandum quid sit, l. 12. f. 430. v. *Prædicatio*.

Monachis licitum esse laborare manibus etiam causa sustentandæ vitæ, contra hæreticos ostenditur, l. 9. f. 291. v. *Labor*.

Monachos plures non teneri ad laborem ex doctrina Christi & Apostolorum, ostenditur, *ibi.* f. 293.

Monachos omnes sine discrimine teneri ad laborem, hæresis est, *ibid.* f. 292.

Monachi qui delicate in saculo nutriti fuerint ex sententia beati Augustini non sunt ad laborem compellendi, *ibid.* f. 293.

Monachi qui laborare tenentur, qui sunt, *ibid.* f. 294.

Monachus institutio non fuit ut quis in otio vivat, *ibidem*.

Monachus, l. 10. f. 341. v. *Monachus*.

Monachus seu virginis status, quo pacto vita angelica appellatur, l. 14. f. 484. v. *Virginitas*.

Monachi tempore beati Hieronymi, voto se astringebant, contra Erasmus, l. 14. f. 495. v. *Votum*.

Monachice professionis qualis ab Apostolis Ecclesia servabatur, ritus notatur ex beato Dionysio, *ibid.*

Monachorum bonorum typus, ostenditur, *ibidem* fol. 496.

Monachus ad Episcopatum assumptus non absolvitur à pauperatis voto, *ibid.* f. 498.

Monachus ad Episcopatum munus assumptus ab omnibus illis absolvitur votis, quæ cum ipso Episcopali munere pugnant, *ibidem*.

Monumenta passionis Christi adoranda sunt, l. 13. f. 438. v. *Reliquia*.

Mos scripturæ sacræ notandus, l. 2. f. 66. v. *Anima*.

Mores hæreticorum assignantur, l. 1. c. 14. f. 42.

Mors in sacris litteris nox appellatur, l. 12. f. 435. v. *Purgatorium*.

Mortuos baptizare hæresis est, & convincitur, l. 3. f. 80. v. *Baptismus*.

Morte acta, non est tempus bene vel male operandi, *ibid.* f. 81.

Mortis Christi baptismus figura est, *ibid.* f. 89.

Mors duplex, l. 3. f. 105. v. *Beatitudo*.

Mors quam Deus primis parentibus minatus fuit, quæ fuit, l. 12. f. 398. v. *Peccatum*.

Moses in negotio illo, de repudio uxoris, tria fecit, l. 11. f. 363. & seq. v. *Nuptiæ*.

Multiloquium quare Christus in oratione prohibuit, l. 4. f. 121. v. *Canus*.

Mulieribus non fidenda scriptura sacra vernacula lingua, l. 1. c. 13. f. 41.

Mulierem docere prohibet beatus Paulus, l. 13. f. 448. v. *Sacerdotium*.

Mulier prægnans orare debet pro fetu, & oblationes pro eo offerre, ut Deus incolumem usque ad baptismum servet, l. 3. f. 95. v. *Baptismus*.

Mulieres subditæ debent esse viris, l. 10. f. 342. v. *Mulier*.

Mulieres ut plurimum imprudentes, *ibid.*

Mulieres à natura inconstantes & fragiles, *ibid.*

Mulieres dicere ad sacerdotium iuste posse promoveri, hæresis est, *ibid.*

Munus inquisitoris quid sit, ostenditur: & Munus prælatorum, l. 1. c. 8. f. 24.

Mundi huius delitiæ & divitiæ non sunt æstimandæ, l. 11. f. 370. v. *Opera*.

Mundus quamdiu creatus, l. 10. f. 343. v. *Mundus*.

Mundus non finendus hæresis est, ipsumque esse ab Angelis & non à Deo creatus, est hæresis, l. 10. f. 343. v. *Mundus*.

Mundus post resurrectionem universalem mutandus contra plures hæreticos, hoc negantes, itaque erit cælum novum & terra nova, l. 10. *ibidem*.

N

Natura intellectualis seipsa non est beata naturaliter, l. 3. f. 109. v. *Beatitudo*.

Natura ipsa docet nos humanum arbitrium esse liberum, l. 9. f. 302. v. *Libertas*.

Naturas duas esse in Christo, ostenditur, l. 4. f. 134. v. *Christus*.

Natura una nominata in Christo ambæ dantur intelligi, *ibid.* f. 135.

Naturæ divinæ proprietates, ostenditur, *ibid.* f. 135.

Negligentia prælatorum, exemplo notando, ostenditur, l. 1. c. 13. f. 39.

Negligentia prælatorum hæresum causa est, *ibi.* f. 38.

Necessarium à voluntario distinguit beatus Paulus, l. 9. f. 299. v. *Libertas*.

Nihil in sacris litteris appellatur illud, quod vitæ æternæ non est meritum, *ibi.* f. 302.

Notitiam proximè intuitivam habuerunt Prophetæ earum rerum quas prophetarunt, l. 12. f. 433. v. *Propheta*.

Nomen novum numquam alicui Deus dedit quem non magnis ditasset beneficiis, l. 12. f. 386. v. *Papa*.

Nomine animæ in sacris litteris sæpe totus insinuat homo, l. 4. f. 136. v. *Christus*.

Nomina diversarum naturarum non dicuntur de se invicem in concreto, nec in abstracto, nisi illæ duæ naturæ insint eidem personæ vel supposito, *ibi.* f. 135.

Nomina hæc, Presbyter & Episcopus, antiquitus confusa erant, ab Ecclesia vero dispartita & distincta sunt, l. 6. f. 185. v. *Episcopus*.

Novam condere hæresim quomodo intelligitur, l. 1. c. 8. f. 26.

Novitates vocum fugiendæ sunt, *ibi.* c. 14. f. 42.

Nova doctrina displicentiam adfert, l. 1. c. 14. f. 43.

Nox in sacris litteris ipsa est mors, l. 12. f. 435. v. *Purgatorium*.

Nox in sacris litteris, quid sit, l. 3. f. 81. v. *Baptismus*.

Numerus millenarius in litteris sacris pro universitate capitur, l. 3. f. 106. v. *Beatitudo*.

Numerus denarius sæpe etiam pro universitate capitur, *ibidem*.

Nuditatem omnimodo esse bonam & honestam, hæresis est, l. 11. f. 345. v. *Nuditas*.

Nuptias esse illicitas, hæresis est, cuius oppositum ex litteris factis, ostenditur, *ibi.* f. 345. v. *Nuptiæ*.

Nup-

Nuptiæ secundæ licitæ sunt, contra plures hæreticos hoc negantes, *ibi.* f. 346.

Nuptias non esse Sacramentum, hæresis est, *ibi.* f. 346.

Nuptiarum leges variæ apud gentes, *ibi.* f. 347.

Nuptiarum præceptum nequaquam obligat jam genus humanum satis propagatum, l. 14. f. 481. & seq. v. *Virginitas*.

Nuptiarum generale præceptum, non fuit datum per illa verba, *Crescite & multiplicare*, hoc est, non fuit datum pro omni tempore per illa verba, *ibi.*

O

Oblatio dominici corporis potior & excellentior est, quam omnibus aliis oblationibus, l. 10. f. 327. v. *Missa*.

Obligare hominem ad aliquid agendum ultra id quod Dominus nobis præcepit, hæresis est, etiam post alios, Lutheri, l. 10. f. 341. v. *Monachus*.

Obligatio mutua & gemina est inter conjuges, l. 11. f. 363. v. *Nuptiæ*.

Obedientia, l. 11. f. 365. v. *Obedientia*.

Obediendum non esse prælatis Ecclesiæ, hæresis est & convincitur, l. 6. f. 178. v. *Ecclesiæ*.

Obedientia quid sit, l. 4. f. 140. v. *Christus*.

Obediendum esse præceptis Ecclesiæ, l. 11. f. 178. v. *Ecclesiæ*.

Oculorum officio funguntur prælati in Ecclesiæ corpore, l. 1. c. 6. f. 17.

Oculus primorum parentum apertos fuisse post illorum peccatum quomodo intelligitur, l. 2. f. 59. v. *Adam*.

Occultare veritatem sæpe licitum est, inimico maxime, minime tamen ei mendacium dicere, l. 10. f. 313. v. *Mendacium*.

Occidere hominem iuste minime licere, est hæresis, & convincitur, l. 11. f. 365. v. *Occidere*.

Occidere tyrannum auctoritate propria, non licet vassallo, l. 14. f. 477. v. *Tyrannus*.

Occidere te volenti, licitum est obviare, l. 3. f. 116. v. *Bellum*.

Offertorium defanctorum missæ: Domine Jesu Christi, &c. exponitur, l. 12. f. 436. v. *Purgatorium*.

Offertur in Missa à Sacerdote Deo patri verum Christi corpus, l. 10. f. 319. v. *Missa*.

Officium Sacerdotis, ostenditur, l. 10. f. 342. v. *Mulier*, & l. 1. c. 13. f. 38.

Oleum sacrum in baptismo misceri debet contra vvaldenses hæreticos: antiquissima enim est consuetudo, l. 3. f. 90. v. *Baptismus*.

Olei sancti unctio in baptismo quid significat, *ibi.* & seq.

Oleum in sacris litteris sæpe misericordiam significat, *ibi.* f. 91.

Oleum Extremæ Unctionis Pontificali benedictione consecrandum esse, antiquissima Ecclesiæ consuetudine comprobatur, l. 14. f. 487. v. *Unctio*.

Omnia quæ sunt necessitate absoluta fieri, neque posse aliter fieri quam sunt: unde nihil prodesse orationem, hæresis est Lutheri, & convincitur, l. 11. f. 380. & 381. v. *Oratio*.

Opera nostra bona, quod sint Deo grata, ex merito passionis Christi habent, l. 11. f. 377. v. *Opera*.

Opera nostra bona, donum sunt Dei & meritum apud ipsum, *ibid.*

Opera nostra non esse condigna ad futuram gloriam quo-

modo intelligitur, *ibid.* f. 374.

Opus sine intellectu non est hæresis, l. 1. c. 1. f. 2.

Opus bonum factum præcise & nullo alio intuitu, quam spe vitæ æternæ, licet non sit malum, non tamen est meritum, l. 11. f. 369. v. *Opera*.

Opus factum spe vitæ æternæ non esse malum ex litteris sacris, ostenditur, *ibid.*

Opus factum spe vitæ æternæ, si elicatum est à charitate, meritum est, & ea dignum, *ibid.* f. 370.

Opera bona tantum imperfectis viris & non perfectis esse necessaria, hæresis est, & convincitur, *ibid.*

Opus quantumlibet bonum non esse meritum vitæ æternæ, hæresis est, & convincitur, *ibid.* f. 371. & seq.

Operare nemo potest post mortem bene vel male, l. 3. f. 81. v. *Baptismus*.

Operibus bonis vocatio nostra certa sit, l. 9. f. 303. v. *Libertas*.

Opus nullum nostrum quantumcumque bonum, & meritum, minime ex se tale est, quod æquari possit præmio gloriæ æternæ, l. 10. f. 315. v. *Meritum*.

Opus meritum geminam habet æqualitatem respectu gloriæ, *ibid.*

Opera bona nostra licet ex se suapteque natura non sunt digna gloriæ, ex pacto tamen divino efficiuntur digna vitæ æternæ, *ibid.*

Opera hominis quantumlibet recta esse peccata hæresis est Lutheri, l. 11. f. 366. v. *Opera*.

Opera bona hominis lux appellantur in sacris litteris, l. 11. *ibid.* f. 367.

Opera bona unde Deo placent, *ibid.*

Operibus bonis ex divinis permissionibus debetur præmium, & malis pœna, *ibid.*

Opus omne nostrum esse vitium & malum quo pacto intelligitur, *ibid.*

Opera laboriosa quando valent ad penitentiam, l. 12. f. 405. v. *Penitentia*.

Opera multa sunt quæ à Deo non sunt præcepta, quæ quidem gratissima sunt Deo, l. 12. f. 421. v. *Præceptum*.

Opera bona esse necessaria ad hominis justificationem, ostenditur, l. 7. f. 229. & seq. v. *Fides*.

Opera bona etsi à Deo sint, quo pacto etiam nostra dicuntur, l. 7. f. 253. v. *Gratia*.

Opera ex voto facta majoris meriti sunt quam si sine voto fierent, de quibus pulchra figura notatur, l. 14. f. 494. v. *Votum*.

Oratio, l. 11. f. 379. v. *Oratio*.

Orationem solam sufficere ad vitam æternam consequendam, hæresis est, *ibid.*

Orationi semper insistendum hæresis est, *ibid.*

Orat semper qui in omnibus operibus suis Dei memoriam habet & ad ejus gloriam omnia operatur, *ibidem* f. 380.

Orate semper & sine intermissione quomodo intelligitur, *ibidem*.

Orationem esse inutilem hæresis est cuius contrarium ex litteris sacris, ostenditur, *ibid.*

Oratio prodest ad salutem animæ & corporis consequendam, *ibid.* f. 381.

Orandum non esse pro particulari persona, eo quod oratio pro una persona sola non plus prodest illi quam aliis, hæresis est, *ibid.*

Orationes parentum & oblationes non sufficiunt ut par-

Qqqqq

vu-

Lege veteri viros plures habuisse uxores ex divina dispensatione, ostenditur, l. 11. f. 353. v. *Nuptia*.
 Libros hæreticorum comburendos iuste Ecclesia disposuit, l. 1. c. 11. f. 32.
 Libri poetarum qualiter legendi, l. 1. c. 12. f. 36.
 Libri gentilium non omnino spernendi, ibi.
 Libri gentilium apud more in floribus electione legendi, ibi. & f. 37.
 Librum de Ecclesiasticis dogmatibus beato Augustino tributum non esse suum convincitur, l. 3. f. 98. v. *Baptismus*.
 Libros Machabæorum esse canonicos, ostenditur, l. 13. f. 463. v. *Scriptura Sacra*.
 Libros quos hæretici rejecerunt à canonicis; quia eorum dicta non favebant hæresibus videre liceat, l. 13. f. 463. v. ibi.
 Libellus repudii in veteri lege separabat conjuges quoad thorum, non autem quoad vinculum, l. 11. f. 364. v. *Nuptia*.
 Librum qui intulatur de quæstionibus novi & veteris testamenti, non esse Augustini, ostenditur, l. 10. f. 311. v. *Melchisedech*.
 Libellus repudii ob duritiam Judæorum fuit eis permittus, l. 11. f. 364. v. *Nuptia*.
 Libertas nimia in pronuntiando quæ fidei sunt, haud parvam hæresis suspicionem parit, l. 1. c. 14. f. 44.
 Libertas quæ, l. 9. f. 298.
 Libertatis nominis plures acceptiones, l. 9. ibi.
 Libertas Christiana quæ sit, ostenditur per totum, l. 12. f. 416. v. *Præceptum*.
 Libertas liberi arbitrii ex litteris sacris, ostenditur, l. 9. f. 299. & 300. v. *Libertas*.
 Litteralis sensus scripturæ sacræ, qua regula dignoscitur, l. 1. c. 3. f. 9.
 Liberum arbitrium hominis, etiam testimoniis Sanctorum Doctorum, ostenditur, l. 9. f. 301. v. *Libertas*.
 Liberum arbitrium sine gratia Dei quid possit, ostenditur, l. 9. f. 303. v. ibi.
 Liberum arbitrium semel accepta gratia, non posse peccare amplius, hæresis est Joviniani, l. 12. f. 396. v. *Peccatum*.
 Lingua sive idioma unum erat ante Babel ædificationem, l. 9. f. 304. v. *Lingua*.
 Lignum ubi sive ad austrum, sive ad aquilonem ceciderit: ibidem manere exponitur, l. 12. f. 427. v. *Prædestinatio*.
 Litteralis sensus sacræ scripturæ quo pacto inquirendus & deprehendendus est, l. 1. c. 3. f. 8. & 9.
 Litteralis sensus sacræ scripturæ quis, l. 1. c. 3. ibi.
 Lutherus quare primatum Summi Pontificis negat, l. 1. c. 8. f. 24.
 Lutherus sacram scripturam constituit iudicem pro lite circa fidem dirimendam, & nihil minus, ut patet, l. 1. c. 8. f. 24.
 Lutherani pharisaico more nobiscum agunt, ibi.
 Lutheri satanica astutia, & pertinacia, notatur, l. 1. c. 9. f. 29.
 Lutherus impatientissime suorum errorum correctionem recepit, l. 1. c. 14. f. 44.
 Lutheri venenata origo narratur, ibi.
 Lutheranorum hæreses de usu carnis diebus ab Ecclesia prohibitis proferri, l. 4. f. 125. v. *Cibus*.
 Lutheri inconstantia notanda, l. 12. f. 423. v. *Præceptum*.

Lutherum præceptum de dilectione Dei perperam intellexisse, ostenditur, ibi.
 Lutherus filius abortivus fuit religionis Bremitarum Sancti Augustini, & unde ejus hæreses tantam acceperunt vim, notatur, l. 14. f. 479. v. *Virginitas*.
 Lutherus quare epistolam Jacobi Apostoli rejecit, l. 13. f. 463. v. *Scriptura Sacra*.
 Lotio pedum discipulorum Christi ubinam figurata fuerit, ostenditur, l. 6. f. 207. v. *Eucharistia*.
 Lotione pedum Apostolorum more Ecclesia modo non utitur, & quare, l. 6. f. 215. v. ibi.
 Lux divina quomodo est inaccessibilis, l. 3. f. 103. v. *Beatitudo*.
 Luxuriæ incitamenta vitanda, l. 13. f. 452. v. *Sacerdotium*.

M

Malum omne & culpæ & pœnæ Deus ab æterno præcavit, l. 12. f. 432. v. *Præscientia*.
 Malum & malitia, l. 10. f. 305.
 Malum seu malitia varia in sacris litteris significat, ibi.
 Malum duplex, culpæ & pœnæ, l. 12. f. 432. v. *Præscientia*.
 Malum pœnæ Deus facit, ut sacræ testantur litteræ, l. 10. f. 306. v. *Malum*.
 Mala in sacris litteris afflictiones misæ à Deo vocantur, ibi. f. 307.
 Malum sæpe permittitur minus, ut majus evitetur, l. 11. f. 364. v. *Nuptia*.
 Malitia ministri Sacramenti baptismi non minuit ejus veritatem, l. 3. f. 88. v. *Baptismus*.
 Manichæorum hæresis unde orta fuit, l. 2. f. 66. v. *Animam*.
 Manere in Deo quid sit, l. 9. f. 303. v. *Libertas*.
 Mandata minima quæ sunt, ostenditur, l. 12. f. 402. v. *Peccatum*.
 Mandati, duplex forma, l. 12. f. 419. v. *Præceptum*.
 Manus nomine in litteris sacris potestas designatur, l. 5. f. 167. v. *Deus*.
 Manna in sacris litteris quare appellatur panis, l. 6. f. 199. v. *Eucharistia*.
 Mariæ perpetua virginitas Ecclesiæ traditione recipitur, l. 1. c. 1. f. 15. & l. 10. f. 308. v. *Maria virgo*.
 Maria virgo vere fuit mater Dei, & verbo Christus, hæresis, l. 10. f. 310. v. *Maria virgo*, & l. 4. f. 134. v. *Christus*.
 Maria virgo omni caruit peccato, & originali, & actuali, l. 12. f. 396. v. *Peccatum*.
 Mariam virginem votum emisisse perpetuæ virginitatis, licet scriptura sacra expresse non dicat, ex ipsa tamen colligitur, & Sanctorum Doctorum testimoniis comprobatur, l. 14. f. 491. & 92. v. *Votum*.
 Mariæ virginis excellentia super omnes alios Sanctos, ostenditur, l. 12. f. 424. v. *Præceptum*.
 Mariæ virginis dubitatio, *Quomodo fiet istud?* qualis nam fuit, ostenditur, l. 14. f. 491. & 492. v. *Votum*.
 Marci Æmilii ad Quirites interrogatio pulchra, l. 1. c. 7. f. 22.
 Mare rubrum figura baptismi, l. 3. f. 85. v. *Baptismus*.
 Martyrium loco baptismi ad salutem valet, ibi. f. 95.
 Martyrium, l. 10. f. 310.
 Martyr Græce, Latine testis dicitur, ibi.
 Martyres minime dicendi sunt, qui propter peccatum se in-

interimunt, contra plures hæreticos, ibidem.
 Martyres minime dicendi, contra plures hæreticos qui ultronei patiuntur mortem, sive à se, sive ab alio, ibi.
 Martyrium, appellatur baptismus, l. 3. f. 95. v. *Baptismus*.
 Materia Sacramenti Baptismi est, aqua vera & naturalis, ibi. f. 78.
 Materia elementorum & qua mundus formatus est, non fuit cœterna ipsi Deo, contra plures hæreticos, l. 10. f. 343. v. *Mundus*.
 Materia Sacramenti Extremæ Unctionis oleum est olivæ per Episcopum benedictum, l. 14. f. 486. v. *Unctio*.
 Matris filiorum Zebedæi petitio: *Dic ut sedeant*, &c. unde provenit, l. 3. f. 103. v. *Beatitudo*.
 Matrimonium, l. 10. f. 311.
 Matrimonium esse Sacramentum ex litteris sacris, ostenditur, l. 11. f. 347. & 348. v. *Nuptia*.
 Matrimonia infidelium non æquanda matrimoniis Christianorum, non enim sunt verum Sacramentum, ibi. f. 348.
 Matrimonium Christianorum non est carnalis pollutio censendum, ibi. f. 348.
 Matrimonii Sacramentum gratiam conferre, ostenditur, ibi. f. 349.
 Matrimonium quando fuit datum in officio, quando vero in remedium, ostenditur, ibi.
 Matrimonium dicere posse solvi propter adulterium quoad vinculum, hæresis est & convincitur, bene tamen posse dissolvi quoad thorum, ostenditur, ibi. f. 354. & seq. & f. 360.
 Matrimonium Patriarcharum in lege nature verum fuit Sacramentum, ibi. f. 347. & 348.
 Matrimonium contrahere jam nullus tenetur, satis superque enim genus humanum propagatum vidimus, l. 14. f. 482. v. *Virginitas*.
 Matrimonium non obesse ex divina institutione sacerdotio, ostenditur, l. 13. f. 458. v. *Sacerdotium*.
 Maxillam percipienti præbere quo pacto intelligitur, l. 3. f. 116. v. *Velum*.
 Melchisedech, qui & purus fuit homo contra hæreticos plures, l. 10. f. 311. v. *Melchisedech*.
 Melchisedech figuram Christi gessit, & quare dicitur fuisse sine patre & sine matre, ibi.
 Melchisedech figuram gessit Sacerdotii Evangelicæ legis, l. 10. f. 321. v. *Missa*.
 Melchisedech Sacerdos fuit sicut sacræ testantur litteræ, l. 10. f. 321. & 322. v. *Missa*.
 Melchisedech panem & vinum obtulit Deo juxta sacerdotii ordinem sui, ut sacra testatur scriptura, ibi.
 Melius, in sacris litteris sæpe accipitur pro hoc quod est minus malum, ut illud: *Melius erat ei si natus non fuisset homo ille*, l. 14. f. 496. v. *Votum*.
 Mendacium quod Judith dixit Holoferno, non laudat scriptura sacra, sed ejus virilem animum, l. 10. f. 313. v. *Mendacium*.
 Mendacia à patribus dicta si qua fuerint in litteris sacris laudata, ut beatus Augustinus dicit, juxta mysterium latens æstimanda sunt, non juxta litteræ corticem, ibidem.
 Mendacium dicere etiam inimico minime licet, bene tamen licitum est occultare veritatem, l. 14. f. 477. v. *Tyrannus*.
 Mentiri licere pro salvanda vita hominis, error fuit Cas-

siani, qui quidem ex sacris litteris minime licere, convincitur, l. 10. f. 313. v. *Mendacium*.
 Mendacium esse malum testimoniis Sanctorum & Ethnicorum, ostenditur, ibi.
 Mentitus non fuit Jacob dicendo patri suo se esse Esau, ibidem.
 Mendicitas, l. 10. f. 314. v. *Mendicitas*.
 Mendicitatem non esse licitam, hæresis est Vicleph & Lutheranorum, ibi.
 Mendicasse Christum ex litteris sacris constat, ibi.
 Mendicitatem esse licitam, Evangelicam & meritoriam ex litteris sacris, ostenditur, ibi.
 Mendicare quid sit, ibi.
 Mereri vitam æternam propter bona opera quomodo intelligitur, l. 11. f. 376. v. *Opera*.
 Merito Christi datum est nobis, ut nostris operibus aliquid mereri possimus, l. 11. ibi.
 Meritum omne nostrum, miseratio Christi est, ibi.
 Meritum & donum, idem possunt esse, ibi. f. 377.
 Merita nostra dona Dei sunt, & præmium respondens meritis ex Dei misericordia, ibi.
 Meritum bonorum operum duplex, ibi. f. 372.
 Meritum de condigno quid sit, ibi.
 Merita justorum non sunt æqualia, l. 3. f. 113. & seq. v. *Beatitudo*.
 Meritum nullum esse in ciborum delectu & abstinentia à carnibus, hæretice docet Brasimus, l. 4. f. 125. v. *Cibus*.
 Meritum bonis & malis operibus tribuitur, l. 11. f. 371. v. *Opera*.
 Meritum nullum esse in homine quo mereatur vitam æternam, hæretice docet Lutherus, ibi.
 Mereri posse hominem vitam æternam ex sua virtute naturali sine Dei auxilio hæresis abominanda est Pelagii, l. 10. f. 316. v. *Meritum*.
 Mereri vel demereri animæ in purgatorio non possunt, l. 12. f. 435. & seq. v. *Purgatorium*.
 Merito in baptismo quare trina, l. 3. f. 80. v. *Baptismus*.
 Merces bonorum operum gloria est, ut sacræ testantur litteræ, l. 11. f. 374. v. *Opera*.
 Mercenarii merces non est differenda, l. 3. f. 111. v. *Beatitudo*.
 Millenarius numerus in sacris litteris, pro universitate capitur, l. 3. f. 106. v. *Beatitudo*.
 Ministri Sacramenti Baptismi malitia non minuit ejus virtutem & veritatem, l. 3. f. 88. v. *Baptismus*.
 Minister Sacramenti Extremæ Unctionis solus Sacerdos est, ex Christi institutione, l. 14. f. 488. v. *Unctio*.
 Minimus quis æstimatur in regno cœlorum, l. 12. f. 401. v. *Peccatum*.
 Miraculum quid sit, l. 10. f. 316.
 Miracula plura fecit Deus in veteri testamento, & in novo, l. 10. ibi.
 Missæ nomine quid intelligitur, l. 10. f. 317. v. *Missa*.
 Missæ ceremoniarum bona pars ab Apostolis instituta, l. 10. ibi.
 Missam à Christo fuisse institutam prout nomine Missæ ipsa consecratio intelligitur, contra hæreticos ostenditur, ibidem.
 Missam esse verum sacrificium corporis & sanguinis Christi, ex litteris sacris, contra hæreticos hoc negantes, ostenditur, ibi. f. 320. & 321. & seq.
 Missa juxta veram definitionem testamenti à Jurisconsultis assignatam, non est dicenda testamentum, l. 10. ibi. f. 335.

- vuli absque baptismo vel martyrio salventur, quid autem illis profint, notatur, l. 3. f. 93. & 95. v. *Baptismus*.
- Oratio duplex, publica & privata, l. 4. f. 118. v. *Cantus*.
- Oratio vocalis optima & litteris sacris conformis, ibi. & sequent.
- Oratio publica quæ sit, & quod clamosa sit ostenditur, ibid. f. 120.
- Orationis intentio qualis, ibid.
- Oratio publica in illis verbis, *Intra in cubiculum tuum, &c.* non prohibetur à Christo, sed intentio, ibid.
- Orare pro defunctis vetustissima fuit consuetudo, l. 13. f. 471. v. *Suffragia*.
- Orandum esse ad Dei filium, ostenditur ex litteris sacris, l. 5. f. 168. v. *Deus*.
- Orare debemus Deum pro virtutibus acquirendis, l. 13. f. 453. v. *Sacerdotium*.
- Orare Sanctos meritorium esse, ostenditur, ibi. f. 460. v. *Sacerdoti*.
- Ordo sacer, unum de Sacramentis septem Ecclesie gratiam conferens est, l. 11. f. 382. v. *Ordo*.
- Ordinantem & ordinandum jejunos debere esse in ordinis sacri collatione ostenditur vetustissima Ecclesie consuetudine, ibid.
- Ordines omnes non esse inter se pares, ostenditur, ibid. f. 383.
- Ordines minores plures Theologos non admittunt intra Sacramentorum numerum annotatur, ibid.
- Ordinem in hoc felicissimo opere dicendorum disponit auctor, l. 9. f. 45. v. *Adoratio*.
- Ordinis Sacramento character imprimitur, l. 4. f. 121. v. *Character*.
- Ordine sacro susceptum numquam licuit alicui uxorem sibi matrimonio copulare, l. 13. f. 451. v. *Sacerdotium*.
- Origines damnatus, salvusne fuisse, controversa est apud viros graves: auctor autem nihil definit, l. 2. f. 56. v. *Adam*.
- Originem sensisse hominem per peccatum aliquid de substantia sua perdidisse ostenditur: an hoc fuerint qualitates anime aliquid dubium est auctori, ibi.
- Originem sensisse filium in divinis esse minorem patre Augustinus refert, l. 5. f. 166. v. *Deus*.
- Osculum qualibet est peccatum, ostenditur, l. 4. f. 148. v. *Coitus*.
- P**ANIS cum de sua natura bonus sit, non indiget aliqua purificatione ut ex eo Eucharistia conficiatur, l. 6. f. 189. v. *Eucharistia*.
- Panem manere in Eucharistia post ejus consecrationem hæresis est dicere, ibid. f. 198.
- Panis nomenclatura appellatur in sacris litteris omne illud, quod comedi quovismodo potest, ibid. f. 199.
- Panem verti in corpus Christi in consecratione dicitur Sanctorum & Conciliorum definitionibus, ostenditur, ibid. f. 200.
- Panis species in Eucharistia licet totum Christum contineant, solum corpus tamen significant, sicut species vini solum sanguinem representant, ibid. f. 213.
- Pactum cum hostibus factum servandum esse, ostenditur, l. 14. f. 477. v. *Tyrannus*.
- Papa, l. 12. f. 384. v. *Papa*.
- Papa seu Pontificis nomen inane esse, & nihil aliud quam regnum Babylonis, hæresis est post Græcos Lutheri, ibidem.
- Papa primatus ex litteris sacris ostenditur, ibi. f. 385.
- Papam seu Pontificem summum omnes Episcopos tamquam superiores revereri debere testimoniis Conciliorum, ostenditur, ibid. f. 386. & 387.
- Papam per peccatum mortale amittere potestatem pontificiam hæresis est, ibid. f. 389.
- Papa absque aliquo Concilio definiendo quæ fidei sunt juxta multorum Theologorum sententiam errare potest, l. 1. c. 2. f. 6.
- Papa solius auctoritas minor est, quam Concilii legitime congregari, l. 1. c. 8. f. 24.
- Papas plures in negotiis fidei errasse dignoscitur, l. 1. c. 4. f. 10.
- Papa potestatem habet judicandi in causa fidei, l. 1. c. 8. f. 23.
- Papa non potest culliber Christiano, ut sit minister Sacramenti Extreme-Unionis, concedere, l. 14. f. 489. v. *Unionis*.
- Partes pudendæ, quare magis rebelles sunt homini, quam reliquæ ipsius corporis partes, l. 14. f. 478. v. *Verecundia*.
- Parentes & reliqua temporalia quo pacto relinquenda sunt quoad effectum, l. 12. f. 390. v. *Paupertas*.
- Parentes primi etiam peccare poterunt, nulla profus dæmonis persuasione præcedente, l. 12. f. 394. v. *Peccatum*.
- Parentes primos, propter eorum primum inobedientiæ peccatum, nec propter aliud fuisse damnatos ostenditur contra Tatianum hæreticum, asserentem fuisse eos damnatos, l. 2. f. 54. v. *Adam*.
- Parentes primos cæcos fuisse ante peccatum, ac tunc primo eos videre cœpisse, quum de ligno vitæ comederunt, error est qui convincitur, ibi. f. 59.
- Parentes seu curatores tenentur parvulos portare, vel portare facere ad baptismum, & si negligentia illorum sine baptismo discedens parvulus, eis imputabitur non parva culpa, l. 3. f. 85. v. *Baptismus*.
- Parentum orationes sive oblationes non sufficiunt ut parvulus sine baptismo discedens salvetur, & ad quid profint, ostenditur, ibi. f. 93.
- Parvuli qualiter instruendi sunt, circa lectionem librorum poetarum, l. 1. c. 12. f. 36.
- Parvuli quibus Deus sua revelat mysteria qui sunt, l. 1. c. 13. f. 41.
- Parvuli quocumque rationis expertes, capaces sunt vitæ eternæ, contra hæreticos dicentes eis non prodesset baptismum, l. 3. f. 84. v. *Baptismus*.
- Parvulos non prohiberi ad Deum venire, quid sit, ibid. f. 87.
- Parvuli non eodem modo quo adulti ad Deum veniunt, ibid. f. 84.
- Parvulus aliena fide ad Christum venit, ibid. f. 84.
- Parvulos esse baptizandos, eisque ad salutem conferre baptismum, definitionibus Conciliorum, probatur, ibid. f. 86.
- Parvuli post baptismum fidem habent, ibid. f. 87.
- Parvulos non egere baptismo, hæresis fuit Pelagii, ibid. f. 91.
- Parvulos posse salvari sine baptismo vel martyrio, hæresis fuit Joannis Vvicleph, ibid. f. 91.
- Parvulos posse salvari per orationes parentum, & baptismum,

- fol. 89. v. *Baptismus*.
- Peccatum omne deleri in baptismo ex litteris sacris, ostenditur, ibid. f. 98. & 99.
- Peccator statim post mortem punitur, l. 3. f. 111. v. *Beatitudo*.
- Peccator bene potest moraliter operari, l. 9. f. 301. v. *Libertas*.
- Peccatores membra sunt Ecclesie, putrida tamen & foetida, l. 6. f. 176. v. *Ecclesia*.
- Peccantem in nos fratrem ad Ecclesiam spectat corrigere, ibid. f. 178.
- Peccatores accedentes ad tremendum Sacramentum altaribus, corpus dominicum recipiunt, sed ad suam auditus damnationem, ut sacra testantur litteræ, l. 6. f. 210. v. *Eucharistia*.
- Peccator sua voluntate in peccatum præcipitur, minime tamen sola voluntate & sine Dei auxilio, potest revocare gradum, l. 7. f. 253. v. *Gratia*.
- Peccatum minime tollit liberum arbitrium, bene tamen inhabile ad bonum reddit, ibid.
- Peccat gravius ille qui omittit quod ex voto tenebatur, quam qui sine voto, l. 14. f. 496. v. *Votum*.
- Peccati nominis in litteris sacris multiplex acceptio, l. 12. f. 424. v. *Præceptum*.
- Peccatum non debere regnare in nostro mortali corpore est quod prohibetur: non autem habitare, ibid.
- Peccatori quocumque magno si penituerit, via sibi salutaris patet, l. 12. f. 425. v. *Prædestinatio*.
- Peccator timore Dei servili excitatur sæpe ad veram penitentiam, l. 4. f. 156. & 157. v. *Contritio*.
- Peccatum originale nullum esse, hæresis est, cujus oppositum ex litteris sacris ostenditur, l. 12. f. 392. v. *Peccatum*.
- Peccatum Adam unum est, origine & propagatione non tamen imitatione transfusum, & omnibus inest unicuique proprietatis excellentia, ibid. f. 393.
- Peccatum à libero arbitrio est hominis, & non à dæmone, ut plures hæretici dicunt, ut ex sacris litteris ostenditur, ibid. f. 394.
- Peccatum nihil de natura hominis subtrahit, l. 2. f. 56. v. *Adam*.
- Peccata in sacris litteris tenebræ appellantur, quæ quidem minime Deo placent, l. 11. f. 367. v. *Opera*.
- Peccatum non imputari homini habenti fidem, hæresis est Lutheri, & impugnat, l. 12. f. 394. v. *Peccatum*.
- Peccatum fœnalis impoenitentia, non est remissibile, ibidem.
- Peccatum omne in Spiritum Sanctum non est iremissibile, ibid.
- Peccare in Patrem, Filium & in Spiritum Sanctum quid sit, ibid. f. 395.
- Peccatum vel malum permittere gratia vivandi, majus licet sit, contra plures hæreticos hoc negantes, ibid.
- Peccata esse æqualia, hæresis est, & convincitur, ibidem f. 395.
- Peccatum nullum aliud esse præter incredulitatem hæresis est, & convincitur, ibid. f. 397.
- Peccatum mortale à veniali non differre, hæresis est, & convincitur, ibid.
- Peccatum mortale quid sit, ibid.
- Peccatum veniale multipliciter dicitur veniale, ibidem f. 398.
- Peccatum mortale mors est anime, ibid.
- Peccata mortalia fieri venialia per penitentiam, juxta
- mum in voto eorum, quando baptizandi non adest facultas, error Joannis Gerfon & Cajetani, ibid.
- Parvulos non posse salvari sine baptismo vel martyrio, ostenditur, ibid.
- Parvulus quando nascitur, ibid.
- Parvulus in utero matris periclitans non salvetur, ibid. f. 94.
- Parabola de Rege volente rationem ponere cum servis, l. 14. f. 474. v. *Timor Dei*.
- Parabola de seminariis zizania in medio tritici, exponitur, l. 1. c. 13. f. 39.
- Parabolice minime est intelligenda Evæ formatio, ut Cajetanus arbitratur, l. 2. f. 61. v. *Adam*.
- Parabolæ in litteris sacris, l. 1. c. 3. f. 9.
- Pascha die dominico, in memoriam Dominicæ resurrectionis, celebrandum instituit Ecclesia, l. 12. f. 389. v. *Pascha*.
- Paschæ nomine quid intelligitur apud Joannem, l. 6. f. 189. & 190. v. *Eucharistia*.
- Pastoris est pascere oves, sic prælati docere subditos, l. 1. c. 7. f. 17.
- Pascha ovium verbum Dei est, l. 1. c. 13. f. 39.
- Pasisionis & mortis Christi virtus minime minuitur per hoc quod missam sacrificium appellamus, l. 10. f. 334. v. *Missæ*.
- Patriarchatum matrimonia vere fuerunt Sacramentum, l. 11. f. 347. v. *Nuptia*.
- Patres in Ecclesia qui vocentur, l. 1. c. 7. f. 21.
- Paupertate sola omnia peccata consumi, hæresis est, l. 12. f. 390. v. *Paupertas*.
- Pauperes spiritus non patitur peccatum mortale secum, eo quod habeat secum tamquam illi annexam charitatem, ibid.
- Pauper bene potest esse peccator, ibid. f. 391.
- Paupertatem esse noxam & malam hæresis est, ibid.
- Paupertatis excellentia, ibid.
- Paupertatem esse necessariam ad salutem, itaque sine illa nemo salvari posse, hæresis est, quæ convincitur, l. 12. f. 390. v. *Paupertas*.
- Pauperes debere esse Ecclesiasticos omnes, hæresis est, & convincitur, l. 12. f. 391. v. *Paupertas*.
- Paupertatem servare propria electione, gratissimum est Deo, ut sacra testantur litteræ, l. 12. f. 420. v. *Præceptum*.
- Pacem justitiam conservat, l. 3. f. 116. v. *Bellum*.
- Paulus Apostolus sæpe sensu mystico usus est ad sua dogmata confirmanda, l. 1. c. 3. f. 8.
- Paulus Apostolus quoniam pacto vidit Dei essentiam, l. 3. f. 102. v. *Beatitudo*.
- Paulus Apostolus propriis laboravit manibus, l. 9. f. 29. v. *Labor*.
- Paulus Apostolus sæpe Evangelium ipsam legem appellat, l. 6. f. 187. v. *Evangelium*.
- Paulus Apostolus persecutor Ecclesie Dei, post vas electionis effectus, l. 12. f. 425. v. *Prædestinatio*.
- Paulus Apostolus propter bona quæ fecit beatitudinem sperat, l. 13. f. 468. v. *Spes*.
- Paulum perpetuam servasse virginitatem, ostenditur, l. 14. f. 482. v. *Virginitas*.
- Peccator manens in voto peccandi, quamvis Sacerdos verbum absolutionis proferat, non manet absolutus, l. 2. f. 51. v. *Absolutio*.
- Peccat quisquis contra necessitatem ab hæretico ministro baptizatur, baptismus vero validus est, lib. 3.

- ta sententiam beati Ambrosii & Augustini, quomodo intelligitur, ibid.
- Peccatum veniale proprie dictum quid sit, ibid.
- Peccatum veniale esse ex litteris sacris ostenditur, ibid. & seq.
- Peccatum consummatum, & non consummatum quid sint, ibid. f. 400.
- Peccata venialia in alio sæculo dimittuntur, ibidem fol. 399.
- Peccatum fugere propter metum gehennæ stat dupliciter, l. 4. f. 156. v. *Contritio*.
- Peccati poena Adam mortem incurrit corporalem, l. 2. f. 59. v. *Adam*.
- Pecuniam habuisse Apostolos & secum portare, ostenditur ex Evangelio, l. 2. f. 75. v. *Apostoli*.
- Pecunia quando fuit Apostolis interdicta, ostenditur, l. 10. f. 314. v. *Mendicitas*, & l. 2. f. 75. v. *Apostoli*.
- Pedes Dei qui, & quid significant, l. 2. f. 48. v. *Adoratio*.
- Pedes Discipulorum lavare Christum antequam eis suum in Sacramento traderet corpus, quid innuit, l. 6. f. 207. v. *Eucharistia*.
- Percutienti alteram ei maxillam porrigere, quomodo intelligendum, l. 3. f. 115. v. *Bellum*.
- Perfectum virum non debere manibus laborare, hæresis est, l. 9. f. 291. v. *Labor*.
- Peregrinus impendendum esse humanitatis officium ex litteris sacris, ostenditur, l. 12. f. 403. & 404. v. *Peregrinus*.
- Petrus quare sic appellatus à Christo, l. 12. f. 384. v. *Papa*.
- Petrum constituit Christus petram & fundamentum super quod suam fundavit Ecclesiam, ibid. f. 385.
- Petrus prælatus fuit super reliquos Apostolos, ibid.
- Prælati commisit Christus curam suarum ovium, ibid.
- Petrus quare pro se & Christo tributum solvit, ibidem f. 386.
- Petrus non est caput æquale Christo, sed est caput Ecclesiæ sub Christo, ibid.
- Petrum esse Ecclesiæ fundamentum, quomodo intelligitur, ibid.
- Petri plura notanda opera, quibus primatum super reliquos Apostolos habere, ostenditur, ibid. f. 387.
- Petrus negat Christum: post vero Ecclesiæ fundamentum constituitur, l. 12. f. 425. v. *Prædestinatio*.
- Petrus Apostolus quando & quare vocatus fuit Sathanas à Christo, ibid.
- Petram esse Christum juxta dictum Paulinum quo pacto intelligitur, l. 6. f. 193. v. *Eucharistia*.
- Pertinacia in errore fidei hæresis est, l. 1. c. 9. f. 28.
- Pertinacia hæreticorum quanta est, notatur, ibid.
- Pertinax quis est censendus, ibid.
- Perseverantiam finalem neminem certo scire, ostenditur, nisi ex divina revelatione, l. 12. f. 428. v. *Prædestinatio*.
- Permissio Dei in sacris litteris actio ejusdem nominatur, l. 10. f. 306. v. *Malum*.
- Permittitur licite malum ut majus evitetur, l. 11. f. 363. v. *Nuptiæ*, & l. 12. f. 395. v. *Peccatum*.
- Persona unica & divina tantum fuit in Christo, ut sacræ testantur litteræ contra hæreticos, plures personas in Christo ponentes, l. 4. f. 134. v. *Christus*.
- Personarum divinarum Trinitas & æqualitas ex litteris sacris, ostenditur, l. 5. f. 167. v. *Dens*.
- Petio matris filiorum Zebedæi, à Christo unde auspiciata fuit, l. 3. f. 103. v. *Beatitude*.
- Per præpositio varias habet significationes, l. 7. f. 232. v. *Fides*.
- Perseverare in bono nemo potest, sine Dei auxilio, nec ultimam in bono perseverantiam scire potest sine speciali Dei revelatione, l. 12. f. 428. & 429. v. *Prædestinatio*.
- Philosophorum sectæ sive opiniones, unde hæreses appellatæ sunt, unde vero emanarunt, ostenditur, l. 1. c. 1. f. 1. & c. 11. f. 31.
- Plebs indocta quomodo adorare debet, quæ adoranda sunt, l. 1. c. 9. f. 28.
- Pluralitas uxorum jure divino prohibita est, l. 2. f. 61. v. *Adam*.
- Pœnarum diversitas juxta peccatorum diversitatem infligitur, l. 3. f. 113. v. *Beatitude*.
- Pœnis vitæ presentis propter Deum toleratis patienter, pœnæ alterius vitæ redimuntur, l. 12. f. 406. v. *Pœnitentia*.
- Pœnam aliquam manere post dimissum per contritionem peccatum juxta mensuram delicti & temporis à Deo decretam, ostenditur, ibid. f. 404.
- Pœnitentiæ Sacramenti non esse tres partes, hæresis est Lutheri, & convincitur, ibid.
- Pœnitentiam propter metum gehennæ esse malam, hæresis Lutheri, quæ impugnatur, ibid. f. 411.
- Pœnitentia vera veniam peccatorum promeretur, ibid.
- Pœnitentiam esse in præcepto, ostenditur, l. 12. f. 419. v. *Præceptum*.
- Pœnitentiæ fructus qui, l. 12. f. 405. v. *Pœnitentia*.
- Potestas de hæresi judicandi non residet in aliquo Episcopo inferiore, aut in Collegio cui præest, l. 1. c. 8. f. 23.
- Potestas de hæresi judicandi est in tota Ecclesia & per consequens in generalibus Conciliis, ibid.
- Potestas remittendi peccata solis Sacerdotibus collata est, l. 13. f. 446. v. *Sacerdotium*.
- Potestatem omnem tam laicam quam Ecclesiasticam per peccatum amitti, hæresis est dicere, & convincitur, l. 12. f. 413. v. *Potestas*.
- Potestas in sacris litteris manus nomine designatur, l. 5. f. 167. v. *Deus*.
- Potestatem majorem esse in Episcopis quam in reliquis Sacerdotibus unde etiam colligitur, l. 6. f. 185. v. *Episcopus*.
- Portæ inferi peccata mortalia sunt, l. 4. f. 145. v. *Concilium*.
- Puritas quæ ante Eucharistiæ sumptionem habenda est, figuratur, l. 6. f. 208. v. *Eucharistia*.
- Purgatorium esse ostenditur, tum rationibus, tum testimoniis sacræ scripturæ, l. 12. f. 433. & 434. v. *Purgatorium*.
- Punit Deus filium propter peccatum patris temporaliter, non autem æternaliter, l. 12. f. 393. v. *Peccatum*.
- Prædestinatio, l. 12. f. 425. v. *Prædestinatio*.
- Prædestinatio & reprobatio ex mera Dei est voluntate, l. 9. f. 303. v. *Libertas*.
- Prædestinatio divina nullam in nostris operibus infert necessitatem, aut in aliquo arbitrii nostri libertatem minuit, ibid.
- Prædestinatorum omnia peccata esse venialia & reprobatorum omnia mortalia, hæresis est, & convincitur, l. 12. f. 402. v. *Peccatum*.
- Prædestinatum posse damnari, ostenditur, id est, ille qui præ-

- prædestinatus est, si male operetur, damnabitur; contra hæreticos hoc negantes, l. 12. f. 425. & 426. v. *Prædestinatio*.
- Prædestinationem non esse alicui hominum notam, ostenditur, ibid. f. 429.
- Prædestinatum esse hominem conjicere potest, minime tamen scire, nisi ex Dei revelatione, ibid.
- Prædestinationis signa plura notantur à Doctores, ibid.
- Præmia justorum varia, l. 3. f. 103. v. *Beatitude*.
- Præscitum quantumque bene vivat non posse esse membrum Dei, hæresis est, & convincitur, l. 12. f. 425. & 426. v. *Prædestinatio*.
- Præscitum seu reprobatum posse salvari, ex litteris sacris ostenditur, ibid.
- Præscientia divina nullam profus ponit in rebus necessitatem, ibid.
- Prælati oculorum funguntur officio in corpore Ecclesiæ, l. 1. c. 6. f. 17.
- Prælatorum negligentia causa est hæresum, l. 1. c. 13. f. 39.
- Prælatorum munus ostenditur, ibid.
- Prælati quomodo quæ fidei sunt credere tenentur, l. 1. c. 9. f. 28.
- Prælatorum negligentia insigni exemplo declaratur, l. 1. c. 13. f. 39.
- Prælatorum cui pascere oves, illuminare populum, quorum vitam multorum culpa populus prædicatione verbi Dei caret, ibid.
- Prælati & superioribus obediendum esse, ostenditur, l. 6. f. 178. & 179. v. *Ecclesia*.
- Prædicator, l. 12. f. 430. v. *Prædicator*.
- Prædicationis defectus hæresum causa est, l. 1. c. 13. f. 39.
- Prædicare Evangelium omni creaturæ, quomodo intelligitur, l. 3. f. 87. v. *Baptismus*.
- Prædicatores Evangelii quales, ostenditur, l. 4. f. 126. v. *Cibus*.
- Prædicatores alere tenentur illi quibus ipsi prædicant, l. 9. f. 293. v. *Labor*.
- Prædicatores non sunt compellendi ad manuales labores, ibid.
- Prædicationem liberam esse cuique Christiano, quantumque à superiore prohibeatur, hæresis est, & convincitur, l. 12. f. 430. v. *Prædicator*.
- Prædicationis officium nemo sibi vendicare debet, exemplum Joannis Baptistæ, nisi ad ipsum fuerit vocatus, ibid.
- Prædicator verbi Dei pluribus à causis prohiberi licite potest, ibid. f. 431.
- Prædicator publice peccator prohibendus est à superiore ne prædicet, ibid.
- Prædicator quare renuit Christus, usque ad tricesimum suæ ætatis annum, ibid.
- Prædicare neminem minorum fratrum audere, nisi à suo prælato ministro generali fuerit examinatus & approbatus, & ab eo sibi officium prædicationis concessum, instituit Seraphicus Pater Franciscus, ibid.
- Prædicare verbum Dei cui est proprium, l. 13. f. 448. v. *Sacerdotium*.
- Prædicare non injurie prohibet mulierem beatus Paulus, & quare, ibid.
- Præcepta plura data Apostolis non in perpetuum observantur, l. 4. f. 118. v. *Calcamentum*.
- Præceptum adorandi Christi humanitatem ubi, lib. 2. Tom. I.
- fol. 48. v. *Adoratio*.
- Præceptum nullum esse in Evangelica lege, hæresis Lutheri, & convincitur, lib. 12. f. 413. & 414. v. *Præceptum*.
- Præceptum de fide, ibid. f. 414.
- Præceptum de baptismo, ibidem, & de poenitentia, ibidem.
- Præcepta decalogi pertinere ad Christianos, sicut ad Judæos, ostenditur, ibid. f. 415.
- Præceptum nihil à Concilio differre, hæresis Lutheri, & impugnatur, l. 12. ibi. f. 417.
- Præceptum quid sit, ibid. & seq.
- Præceptum multipliciter sumitur, ibid.
- Præcepta omnia cum Dei adjutorio implere potest homo, ibid. f. 422.
- Præcepta divina jugum suave & onus leve, ibid.
- Præceptum de Dei dilectione, sicut ipse Deum non diligebat, sic perperam intellexisse, ostenditur, ibid. & quomodo illud præceptum sit intelligendum, optime declaratur, ibid. f. 423.
- Præceptum esse divinum de solvendis decimis ostenditur, l. 5. f. 159. v. *Decima*.
- Præceptis Ecclesiæ obediendum esse ostenditur, quæ quidem expressiva & declarativa sunt mandatorum Dei, l. 6. f. 178. & 179. v. *Ecclesia*.
- Præcepto de non concupiscendo quid prohibetur, l. 12. f. 424. v. *Præceptum*.
- Præceptum de sumptione Eucharistiæ sub utraque specie nullum esse datum à Christo, ostenditur contra hæreticos Lutheranos, l. 6. f. 213. & seq. v. *Eucharistia*.
- Præceptum nuptiarum, generaliter & pro omni tempore non fuit datum in illis verbis: *Crescite*, & modo quare non obligat, ostenditur, l. 14. f. 482. v. *Virginitas*.
- Præcepta varia sunt varieque obligant, ibid.
- Præparatio ad sumptionem Eucharistiæ, quænam requiritur, l. 6. f. 207. v. *Eucharistia*.
- Presbyteri nomine sæpe in litteris sacris Episcopus intelligitur, licet non sint idem jure, l. 6. f. 182. v. *Episcopus*.
- Presbyteri quare sic appellari, ibid. f. 185.
- Primatus summi Pontificis, ostenditur ex litteris sacris, l. 12. f. 384. & 385. v. *Papa*.
- Primo aut primogenitus in sacris litteris non semper dicitur per comparationem ad secundum, l. 10. f. 308. v. *Maria Virgo*.
- Provincialia Concilia non habere integrum jus ad quæ sunt fidei judicandi, errareque posse, ejusque auctoritas ad quid se extendat ostenditur, l. 1. c. 8. f. 23.
- Procedere ab alio in divinis quid sit, l. 5. f. 172. v. *Deus*.
- Pronomen demonstrativum hoc, in consecratione Eucharistiæ corpus Christi verum ostendit, l. 6. f. 198. v. *Eucharistia*.
- Probare seipsum homo ante Eucharistiæ sumptionem quid sit, ibid. f. 207. & 208.
- Proximi dilectio qualiter implenda, l. 12. f. 423. v. *Præceptum*.
- Promissione divina, *Si vis ad vitam ingredi, serua mandata*, nullus potest esse certus de sua prædestinatione, l. 12. f. 427. v. *Prædestinatio*.
- Promisit Deus vitam æternam non quacumque mandatorum impleione, sed pro illa qua finaliter perseveratur, ibidem.
- Prudentia carnis quæ sit, l. 3. f. 100. & 101. v. *Baptismus*.

Propheta, l. 12. f. 432. v. *Propheta*.
 Prophetia Danielis de cessatione sacrificiorum explanatur, l. 10. f. 326. v. *Missa*.
 Prophetæ quæ de Christi passione præcesserunt, de passione in carne loquuntur, l. 4. f. 138. & 139. v. *Christus*.
 Prophetas Dei spiritus inspiratos, veraque effatos fuisse ex litteris sacris ostenditur contra hæreticos hoc negantes, l. 12. f. 432. & f. 433. v. *Propheta*.
 Prophetæ quare appellati sunt videntes, ibid.
 Prophetæ notitiam proximè intuitivam earum quæ prædixerunt rerum habuerunt, ibid.
 Prophetarum testimonia unde habent veritatem, l. 1. c. 2. f. 3.
 Prophetas falsos fugiendos præcepit Christus, l. 1. c. 14. f. 42.
 Prophetas pseudos surrecturos prædixit Christus, quod jam impletum est, & in diis impleri videmus, l. 3. f. 87. v. *Baptismus*.
 Prophetæ non ausi sunt populo prædicare, quousque mandatam de prædicatione à Deo acceperunt, tanta est dignitas prædicationis: unde qui se prædicationibus ingerunt falsi merito prophetæ censendi sunt, l. 12. f. 430. v. *Prædicatio*.
 Prophetare quid sit, ostenditur, l. 13. f. 449. v. *Sacerdotium*.

Q

QUÆSTIO anceps fidei non ad plebem aut ad Reges aut Duces est ducenda, sed ad majores Ecclesiæ, l. 1. c. 6. f. 18.
 Quæstiones assiduæ scholasticorum Theologorum quomodo sunt interpretandæ, l. 1. c. 10. f. 30.

R

ACHA vox in Evangelio quid innotuit, l. 12. f. 399. v. *Peccatum*.
 Rabbinii apud Judæos qui fuerunt, ostenditur, l. 13. f. 469. v. *Studia Generalia*.
 Radix hæresum, cupiditas est inanis gloriæ, l. 1. c. 11. f. 34.
 Radix hæresum peculiare vitium est, in quo à natura quisque proclivis est, ibid.
 Radix omnium malorum cupiditas, ibid.
 Redemptio nostra per Christum fuisse ex litteris sacris ostenditur, l. 4. f. 142. v. *Christus*.
 Regnum Dei, l. 13. f. 437. v. *Regnum Dei*.
 Regnum Christi in hunc mundum temporaliter non est futurum, l. 3. f. 105. v. *Beatitudo*.
 Regno Dei futuro nullæ prorsus carnales dominabuntur delicta, contra plures hæreticos ostenditur, ibid.
 Regni cælorum nomine Ecclesia designatur in sacris litteris, l. 6. f. 176. v. *Ecclesia*.
 Reges malos, aut Pseudoprophetas esse à Dei iussione, hæresis est, & convincitur, l. 10. f. 307. v. *Malum*.
 Reges malos regnare à sua ipsorum voluntate & ambitione, & non à divina iussione sacræ testantur litteræ, ibidem.
 Reges malos & prælatos malos permittit Deus propter populi peccata, ibid.
 Reges sacrilegos existimandos qui bona Ecclesiarum sibi

usurpare non verentur, l. 6. f. 180. v. *Ecclesia*.
 Regula insignis pro litterali sacræ scripturæ venando sensu, l. 1. c. 3. f. 9.
 Regula pulcherrima Concilium celebrandi, l. 1. c. 6. f. 18.
 Regulis Aristotelicis non alliganda est divina scriptura, l. 4. f. 133. v. *Christus*.
 Reliquias Sanctorum esse aliqua veneratione dignas, ostenditur, l. 13. f. 438. v. *Reliquia*.
 Reliquias Sanctorum venerandas esse, exemplis scripturæ sacræ ostenditur, ibid. f. 439.
 Religionem aliquam seu institutum, volens laudare quo pacto laudare debet, ostenditur, l. 1. c. 9. f. 27.
 Religiosos ac religiones detrahentes qui sunt, ostenditur, l. 10. f. 342. v. *Monachus*.
 Relationibus appositis exceptis in divinis omnia quæ de una persona dicuntur, dicuntur etiam de aliis, l. 5. f. 173. v. *Deus*.
 Remedia contra luxuriam recensentur, l. 14. f. 483. v. *Virginitas*.
 Reprobatio & prædestinatio ex mera voluntate proficiscitur divina, l. 9. f. 303. v. *Libertas*.
 Reprobatio duplex, negativa & positiva, quarum illa nullis demeritis nostris, hæc vero propter demerita nostra, ibid.
 Reprobatorum omnia peccata esse mortalia & electorum venialia, hæresis est dicere, & convincitur, l. 12. f. 402. v. *Peccatum*.
 Repromissiones non accepisse sanctos, quomodo intelligitur, cum quidem sacra scriptura earum plena sit, l. 3. f. 112. v. *Beatitudo*.
 Repudium veteris legis in quo differt à divortio novæ legis, ostenditur, l. 11. f. 364. v. *Nuptia*.
 Respublica typum humani corporis gerit, cujus caput rector seu dominus est, l. 11. f. 365. v. *Occidere*.
 Responsorialia & antiphonæ, quæ in Ecclesia cantantur, unde auspiciatæ sunt, ostenditur, l. 4. f. 120. v. *Cantus*.
 Restitutio, l. 13. f. 440. v. *Restitutio*.
 Restitutionem non esse necessariam ad consequendam vitam æternam hæresis est: quæ convincitur ex litteris sacris contra Erasmus, qui hanc etiam amplexus est sententiam, ibid.
 Resurrectio, ibi. f. 441. v. *Resurrectio*.
 Resurrectionem mortuorum non esse futuram, hæresis est, & convincitur ex scriptura, ibid.
 Resurrexisset Christum die Sabbati, hæresis est dicere, quæ manifeste convincitur, ibid. f. 443.
 Resurrecturos omnes in sexu virili, nullumque sexum femineum futurum fore post resurrectionem, hæresis est, & convincitur, ibid. f. 443.
 Resurrectio prima quæ, l. 3. f. 105. v. *Beatitudo*.
 Resurrectio autem secunda, quæ etiam sit, ibid.
 Resurrexisset Christum propria virtute, ostenditur contra Cerinthum hæreticum, l. 4. f. 143. v. *Christus*.
 Res eadem in sacris litteris aliquando diversa, aliquando opposita repræsentat, l. 1. c. 3. f. 9.
 Res plures in sacris litteris eandem sortiuntur nomenclaturam, quam antea aliæ res ex quibus factæ sunt habebant, sic coluber ex virga appellatur Exod. 7. l. 6. f. 199. v. *Eucharistia*.
 Revelatione aliquid esse verum quid dicitur, l. 12. f. 427. v. *Prædestinatio*.

S

Sacerdotes esse omnes Christianos, hæresis est Lutheri, & impugnatur, l. 13. f. 444. & seq. v. *Sacerdotium*.
 Sacerdotium veteris legis non omnibus sine discrimine creditum fuit, ibid.
 Sacerdotium magna veneratione habendum esse, ostenditur, ibid.
 Sacerdotium novæ legis quando fuit initiatum, ibidem f. 444.
 Sacerdotium gentilium sacrilegum & superstitiosum est, ibid. f. 445.
 Sacerdotis labia scientiam custodire debent, l. 1. c. 6. f. 17.
 Sacerdotes æquales esse Episcopis, flagranti ambitione ductus asseruit Arrius, l. 6. f. 185. v. *Episcopus*.
 Sacerdos absolvit & remittit peccata per potestatem sibi à Deo collatam, ut ex scriptura patet, & Sanctorum testimoniis comprobatur, l. 2. f. 50. v. *Absolutio*.
 Sacerdotis veteris ac novæ legis assignatur discrimen, ibidem f. 51.
 Sacerdos novæ legis longe amplius operatur circa penitentiam, quam olim circa leprosum Sacerdos veteris legis operabatur, ibid.
 Sacerdotes omnes quantum ad culpæ absolutionem pariter habent cum Papa potestatem, non tamen quantum ad penæ absolutionem, l. 2. f. 53. v. ibi.
 Sacerdotii Evangelicæ legis typum gessit Melchisedech, & præstantius esse Sacerdotio legis Mosaicæ, ostenditur, l. 10. f. 321. v. *Missa*.
 Sacerdotis partes quæ, l. 10. f. 342. v. *Mulier*.
 Sacerdos veteris legis peculiari vestimento utebatur, quando sacrificare debebat, l. 11. f. 345. v. *Nuditas*.
 Sacerdotis officium, l. 10. f. 342. v. *Mulier*.
 Sacerdotes moderatas posse habere divitias, contra hæreticos ostenditur, l. 6. f. 185. v. *Episcopus*.
 Sacerdotium & Episcopatus non sunt distincti ordinis, licet in gradibus dignitatis bene distinguantur, ibi.
 Sacerdotes locum discipulorum Christi tenent, ibi.
 Sacerdos Eucharistiam conficiens quare sub diversis speciebus eam sumere tenetur, l. 6. f. 214. & seq. v. *Eucharistia*.
 Sacerdotes quare Presbyteri vocantur, hoc est seniores, l. 14. f. 490. v. *Unctio*.
 Sacerdotium quomodo Christus perfecit, ibi.
 Sacerdos per peccatum mortale non amittit dignitatem sacerdotalem, contra Lutherum, l. 13. f. 450. v. *Sacerdotium*.
 Sacerdotem esse conjugatum duobus modis intelligi potest, ibid.
 Sacerdos celebs esse debet, ut vetustissima consuetudine observatum vidimus, ibid.
 Sacerdotem ordinatum numquam licitum impune fuisse uxorem sibi matrimonio copulare, ostenditur, ibid. f. 451.
 Sacerdotis continentia qualis esse debet, ostenditur, ibi.
 Sacerdotes quando ad Sacerdotium promoti fuerunt cælibatam promiserunt. Unde sequitur, non tam ab Ecclesia, sed præcipue à Deo sibi prohibitum fuisse uxorem ducere, ibid. f. 455.
 Sacramentum Baptismi, l. 12. f. 410. v. *Penitentia*.
 Sacramentum Penitentia excellit, ibid.

Sacramento Ordinis, unus ordo est dignitate & potestate major alio, l. 11. f. 383. v. *Ordo*.
 Sacramentalis absolutio actus est jurisdictionis, l. 2. f. 53. v. *Absolutio*.
 Sacramenta nullam conferre gratiam, hæresis Lutheri, & convincitur, l. 3. f. 82. & 83. v. *Baptismus*.
 Sacramenta novæ legis longe majoris virtutis sunt, quam sacramenta & sacrificia veteris legis, ibid. f. 99.
 Sacramenta quæ imprimunt characterem notantur, quæ non iterantur, sicut illa quæ characterem non imprimunt, l. 4. f. 121. v. *Character*.
 Sacramentum Confirmationis non nisi ab Episcopo potest conferri, gratiamque conferre, ibi. f. 122.
 Sacramentum verum fuit matrimonium Patriarcharum in lege naturæ, l. 11. f. 347. v. *Nuptia*.
 Sacramentum matrimonii gratiam conferre ostenditur, ibidem.
 Sacramentum Penitentia est in præcepto, l. 12. f. 415. v. *Præceptum*.
 Sacramentum Eucharistia non majorem conferre gratiam virtute Sacramenti fumenti sub una specie, quam fumenti sub utraque, ostenditur, l. 6. f. 213. v. *Eucharistia*.
 Sacramentum Extremæ Unctionis non nisi Sacerdos ministrare potest, l. 14. f. 489. v. *Unctio*.
 Sacramentum non potest Ecclesia instituire, l. 14. ibid. f. 486.
 Sacramenti Extremæ Unctionis materia & minister, & effectus, & decretum super eum Concilii Tridentini notatur, l. 14. ibi. f. 489.
 Satisfactionem esse unam de partibus penitentia, & necessariam, ex litteris sacris ostenditur, l. 12. f. 405. v. *Penitentia*.
 Satisfactionis vocabulum ubi invenitur, vide & de satisfactione, l. 12. ibid. f. 408.
 Sacrificia semper fuerunt in omni lege, l. 10. f. 320. v. *Missa*.
 Sacrificiorum Judaicorum cessationem perpetuam Daniel prophetavit, l. 10. ibid. f. 326.
 Sacrificii natura ostenditur, l. 10. ibid. f. 338.
 Sacrificia veteris legis quæ holocausta dicebantur, omnia igne comburebantur, ibid. f. 339.
 Salus æterna acquiri non potest sine baptismo in actu vel voto, quando ejus non adest facultas, l. 3. f. 82. & 83. v. *Baptismus*.
 Salus spiritualis à Deo nobis collata per lavacrum regenerationis, l. 3. f. 91. v. ibi.
 Salus corporalis sæpe confertur per receptionem sacramenti Extremæ Unctionis, l. 14. f. 488. & 489. v. *Unctio*.
 Salvati nullus potest nisi in lege Evangelica, l. 9. f. 297. v. *Lex*.
 Satanas quare à Christo fuit Petrus appellatus, l. 12. f. 425. v. *Prædestinatio*.
 Sanctorum reliquias esse venerandas, & eorum corpora locis honorabilibus collocanda, ostenditur, l. 13. f. 438. & 439. v. *Reliquia*.
 Sanctorum dicta quali veneratione habenda, l. 1. c. 7. f. 20.
 Sanctorum dicta magnam habent auctoritatem, l. 1. c. 7. f. 21.
 Sanctos nondum accepisse repromissiones, quomodo intelligitur, l. 3. f. 112. v. *Beatitudo*.
 Sanctos esse dignos vitæ æternæ scriptura sacra testatur, l. 11. f. 375. v. *Opera*.

Sanctorum venerationi aliquos fuisse dicatos dies vetustissima Ecclesiae est consuetudo, ipsosque orare meritiorum est, l. 13. f. 460. & 461. v. *Sancti*.
 Sancti pro nobis Deum orantes exaudiuntur, & quare, l. 13. f. 461. v. *Sancti*.
 Sancti in concionibus quomodo sunt extollendi, l. 1. c. 9. f. 27.
 Sagena missa in mare typum gerit Ecclesiae, l. 6. f. 167. v. *Ecclesia*.
 Sapientia quomodo proficiebat Christus, cum esset ipsa sapientia, l. 4. f. 139. v. *Christus*.
 Sapientia, potentia, benignitas in divinis personis, omnibus aequaliter conveniunt, l. 5. f. 173. v. *Deus*.
 Sapientis diligentia, ex Cirillo notatur, l. 1. c. 10. f. 30.
 Sensus quadruplex scripturae sacrae, quorum litteratus efficacissimus est ad haereticos convincendos, l. 1. c. 3. f. 8.
 Sensus mysticus sacrae scripturae aliquando admittitur ad comprobationem alicujus dogmatis, sic Paulus mystico sensu saepe usus est, l. 10. f. 321. v. *Missa*. & l. 1. c. 3. f. 8.
 Sensus litteralis quis sit, & quomodo cognoscitur, l. 1. c. 3. f. 8. & 9.
 Sensus paraboliceus intra litteralem includi potest, l. 1. c. 3. f. 9.
 Sensus litterales plures eidem litterae accommodari possunt, ibi.
 Sensus scripturae verus a Conciliis & Doctoribus deprehenditur, quia non ex contextu litterae, neque grammaticali contextura est sumendus, l. 1. c. 4. f. 10.
 Sententia Sanctorum Doctorum de una re concors efficacissimum argumentum est ad haeresim convincendam, quae quidem pro definitione Ecclesiae tenenda, l. 1. c. 7. f. 21.
 Sedes Apostolica quid comprehendit, quae quidem errare non potest, l. 1. c. 8. f. 23. & 24.
 Sepultura, l. 13. f. 465. v. *Sepultura*.
 Sepulturae locus est non profit animae ad gloriam, vel poenam remittendam, aliam tamen habet nequaquam contemnendam utilitatem, l. 13. v. *ibid*.
 Sepeliendi corpora semper religio fuit, & quo loco sepelienda, vetustissima observatio, ibi.
 Sepelire corpora juxta Sanctorum cadavera, optimum fore antiqui censuerunt patres, l. 13. *ibid*. f. 466.
 Silentium, vide, lib. 13. f. 466. v. *Silentium*.
 Simonia, vide, lib. 13. f. 466. v. *Simonia*.
 Simoniacus quare censetur haereticus, l. 1. c. 1. f. 2.
 Simonis nomen quare in Petri nomen a Christo mutatur, l. 12. f. 38. v. *Papa*.
 Synagoga sepulta est quando Deus sponfam novam Ecclesiam sibi desponsavit, l. 9. f. 296. v. *Lex*.
 Similitudo & imago differunt, *ibid*. l. 2. f. 56. v. *Adam*.
 Similia vocat scriptura sacra illa quae sunt ejusdem speciei, l. 6. f. 199. v. *Eucharistia*.
 Signum aliquod sensibile exterius esse in ordinis Sacramento, ostenditur, l. 11. f. 382. v. *Ordo*.
 Signum filii hominis Christi crux dicitur, l. 2. f. 47. v. *Adoratio*.
 Signo cui non adest divina promissio de gratiae collatione Sacramentum dici non potest, l. 14. f. 489. v. *Unctionis*.
 Signa praedestinationis assignantur, l. 12. f. 429. v. *Praedestinatio*.
 Sollicitudo quae a Deo hominem separat fugienda est, hanc etiam prohibet Christus & non laborem, l. 2. f. 75. v. *Apostoli*.

Superbire non debet homo in bonis operibus, fuge iniquitatem, nam multarum haereseum etiam parens est, l. 11. f. 378. v. *Opera*.
 Subdiaconatum non esse Sacramentum censet Hugo de Sancto Victore, l. 11. f. 383. v. *Ordo*.
 Subditi in corpore Ecclesiae, aurium funguntur officio, l. 1. c. 6. f. 17.
 Subditi non debent judicare de vita pastoris, l. 13. f. 469. & 470. v. *Subditi*.
 Summum Pontificem in fidei negotio oportet consulere Cardinales, novum articulum posse condere, l. 1. c. 8. f. 24.
 Substantia & subsistentia quo pacto differunt, l. 5. f. 164. v. *Deus*.
 Suffragia defunctis in purgatorio existentibus maxime conferre, ostenditur contra haereticos, l. 13. f. 465. v. *Sepultura*. & f. 460. v. *Suffragia*.
 Scripturae, & Ecclesiae definitionibus contradicens, Spiritui Sancto contradicit, l. 1. c. 1. f. 1.
 Scripturae sacrae in linguam vulgarem translatio parens haereseum est, l. 1. c. 13. f. 39.
 Scriptura sacra nomen causae saepe effectui tribuit, l. 3. f. 99. v. *Baptismus*.
 Scriptura sacra divinam permissionem actionem Dei appellat, l. 10. f. 306. v. *Malum*.
 Scriptura sacra quo pacto significet adverbium haec, nempe, donec usque, primo, lib. 10. fol. 309. v. *Maria Virgo*.
 Scriptura sacra, una eademque littera multiplicem patitur intelligentiam, in litterali etiam sensu, hoc est, eadem littera plures habet litterales sensus, l. 1. c. 3. f. 8. & 9.
 Scripturae sacrae sapientia, quae quidem primae innititur veritati, quapropter falsa esse nequit, l. 1. c. 1. f. 2.
 Scripturam sacram velle convincere esse veracem rationibus naturalibus, summa dementia, l. 1. c. 2. f. 3.
 Scripturae sacrae sensus mysticus admittitur saepe ad confirmationem alicujus dogmatis, sic Paulus facit, l. 1. c. 3. f. 8.
 Scripturae sacrae sensus litteralis est efficax ad haereses convincendas, l. 1. c. 3. f. 8.
 Scripturae sacrae non pro uniuscujusque arbitrio interpretanda, sed ab ipsa Ecclesia, a Conciliis, a Doctoribus sanctis sensus petendus est, l. 1. c. 4. f. 10.
 Scriptura sacra plura recitat esse inventa, quae tamen nunquam fuerunt quaesita. Cujus quidem mos maxime notandus est, l. 2. f. 66. & 69. v. *Anima*.
 Scriptura sacra testatur plures in hac vita Deum vidisse, & quomodo intelligitur, l. 3. f. 102. v. *Beatitude*.
 Scriptura sacra quos novit secundum hominem vivere, homines appellat, l. 3. *ibid*. f. 103.
 Scriptura sacra saepe illud appellat nihil, quod non est meritum vitae aeternae, l. 9. f. 302. v. *Libertas*.
 Scriptura fratres appellat, qui sanguine juncti sunt, l. 10. f. 309. v. *Maria Virgo*.
 Scripturae sacrae littera qua recitat, plures viros plures habuisse uxores quo pacto intelligenda est, l. 11. f. 353. v. *Nuptiae*.
 Scriptura nulla cujuslibet hominis docti & sancti est efficacax ad haeresim convincendam, nisi id consiterit & litteris sacris, & Ecclesiae definitionibus, l. 1. c. 7. f. 19.
 Scripturae alicujus sancti viri & docti approbatio per Sedem Apostolicam, ut fuit doctrina Alexandri Aletensis, & Sancti Thomae Aquinatis, quae sit & ad quid

quid talis approbatio se extendat, notatur, l. 1. c. 7. f. 19.
 Scriptura sacra quare mittit nos ad alios ut ab eis doceamur, l. 1. c. 7. f. 22.
 Scriptura sacra in negotio fidei non est iudex, sed testis personam agit, l. 1. c. 4. f. 10.
 Scriptura sacra non vulgari lingua tradenda, & scripturae & Sanctorum ostenditur testimoniis, l. 1. c. 13. f. 40.
 Sensus vero illius unde saepe pendeat, ostenditur, l. 3. f. 80. v. *Baptismus*.
 Scriptura sacra non arctanda regulis Aristotelicis, l. 4. f. 133. v. *Christus*.
 Scriptura sacra saepe loquens de redditione gloriae, nomine retributionis uritur, l. 11. f. 374. v. *Opera*.
 Scriptura sacra quare Deo tribuit corporea membra, cum nihil minus, l. 5. f. 163. v. *Deus*.
 Scripturae sacrae loca, quibus justificationem soli fidei tribuere videtur, quomodo intelligenda sunt, l. 7. f. 233. & seq. v. *Fides*.
 Scientiam exquirat Deus a Sacerdotibus, l. 1. c. 6. f. 17.
 Scientia ex modo tendendi in objectum certior est fide, l. 7. f. 258. v. *Gratia*.
 Schisma abque errore intellectus non est haeresis, quare vero Schismaticus appellatur haereticus, l. 1. c. 9. f. 27.
 Schismaticus ex solo schismate non est censendus haereticus: in quo vero schisma ab haeresi differat, vide ibi.
 Schisma olim per quadraginta annos in Ecclesia Dei, ibidem.
 Scribae apud Judaeos qui fuerunt, l. 13. f. 469. v. *Studia generalia*.
 Spe vitae aeternae opera facta esse bona ex sacris litteris ostenditur, l. 13. f. 467. v. *Spes*.
 Spes illorum vana est qui sine meritis sperant vitam aeternam, l. 13. *ibid*. f. 468.
 Spes quod sit ex beato Anselmo, l. 13. *ibid*. f. 467.
 Spes nostra licet ex Christi meritis praecipue procedat, etiam ex nostris procedere debere, ostenditur, l. 13. *ibid*. f. 467.
 Species per formas substantiales distinguitur, l. 2. f. 64. v. *Anima*.
 Species panis in Eucharistia totum Christum vivum cum sanguine continent, sicut species vini totum etiam Christum cum corpore vivo continent, l. 6. f. 213. v. *Eucharistia*.
 Species panis in Eucharistia licet totum Christum continent, solum tamen corpus significant, sicut vini species solum sanguinem representant, l. 6. *ibid*. f. 215.
 Spiraculum spiratum a Deo in Adam an fuit ipsa anima, l. 2. f. 64. & 65. v. *Anima*.
 Spiritus nominis multiplex acceptio in sacris litteris, l. 2. *ibid*.
 Spiritum Sanctum assistere Concilio generali rite congregato, ostenditur, l. 4. f. 144. v. *Concilium*.
 Spiritum Sanctum habere eandem aequalitatem & eandem substantiam cum patre & filio, ostenditur ex litteris sacris, l. 3. f. 171. v. *Deus*.
 Spiritum Sanctum procedere a Patre & Filio ostenditur ex scriptura sacra, ibidem, & non esse animam mundi contra Aballardum haereticum ex litteris sacris ostenditur, *ibid*.
 Spiritum vivificare, carnem vero nihil prodesse quomodo intelligitur, l. 2. f. 73. v. *Apostoli*.

Spiritus Sanctus quare in die resurrectionis datur Apostolis, l. 13. f. 446. v. *Sacerdotium*.
 Spiritualia non sunt pretio vendenda ut simoniae vitium declinetur, & quia gratis recepta sunt, gratis eligenda esse debent, l. 13. f. 466. v. *Simonia*.
 Status tres inventi, ab Abbate Joachimo impugnantur, l. 2. f. 73. v. *Apostoli*.
 Stellae ab stella in claritate differre quomodo intelligitur, l. 3. f. 114. v. *Beatitude*.
 Studia generalia valde necessaria in Dei Ecclesia, l. 13. f. 468. v. *Studia generalia*.
 Stephanus pro persecutoribus veniam deprecatur, l. 13. f. 461. v. *Sancti*.
 Status virginitalis sive continentiae angelica nuncupatur vita, l. 14. f. 484. v. *Virginitas*.

T

Tributum solvere quare Christus potius praecipit Petro, quam alicui alii Apostolo, l. 12. f. 386. v. *Papa*.
 Tributa non debere solvere Sacerdotes ex facto Pharaonis constat, l. 13. f. 445. v. *Sacerdotium*.
 Tempus a quo Concilia celebrari ceperunt, notatur, l. 1. c. 6. f. 18.
 Testimonium, ut nos cogat ad alicui rei fidem praestandam, quale oporteat esse, l. 1. c. 7. f. 19.
 Testes tres sunt qui reddunt testimonium animam a foribus peccatorum esse absolutam, & quomodo, l. 3. f. 92. v. *Baptismus*.
 Testamentum esse sanguinem Christi quomodo intelligendum, l. 10. f. 337. v. *Missa*.
 Testamentum utrumque ab uno esse Deo, ex litteris sacris ostenditur contra Manichaeum, l. 5. f. 161. v. *Deus*.
 Testamentum aeternum quare appellatur Evangelium, l. 6. f. 186. v. *Evangelium*.
 Testamenti utriusque narratur excellentiae, l. 6. *ibid*. f. 181. & 182.
 Tenebrae appellantur peccata in sacris litteris, lux vero, opera bona, l. 11. f. 367. v. *Opera*.
 Templum sanctum corpus Domini est, l. 2. f. 49. v. *Adoratio*.
 Templorum fabricatio maxime placet Deo, l. 14. f. 472. v. *Templum*.
 Templum deputandum ad adorandum & ad sacrificia Deo offerenda vetustissima fuit consuetudo, ibi.
 Tentatio tribus modis agitur, l. 14. f. 473. v. *Tentatio*.
 Tentationis qua primi parentes tentati sunt describitur ordo, *ibid*.
 Tentationum varia genera, *ibid*.
 Terram non esse Deo coaeternam, contra haereticos ex litteris sacris ostenditur, l. 14. f. 474. v. *Terra*.
 Terra & coelum quo pacto mutabuntur, l. 10. f. 343. & seq. v. *Mundus*.
 Traditiones Ecclesiae universales ejusdem sunt auctoritatis cum litteris sacris, quamvis in ipsis non contineantur, l. 1. c. 5. f. 11. & 12. & c. 6. f. 18.
 Traditio de adoratione, notatur, l. 1. c. 5. f. 14.
 Traditio de perpetua virginitate Virginis Mariae, l. 1. c. 5. f. 15.
 Traditio Ecclesiae de crucis adoratione, feria sexta Parasceve, l. 2. f. 46. v. *Adoratio*.
 Translatio sacrarum litterarum in linguam vulgarem,

hæresum origo est, l. 1. c. 13. f. 39.
Tertullianum, beatus Augustinus ab Hæreseos macula conatur liberare in hoc quod dixit Deum habere corpus, l. 5. f. 162. v. *Deus*.
Trinitas in divinis personis ex litteris sacris ostenditur, l. 5. f. 164. & seq. v. *Deus*.
Timor Domini, multiplex est, l. 4. f. 142. v. *Christus*.
Timoris Domini spiritus in Christo etiam requievit, l. 4. ibid.
Timor servilis qualis, l. 4. ibi.
Timorem Dei servilem esse inutilem & noxium, hæresis est Lutheri, & convincitur, l. 14. f. 474. v. *Timor*.
Timor servilis unde oritur & a quibus causis generetur, ibid. f. 475.
Timori servili adaptatur parabola de rege volente rationem ponere cum servis, ibid.
Timorem servilem esse bonum ostenditur ex litteris sacris, ibid.
Timor castus quid sit, ibid. f. 476.
Timorem Dei permanere in futuro sæculo ostenditur, ubi Angelos Deum timere, ostenditur, ibid.
Timoris nomine, ipsa reverentia appellatur in sacris litteris, ibid.
Timor duplex, ibid.
Tyrannus quis sit dicendus, l. 14. f. 476. v. *Tyrannus*.
Tyrannum occidere auctoritate propria non licet vasallo, vide occidere ibid.
Tribulationibus probatus spem habet vitæ æternæ, l. 13. f. 467. v. *Spes*.
Tribulationum duplex genus, ibid. f. 468.
Theophylactus, super illud ad Hebræos 11. *Et hi omnes testimonio fidei probati, &c.* & super illud Lucæ 23. *Hodie mecum eris in paradiso*, caute legendus est & attente, l. 3. f. 109. v. *Beatitudo*.
Thomas de Aquino sententia non acquiescens minime (ut aliqui dicunt) de hæresi suspectus censendus est, l. 1. c. 7. f. 19.
Thomas Apostolus de Christi resurrectione dubius fuit, l. 1. c. 10. f. 29.
Thomas Apostolus, licet non erat cum reliquis Apostolis quando venit Jesus, nihilominus potestatem tunc recipi remittendi peccata sicut & ceteri, l. 13. f. 446. v. *Sacerdotium*.
Thomæ Aquinatis dictum, quo insinuare videtur legem de unitate uxoris non esse expressam in litteris sacris, quomodo intelligi debet, l. 11. f. 350. v. *Nuptia*.
Theologorum assidue quæstiones quomodo intelligendæ, l. 1. c. 10. f. 30.
Theologi Scholastici perperam allegant locum Joannis, *Hæc est vita æterna*, &c. ad probandum præcipuam beatitudinis partem esse Dei visionem minorem ante dilectionem, cum nihil minus, l. 3. f. 107. v. *Beatitudo*.
Turcas debellare æquissimum est, l. 3. f. 116. v. *Bellum*.

V

VASA Sanctuarii veneranda sunt, l. 13. f. 444. v. *Sacerdotium*.
Vasa facere Deum in contumeliam, nempe homines dammandos, quo pacto intelligitur, l. 10. f. 306. v. *Malum*.
Valentinum consequutum fuisse gratiam sine baptismo

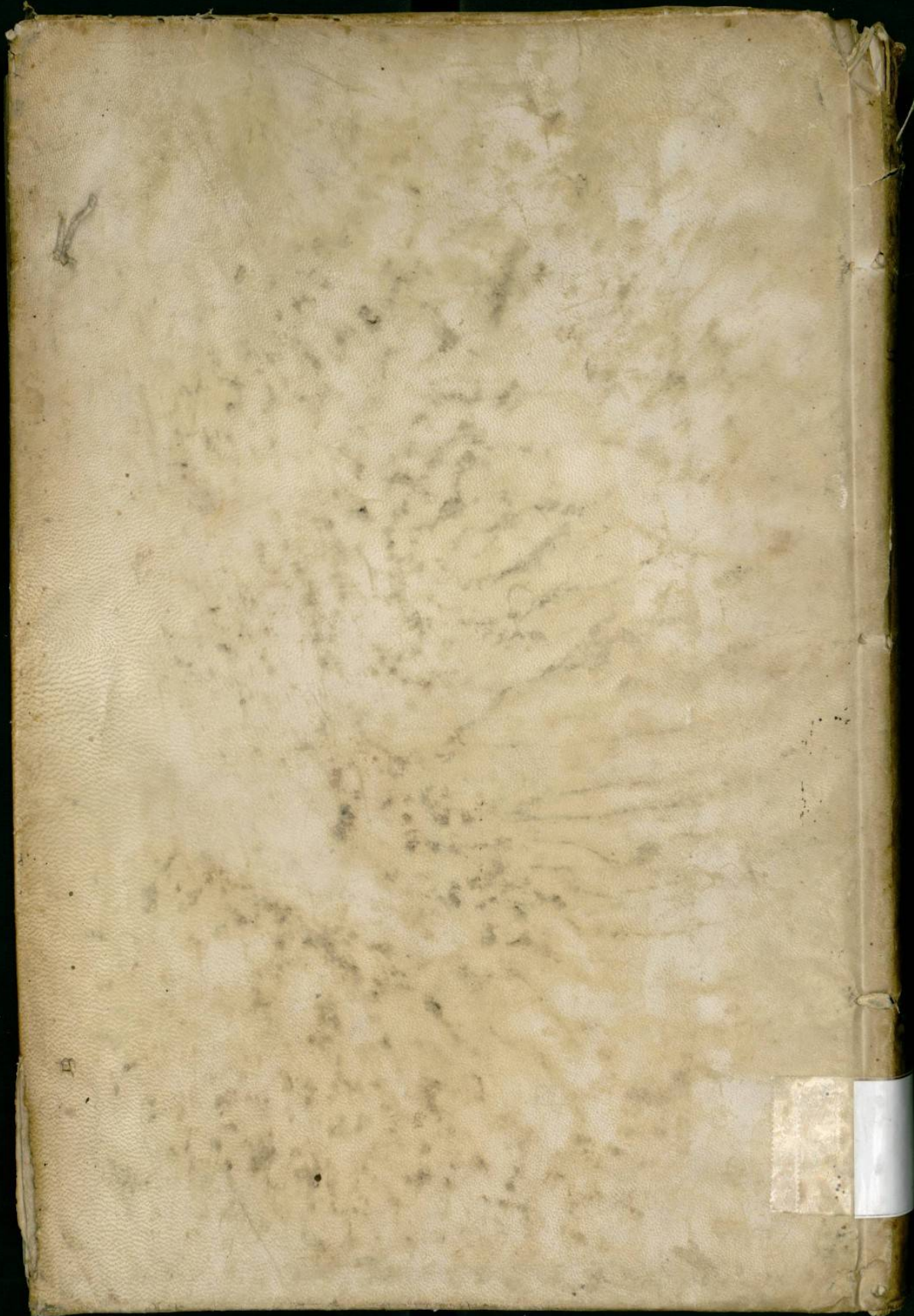
in actu, beatus fateatur Ambrosius, l. 3. f. 97. v. *Baptismus*.
Venire ad Deum quid sit, l. 3. f. 83. & 84. v. ibi.
Veritas omnis non appellatur fides, l. 1. c. 1. f. 2.
Veritas aliqua quod sit catholica unde proveniat, l. 1. c. 8. f. 25.
Veritas quid sit, l. 10. f. 313. v. *Mendacium*.
Verum occultare sæpe licitum est, mendacium vero dicere numquam, l. 14. f. 477. v. *Tyrannus*.
Verum occultare & falsum dicere maxime differunt, l. 14. ibid.
Verba consecrationis Eucharistiæ perperam exponunt hæretici, l. 6. f. 192. & 198. v. *Eucharistia*.
Verba consecrationis Eucharistiæ non figurative sunt intelligenda, ibi. f. 192.
Verbum substantivum est, non debet in verbis consecrationis exponi per hoc verbum, significat, l. 6. ibi. f. 193.
Verbum Dei qualiter est cibus animæ, l. 6. ibi. f. 194.
Verba consecrationis Eucharistiæ explanantur catholice, l. 6. ibid.
Verbum Dei multis modis contingit, ut contemnatur, l. 12. f. 431. v. *Prædicatio*.
Vesci carnibus licere ex litteris sacris constat, l. 4. f. 124. v. *Cibus*.
Vestimento peculiari utebantur Sacerdotes veteris legis cum offerre debebant, l. 11. f. 345. v. *Nuditas*.
Veterem legem non esse servandam juxta omnia illius præcepta simul cum nova convincitur ex sacris litteris, l. 9. f. 295. & seq. v. *Lex*.
Vnum baptisma sicut una Christi mors debet esse, l. 3. f. 89. v. *Baptismus*.
Videre Deum neminem posse quomodo intelligitur, l. 3. f. 102. v. *Beatitudo*.
Vidisse Deum plures testatur scriptura, & quomodo, ibi. f. 102. & 103.
Videre faciem Dei quo pacto Angeli desiderant, l. 3. ibi. f. 103.
Viduum emissio voto continentia, si nubat, damnationem habere, ut Paulus ait, quomodo intelligitur, l. 14. f. 491. v. *Votum*.
Univeritas sive Academia non habet potestatem de hæresi judicandi, ita quod ejus censura omnes obtemperare teneantur, l. 1. c. 8. f. 23.
Vinea laboratores in Evangelio circa solutionem mercedis pares factos quomodo intelligitur, l. 3. f. 114. & 115. v. *Beatitudo*.
Vinculum matrimonii non solvitur pro conjugum arbitrio etiam si sit in causa adulterium, l. 11. f. 353. & 357. v. *Nuptia*.
Vindictæ appetitus prohibitus est lege divina, l. 12. f. 417. v. *Præceptum*.
Vinum temperate bibere non est malum, sed bonum esse ostenditur contra hæreticos hoc negantes, l. 14. f. 478. v. *Vinum*.
Viæ Dei quæ sint, ostenditur, l. 2. f. 63. v. *Angelus*.
Violentia volenti res tuas rapere licitum est resistere, l. 3. f. 116. v. *Bellum*.
Vita præfens in sacris litteris dies appellatur, l. 12. f. 435. v. *Purgatorium*.
Vitam æternam mereri per bona opera, quomodo intelligitur, l. 11. f. 376. v. *Opera*.
Vita æterna solum finaliter bene perseverantibus promittitur, l. 12. f. 427. v. *Prædestinatio*.

Vivere legi quid sit, ostenditur, l. 6. f. 188. v. *Evangelium*.
Viri nomine sacra scriptura & masculinum & fœminam sæpe intelligit, l. 12. f. 435. v. *Purgatorium*.
Vir simplex & sanctus aliquando nuntiat veriora, quam vir doctus & circumpectus, l. 1. c. 7. f. 20.
Virum perfectum non debere manibus laborare, hæresis est, & convincitur, l. 9. f. 291. v. *Labor*.
Vir quomodo debet diligere uxorem, l. 11. f. 347. v. *Nuptia*.
Virum & uxorem æqualem & mutuam habere inter se corporum suorum potestatem, ostenditur, l. 11. f. 349. v. *Nuptia*.
Virum esse caput mulieris quomodo intelligitur, l. 11. f. 358. v. *Nuptia*.
Virgo semel emissio virginittatis voto, si nubat, damnationem incurrit ait Paulus, l. 14. f. 493. v. *Votum*.
Virginittatem perpetuam custodisse Virginem Mariam: vide Maria, l. 14. f. 491. v. *Votum*.
Virginittas commendatur à Christo; majoris enim meriti existimat, quam conjugium, per totum & plura de virginittate, l. 14. f. 480. v. *Virginittas*.
Virginittatem sive castitatem esse impossibile servare, hæresis est Lutherianorum, qui numquam eam noverunt, l. 14. f. 483. v. *Virginittas*.
Virginittas vel continentia cum Dei auxilio facilliter observatur, ibid.
Virginittas præstantior est matrimonio, l. 14. f. 480. v. *Virginittas*.
Viri carnis concupiscentia, non est qui à carne tentatur, sed illi solum uti dicuntur, qui à carnis concupiscentia superantur & proferuntur, l. 13. f. 452. v. *Sacerdotium*.
Virtutes ad virginittatis & continentia custodiam plures requiruntur, & quæ, l. 14. f. 480. v. *Virginittas*.
Virtutis objectum est bonum difficile, l. 14. f. 481. & 483. v. *Virginittas*.
Vim seu virtutem baptismi variis maculare hæresibus molliuntur hæretici, l. 3. f. 82. v. *Baptismus*.
Vique ad verbum in sacris litteris quomodo significet, ostenditur, l. 10. f. 309. v. *Maria Virgo*.
Virus petere ab alieno permissum fuit Judæis ob suam ipsorum ingentem cupiditatem voraginem, l. 14. f. 501. v. *Ujura*.
Vocationem nostram certam facere per bona opera satagere debemus, l. 7. f. 259. v. *Gratia*.
Votum semel emissum perpetuo servandum esse, ex litteris sacris ostenditur, l. 14. f. 491. v. *Votum*.
Votum testimonii Sanctorum, & definitionibus Conciliorum comprobatur, l. 14. ibid. f. 492.
Vota tria nempe castitatis, paupertatis, & obedientia tri-

bus mundi concupiscentis adversantur, ibi. f. 494.
Voti emissio adimpletio ex jure divino est, l. 14. ibi. f. 498.
Vovere potest homo quod Deus non præcepit contra Lutheranos, dicentes nihil posse voveri nisi quod à Deo præceptum est, l. 14. ibi. f. 499. & 500.
Voluntas quando pro facto reputanda meretur, l. 3. f. 97. v. *Baptismus*.
Voluntarium à necessario distinguit Paulus, l. 9. f. 300. v. *Libertas*.
Voluntates duas habere Christum, ostenditur, l. 4. f. 140. v. *Christus*.
Vxorum pluralitas jure divino est prohibita l. 11. f. 350. & seq. v. *Nuptia*.
Vxor quomodo diligenda est à viro suo, l. 11. f. 346. v. *Nuptia*.
Vxores duas licitum esse matrimonio copulari sibi & copulatas simul habere, hæresis est dicere, & convincitur, l. 11. f. 349. v. *Nuptia*.
Vxorem & virum mutuam & æqualem inter se suorum corporum habere potestatem, ostenditur, ibi. f. 350.
Vxores plures habuerunt patriarchæ Abraham & Jacob, &c. & quare, l. 11. ibi. f. 353.
Vxores plures habuerunt homines in lege veteri cujus intelligentiam, l. 11. ibi. f. 353.
Vxorem non dimitendam fore etiam propter fornicationis causam, testimonii scripturæ & Sanctorum ostenditur, l. 11. ibi. f. 354.
Vxor & vir pares sunt in causa divortii, l. 11. ibi. f. 357.
Vxorem dimittendi ob fornicationem, continentiam perpetuo servare (vel uxori reconcilietur) non debet esse durum, l. 11. ibi. f. 362. & 363.
Vxorem repudianti in veteri lege non licebat absque peccato aliam ducere, licet permittebatur ob eorum duritiam, ibid. f. 363.
Vxorem dimittendi quoad thorum plures possunt concurrere cause, l. 11. ibi. f. 361.
Vulgus parabolas scripturæ sacre & metaphoras quibus plena est intelligere non valet, ideo scriptura suo idiomate minime tradenda est, l. 1. c. 13. f. 40.

Z

Zelus indiscretus parens hæresum est, l. 1. c. 12. f. 37.
Zelus indiscretus Lutheri, quo invehit in clerum & monachatum, quomodo obviandus erat, ibid.
Zelus virorum bonorum Deo rem perditam curandam committit, ibid. & seq.
Zizanias parabola declaratur, l. 1. c. 13. f. 39.

- vuli absque baptismo vel martyrio salventur, quid autem illis profint, notatur, l. 3. f. 93. & 95. v. *Baptismus*.
- Oratio duplex, publica & privata, l. 4. f. 118. v. *Cantus*.
- Oratio vocalis optima & litteris sacris conformis, ibi. & sequent.
- Oratio publica quae sit, & quod clamosa sit ostenditur, ibid. f. 120.
- Orationis intentio qualis, ibid.
- Oratio publica in illis verbis, *Intra in cubiculum tuum, &c.* non prohibetur a Christo, sed intentio, ibid.
- Orare pro defunctis vetustissima fuit consuetudo, l. 13. f. 471. v. *Suffragia*.
- Orandum esse ad Dei filium, ostenditur ex litteris sacris, l. 5. f. 168. v. *Deus*.
- Orare debemus Deum pro virtutibus acquirendis, l. 13. f. 453. v. *Sacerdotium*.
- Orare Sanctos meritorium esse, ostenditur, ibi. f. 460. v. *Sacerdoti*.
- Ordo sacer, unum de Sacramentis septem Ecclesiae gratiam conferens est, l. 11. f. 382. v. *Ordo*.
- Ordinantem & ordinandum jejunos debere esse in ordinis sacri collatione ostenditur vetustissima Ecclesiae consuetudine, ibid.
- Ordines omnes non esse inter se pares, ostenditur, ibid. f. 383.
- Ordines minores plures Theologos non admittit intra Sacramentorum numerum annotatur, ibid.
- Ordinem in hoc felicissimo opere dicendorum disponit auctor, l. 9. f. 45. v. *Aduertio*.
- Ordinis Sacramento character imprimitur, l. 4. f. 121. v. *Character*.
- Ordine sacro susceptum nunquam licuit alicui uxorem sibi matrimonio copulare, l. 13. f. 451. v. *Sacerdotium*.
- Origines damnatus, saluue fuisse, controversia est apud viros graves: auctor autem nihil definit, l. 2. f. 56. v. *Adam*.
- Originem sensisse hominem per peccatum aliquid de substantia sua perdidisse ostenditur: an hoc fuerint qualitates animae aliquod dubium est auctori, ibi.
- Originem sensisse filium in diuinis esse minorem patre Augustinus refert, l. 5. f. 166. v. *Deus*.
- Osculum qualibet est peccatum, ostenditur, l. 4. f. 148. v. *Coitus*.
- P**
- PANIS** cum de sua natura bonus sit, non indiget aliqua purificatione ut ex eo Eucharistia conficiatur, l. 6. f. 189. v. *Eucharistia*.
- Panem manere in Eucharistia post ejus consecrationem haereticis est dicere, ibid. f. 198.
- Panis nomenclatura appellatur in sacris litteris omne illud, quod comedi quouismodo potest, ibid. f. 199.
- Panem verum in corpus Christi in consecratione dicitur Sanctorum & Conciliorum definitionibus, ostenditur, ibid. f. 200.
- Panis species in Eucharistia licet totum Christum contineant, solum corpus tamen significant, sicut species vini solum sanguinem representant, ibid. f. 213.
- Pactum cum hostibus factum seruandum esse, ostenditur, l. 14. f. 477. v. *Tyrannus*.
- Papa, l. 12. f. 384. v. *Papa*.
- Papa seu Pontificis nomen inane esse, & nihil aliud quam regnum Babylonis, haereticis est post Graecos Lutheri, ibidem.
- Papa primatus ex litteris sacris ostenditur, ibi. f. 385.
- Papam seu Pontificem summum omnes Episcopos tamquam superiores revereri debere testimoniis Conciliorum, ostenditur, ibid. f. 386. & 387.
- Papam per peccatum mortale amittere potestatem pontificiam haereticis est, ibid. f. 389.
- Papa absque aliquo Concilio definiendo quae fidei sunt iuxta multorum Theologorum sententiam errare potest, l. 1. c. 2. f. 6.
- Papa solius auctoritas minor est, quam Concilii legitime congregari, l. 1. c. 8. f. 24.
- Papas plures in negotiis fidei errasse dignoscitur, l. 1. c. 4. f. 10.
- Papa potestatem habet iudicandi in causa fidei, l. 1. c. 8. f. 23.
- Papa non potest culliber Christiano, ut sit minister Sacramenti Extremæ-Unionis, concedere, l. 14. f. 489. v. *Unionis*.
- Partes pudendae, quare magis rebelles sunt homini, quam reliquae ipsius corporis partes, l. 14. f. 478. v. *Verecundia*.
- Parentes & reliqua temporalia quo pacto relinquenda sunt quoad effectum, l. 12. f. 390. v. *Paupertas*.
- Parentes primi etiam peccare poterunt, nulla profus daemones persuasione praecedente, l. 12. f. 394. v. *Peccatum*.
- Parentes primos, propter eorum primum inobedientiae peccatum, nec propter aliud fuisse damnatos ostenditur contra Tatianum haereticum, asserentem fuisse eos damnatos, l. 2. f. 54. v. *Adam*.
- Parentes primos caecos fuisse ante peccatum, ac tunc primo eos videre cepisse, quum de ligno vitæ comederunt, error est qui vincitur, ibi. f. 59.
- Parentes seu curatores tenentur parvulos portare, vel portare facere ad baptismum, & si negligentia illorum sine baptismo discedens parvulus, eis imputabitur non parva culpa, l. 3. f. 85. v. *Baptismus*.
- Parentum orationes sive oblationes non sufficiunt ut parvulus sine baptismo discedens salvetur, & ad quid profint, ostenditur, ibi. f. 93.
- Parvuli qualiter instruendi sunt, circa lectionem librorum poetarum, l. 1. c. 12. f. 36.
- Parvuli quibus Deus sua revelat mysteria qui sunt, l. 1. c. 13. f. 41.
- Parvuli quocumque rationis expertes, capaces sunt vitae aeternae, contra haereticos dicentes eis non prodesse baptismum, l. 3. f. 84. v. *Baptismus*.
- Parvulos non prohiberi ad Deum venire, quid sit, ibid. f. 87.
- Parvuli non eodem modo quo adulti ad Deum veniunt, ibid. f. 84.
- Parvulus aliena fide ad Christum venit, ibid. f. 84.
- Parvulos esse baptizandos, eisque ad salutem conferre baptismum, definitionibus Conciliorum, probatur, ibid. f. 86.
- Parvuli post baptismum fidem habent, ibid. f. 87.
- Parvulos non egere baptismo, haereticis fuit Pelagii, ibid. f. 91.
- Parvulos posse salvari sine baptismo vel martyrio, haereticis fuit Joannis Vvicleph, ibid. f. 91.
- Parvulos posse salvari per orationes parentum, & baptismum,

- fol. 89. v. *Baptismus*.
- Peccatum omne deleri in baptismo ex litteris sacris, ostenditur, ibid. f. 98. & 99.
- Peccator statim post mortem punitur, l. 3. f. 111. v. *Beatitudo*.
- Peccator bene potest moraliter operari, l. 9. f. 301. v. *Libertas*.
- Peccatores membra sunt Ecclesiae, putrida tamen & foetida, l. 6. f. 176. v. *Ecclesia*.
- Peccantem in nos fratrem ad Ecclesiam spectat corrigere, ibid. f. 178.
- Peccatores accedentes ad tremendum Sacramentum altaris, corpus dominicum recipiunt, sed ad suam auditis damnationem, ut sacra testantur litterae, l. 6. f. 210. v. *Eucharistia*.
- Peccator sua voluntate in peccatum praecipitur, minime tamen sola voluntate & sine Dei auxilio, potest revocare gradum, l. 7. f. 253. v. *Gratia*.
- Peccatum minime tollit liberum arbitrium, bene tamen inhabile ad bonum reddit, ibid.
- Peccat gravius ille qui omittit quod ex voto tenebatur, quam qui sine voto, l. 14. f. 496. v. *Votum*.
- Peccati nominis in litteris sacris multiplex acceptio, l. 12. f. 424. v. *Præceptum*.
- Peccatum non debere regnare in nostro mortali corpore est quod prohibetur: non autem habitare, ibid.
- Peccatori quocumque magno si poeniterit, via sibi salutis patet, l. 12. f. 425. v. *Prædicatorio*.
- Peccator timore Dei servili excitatur saepe ad veram poenitentiam, l. 4. f. 156. & 157. v. *Contritio*.
- Peccatum originale nullum esse, haereticis est, cujus oppositum ex litteris sacris ostenditur, l. 12. f. 392. v. *Peccatum*.
- Peccatum Adami unum est, origine & propagatione non tamen imitatione transfusum, & omnibus inest unicuique proprietatis excellentia, ibid. f. 393.
- Peccatum a libero arbitrio est hominis, & non a demone, ut plures haeretici dicunt, ut ex sacris litteris ostenditur, ibid. f. 394.
- Peccatum nihil de natura hominis subtrahit, l. 2. f. 56. v. *Adam*.
- Peccata in sacris litteris tenebrae appellantur, quae quidem minime Deo placent, l. 11. f. 367. v. *Opera*.
- Peccatum non imputari homini habenti fidem, haereticis est Lutheri, & impugnat, l. 12. f. 394. v. *Peccatum*.
- Peccatum fœnalis impoenitentiae, non est remissibile, ibidem.
- Peccatum omne in Spiritum Sanctum non est iremissibile, ibid.
- Peccare in Patrem, Filium & in Spiritum Sanctum quid sit, ibid. f. 395.
- Peccatum vel malum permittere gratia vivendi, majus licentium est, contra plures haereticos hoc negantes, ibid.
- Peccata esse aequalia, haereticis est, & convincitur, ibidem f. 395.
- Peccatum nullum aliud esse praeter incredulitatem haereticis est, & convincitur, ibid. f. 397.
- Peccatum mortale a veniali non differre, haereticis est, & convincitur, ibid.
- Peccatum mortale quid sit, ibid.
- Peccatum veniale multipliciter dicitur veniale, ibidem f. 398.
- Peccatum mortale mors est animae, ibid.
- Peccata mortalia fieri venialia per poenitentiam, juxta
- num in voto eorum, quando baptizandi non adest facultas, error Joannis Gerfon & Cajetani, ibid.
- Parvulos non posse salvari sine baptismo vel martyrio, ostenditur, ibid.
- Parvulus quando nascitur, ibid.
- Parvulus in utero matris periclitans non salvetur, ibid. f. 94.
- Parabola de Rege volente rationem ponere cum servis, l. 14. f. 474. v. *Timor Dei*.
- Parabola de seminariis zizania in medio tritici, exponitur, l. 1. c. 13. f. 39.
- Parabolice minime est intelligenda Evæ formatio, ut Cajetanus arbitratur, l. 2. f. 61. v. *Adam*.
- Parabole in litteris sacris, l. 1. c. 3. f. 9.
- Pascha die dominico, in memoriam Dominicæ resurrectionis, celebrandum instituit Ecclesia, l. 12. f. 389. v. *Pascha*.
- Paschae nomine quid intelligitur apud Joannem, l. 6. f. 189. & 190. v. *Eucharistia*.
- Pastoris est pascere oves, sic praelati docere subditos, l. 1. c. 7. f. 17.
- Pascha ovium verbum Dei est, l. 1. c. 13. f. 39.
- Paschionis & mortis Christi virtus minime minuitur per hoc quod missam sacrificium appellamus, l. 10. f. 334. v. *Missae*.
- Patriarcharum matrimonia vere fuerunt Sacramentum, l. 11. f. 347. v. *Nuptia*.
- Patres in Ecclesia qui vocentur, l. 1. c. 7. f. 21.
- Paupertate sola omnia peccata consumi, haereticis est, l. 12. f. 390. v. *Paupertas*.
- Pauperes spiritus non patitur peccatum mortale secum, eo quod habeat secum tamquam illi annexam charitatem, ibid.
- Pauper bene potest esse peccator, ibid. f. 391.
- Paupertatem esse noxam & malam haereticis est, ibid.
- Paupertatis excellentia, ibid.
- Paupertatem esse necessariam ad salutem, itaque sine illa nemo salvari posse, haereticis est, quae vincitur, l. 12. f. 390. v. *Paupertas*.
- Pauperes debere esse Ecclesiasticos omnes, haereticis est, & vincitur, l. 12. f. 391. v. *Paupertas*.
- Paupertatem servare propria electione, gratissimum est Deo, ut sacra testantur litterae, l. 12. f. 420. v. *Præceptum*.
- Paxem iustitiam conservat, l. 3. f. 116. v. *Bellum*.
- Paulus Apostolus saepe sensu mystico usus est ad sua dogmata confirmanda, l. 1. c. 3. f. 8.
- Paulus Apostolus quoniam pacto vidit Dei essentiam, l. 3. f. 102. v. *Beatitudo*.
- Paulus Apostolus propriis laboravit manibus, l. 9. f. 29 f. v. *Labor*.
- Paulus Apostolus saepe Evangelium ipsam legem appellat, l. 6. f. 187. v. *Evangelium*.
- Paulus Apostolus persecutor Ecclesiae Dei, post vas electionis effectus, l. 12. f. 425. v. *Prædicatorio*.
- Paulus Apostolus propter bona quae fecit beatitudinem sperat, l. 13. f. 468. v. *Spe*.
- Paulum perpetuum servasse virginitatem, ostenditur, l. 14. f. 482. v. *Virginitas*.
- Peccator manens in voto peccandi, quamvis Sacerdos verbum absolutionis proferat, non manet absolutus, l. 2. f. 51. v. *Absolutio*.
- Peccat quisquis contra necessitatem ab haeretico ministro baptizatur, baptismus vero validus est, lib. 3.

Missam esse testamentum, figurata quadam locutione dicere possumus, l. 10. ibid. f. 336.

Missam diversis respectibus dicitur testamentum & sacrificium, ibid.

Missam offerri posse pro peccatis pro vivis atque defunctis ex litteris sacris, ostenditur contra Lutheranos, ibidem f. 340.

Miseriam infernalem, nec beatitudinem, non esse perpetuam, hæresis est Origenis, l. 3. f. 106. v. *Beatitudo*.

Miseriæ præsentis vitæ, ibid. f. 108.

Mitti ad prædicandum quid sit, l. 12. f. 430. v. *Prædicatio*.

Monachis licitum esse laborare manibus etiam causa sustentandæ vitæ, contra hæreticos ostenditur, l. 9. f. 291. v. *Labor*.

Monachos plures non teneri ad laborem ex doctrina Christi & Apostolorum, ostenditur, ibi. f. 293.

Monachos omnes sine discrimine teneri ad laborem, hæresis est, ibid. f. 292.

Monachi qui delicate in sæculo nutriti fuerint ex sententia beati Augustini non sunt ad laborem compellendi, ibid. f. 293.

Monachi qui laborem tenentur, qui sunt, ibid. f. 294.

Monachus institutio non fuit ut quis in otio vivat, ibidem.

Monachus, l. 10. f. 341. v. *Monachus*.

Monachus seu virginis status, quo pacto vita angelica appellatur, l. 14. f. 484. v. *Virginitas*.

Monachi tempore beati Hieronymi, voto se astringebant, contra Erasmus, l. 14. f. 495. v. *Votum*.

Monasticæ professionis qualis ab Apostolis Ecclesia servabatur, ritus notatur ex beato Dionysio, ibid.

Monachorum bonorum typus, ostenditur, ibidem fol. 496.

Monachus ad Episcopatum assumptus non absolvitur à paupertatis voto, ibid. f. 498.

Monachus ad Episcopatum munus assumptus ab omnibus illis absolvitur votis, quæ cum ipso Episcopali munere pugnant, ibidem.

Monumenta passionis Christi adoranda sunt, l. 13. f. 438. v. *Reliquia*.

Mos scripturæ sacræ notandus, l. 2. f. 66. v. *Anima*.

Mores hæreticorum assignantur, l. 1. c. 14. f. 42.

Mors in sacris litteris nox appellatur, l. 12. f. 435. v. *Purgatorium*.

Mortuos baptizare hæresis est, & convincitur, l. 3. f. 80. v. *Baptismus*.

Morte acta, non est tempus bene vel male operandi, ibid. f. 81.

Mortis Christi baptismus figura est, ibid. f. 89.

Mors duplex, l. 3. f. 105. v. *Beatitudo*.

Mors quam Deus primis parentibus minatus fuit, quæ fuit, l. 12. f. 398. v. *Peccatum*.

Moses in negotio illo, de repudio uxoris, tria fecit, l. 11. f. 363. & seq. v. *Nuptiæ*.

Multiloquium quare Christus in oratione prohibuit, l. 4. f. 121. v. *Centus*.

Mulieribus non fidenda scriptura sacra vernacula lingua, l. 1. c. 13. f. 41.

Mulierem docere prohibet beatus Paulus, l. 13. f. 448. v. *Sacerdotium*.

Mulier prægnans orare debet pro fetu, & oblationes pro eo offerre, ut Deus incolumem usque ad baptismum servet, l. 3. f. 95. v. *Baptismus*.

Mulieres subditæ debent esse viris, l. 10. f. 342. v. *Mulier*.

Mulieres ut plurimum imprudentes, ibid.

Mulieres à natura inconstantes & fragiles, ibid.

Mulieres dicere ad sacerdotium iuste posse promoveri, hæresis est, ibid.

Munus inquisitoris quid sit, ostenditur: & Munus prælatorum, l. 1. c. 8. f. 24.

Mundi hujus delitiæ & divitiæ non sunt æstimandæ, l. 11. f. 370. v. *Opera*.

Mundus quamdiu creatus, l. 10. f. 343. v. *Mundus*.

Mundus non finendus hæresis est, ipsumque esse ab Angelis & non à Deo creatus, est hæresis, l. 10. f. 343. v. *Mundus*.

Mundus post resurrectionem universalem mutandus contra plures hæreticos, hoc negantes, itaque erit coelum novum & terra nova, l. 10. ibidem.

N

Natura intellectualis seipsa non est beata naturaliter, l. 3. f. 109. v. *Beatitudo*.

Natura ipsa docet nos humanum arbitrium esse liberum, l. 9. f. 302. v. *Libertas*.

Naturæ duas esse in Christo, ostenditur, l. 4. f. 134. v. *Christus*.

Natura una nominata in Christo ambæ dantur intelligi, ibid. f. 135.

Naturæ divinæ proprietates, ostenditur, ibid. f. 135.

Negligentia prælatorum, exemplo notando, ostenditur, l. 1. c. 13. f. 39.

Negligentia prælatorum hæresum causa est, ibi. f. 38.

Necessarium à voluntario distinguit beatus Paulus, l. 9. f. 299. v. *Libertas*.

Nihil in sacris litteris appellatur illud, quod vitæ æternæ non est meritum, ibi. f. 302.

Notitiam proximè intuitivam habuerunt Propheta earum rerum quas prophetaerunt, l. 12. f. 433. v. *Propheta*.

Nomen novum nunquam alicui Deus dedit quem non magnis ditasset beneficiis, l. 12. f. 386. v. *Papa*.

Nomine animæ in sacris litteris sæpe totus insinuat homo, l. 4. f. 136. v. *Christus*.

Nomina diversarum naturarum non dicuntur de se invicem in concreto, nec in abstracto, nisi illæ duæ naturæ insint eidem personæ vel supposito, ibi. f. 135.

Nomina hæc, Presbyter & Episcopus, antiquitus confusa erant, ab Ecclesia vero distincta & distincta sunt, l. 6. f. 185. v. *Episcopus*.

Novam condere hæresim quomodo intelligitur, l. 1. c. 8. f. 26.

Novitates vocum fugiendæ sunt, ibi. c. 14. f. 42.

Nova doctrina displicentiam adfert, l. 1. c. 14. f. 43.

Nox in sacris litteris ipsa est mors, l. 12. f. 435. v. *Purgatorium*.

Nox in sacris litteris, quid sit, l. 3. f. 81. v. *Baptismus*.

Numerus millenarius in litteris sacris pro universitate capitur, l. 3. f. 106. v. *Beatitudo*.

Numerus denarius sæpe etiam pro universitate capitur, ibidem.

Nuditatem omnimodo esse bonam & honestam, hæresis est, l. 11. f. 345. v. *Nuditas*.

Nuptias esse illicitas, hæresis est, cuius oppositum ex litteris sacris, ostenditur, ibi. f. 345. v. *Nuptiæ*.

Nup-

Nuptiæ secundæ licitæ sunt, contra plures hæreticos hoc negantes, ibi. f. 346.

Nuptias non esse Sacramentum, hæresis est, ibi. f. 346.

Nuptiarum leges variæ apud gentiles, ibi. f. 347.

Nuptiarum præceptum nequaquam obligat jam genus humanum satis propagatum, l. 14. f. 481. & seq. v. *Virginitas*.

Nuptiarum generale præceptum, non fuit datum per illa verba, *Crescite & multiplicate*, hoc est, non fuit datum pro omni tempore per illa verba, ibi.

O

Oblatio dominici corporis potior & excellentior est, quam omnibus aliis oblationibus, l. 10. f. 327. v. *Missæ*.

Obligare hominem ad aliquid agendum ultra id quod Dominus nobis præcepit, hæresis est, etiam post alios, Lutheri, l. 10. f. 341. v. *Monachus*.

Obligatio mutua & gemina est inter conjuges, l. 11. f. 363. v. *Nuptiæ*.

Obedientia, l. 11. f. 365. v. *Obedientia*.

Obediendum non esse prælati Ecclesiæ, hæresis est & convincitur, l. 6. f. 178. v. *Ecclesiæ*.

Obedientia quid sit, l. 4. f. 140. v. *Christus*.

Obediendum esse præceptis Ecclesiæ, l. 11. f. 178. v. *Ecclesiæ*.

Oculorum officio funguntur prælati in Ecclesiæ corpore, l. 1. c. 6. f. 17.

Oculos primorum parentum apertos fuisse post illorum peccatum quomodo intelligitur, l. 2. f. 59. v. *Adam*.

Occultare veritatem sæpe licitum est, inimico maxime, minime tamen ei mendacium dicere, l. 10. f. 313. v. *Mendacium*.

Occidere hominem iuste minime licere, est hæresis, & convincitur, l. 11. f. 365. v. *Occidere*.

Occidere tyrannum auctoritate propria, non licet vassallo, l. 14. f. 477. v. *Tyrannus*.

Occidere te volenti, licitum est obviare, l. 3. f. 116. v. *Bellum*.

Offertorium defanctorum missæ: Domine Jesu Christi, &c. exponitur, l. 12. f. 436. v. *Purgatorium*.

Offertur in Missa à Sacerdote Deo patri verum Christi corpus, l. 10. f. 319. v. *Missæ*.

Officium Sacerdotis, ostenditur, l. 10. f. 342. v. *Mulier*, & l. 1. c. 13. f. 38.

Oleum sacrum in baptismo misceri debet contra Vvaldenses hæreticos: antiquissima enim est consuetudo, l. 3. f. 90. v. *Baptismus*.

Olei sancti unctio in baptismo quid significat, ibi. & seq.

Oleum in sacris litteris sæpe misericordiam significat, ibi. f. 91.

Oleum Extremæ Unctionis Pontificali benedictione consecrandum esse, antiquissima Ecclesiæ consuetudine comprobatur, l. 14. f. 487. v. *Unctio*.

Omnia quæ sunt necessitate absoluta fieri, neque posse aliter fieri quam sunt: unde nihil prodesse orationem, hæresis est Lutheri, & convincitur, l. 11. f. 380. & 381. v. *Oratio*.

Opera nostra bona, quod sint Deo grata, ex merito passionis Christi habent, l. 11. f. 377. v. *Opera*.

Opera nostra bona, donum sunt Dei & meritum apud ipsum, ibid.

Opera nostra non esse condigna ad futuram gloriam quomodo intelligitur, ibid. f. 374.

Opus sine intellectu non est hæresis, l. 1. c. 1. f. 2.

Opus bonum factum præcise & nullo alio intuitu, quam spe vitæ æternæ, licet non sit malum, non tamen est meritorium, l. 11. f. 369. v. *Opera*.

Opus factum spe vitæ æternæ non esse malum ex litteris sacris, ostenditur, ibid.

Opus factum spe vitæ æternæ, si elicatum est à charitate, meritorium est, & ea dignum, ibid. f. 370.

Opera bona tantum imperfectis viris & non perfectis esse necessaria, hæresis est, & convincitur, ibid.

Opus quantumlibet bonum non esse meritorium vitæ æternæ, hæresis est, & convincitur, ibid. f. 371. & seq.

Operare nemo potest post mortem bene vel male, l. 3. f. 81. v. *Baptismus*.

Operibus bonis vocatio nostra certa sit, l. 9. f. 303. v. *Libertas*.

Opus nullum nostrum quantumcumque bonum, & meritorium, minime ex se tale est, quod æquari possit præmio gloriæ æternæ, l. 10. f. 315. v. *Meritum*.

Opus meritorium geminam habet æqualitatem respectu gloriæ, ibid.

Opera bona nostra licet ex se suapteque natura non sunt digna gloriæ, ex pacto tamén divino efficiuntur digna vitæ æternæ, ibid.

Opera hominis quantumlibet recta esse peccata hæresis est Lutheri, l. 11. f. 366. v. *Opera*.

Opera bona hominis lux appellantur in sacris litteris, l. 11. ibid. f. 367.

Opera bona unde Deo placent, ibid.

Operibus bonis ex divinis permissionibus debetur præmium, & malis pœna, ibid.

Opus omne nostrum esse vitium & malum quo pacto intelligitur, ibid.

Opera laboriosa quando valent ad penitentiam, l. 12. f. 405. v. *Penitentia*.

Opera multa sunt quæ à Deo non sunt præcepta, quæ quidem gratissima sunt Deo, l. 12. f. 421. v. *Præceptum*.

Opera bona esse necessaria ad hominis justificationem, ostenditur, l. 7. f. 229. & seq. v. *Fides*.

Opera bona etsi à Deo sint, quo pacto etiam nostra dicuntur, l. 7. f. 253. v. *Gratia*.

Opera ex voto facta majoris meriti sunt quam si sine voto fierent, de quibus pulchra figura notatur, l. 14. f. 494. v. *Votum*.

Oratio, l. 11. f. 379. v. *Oratio*.

Orationem solam sufficere ad vitam æternam consequendam, hæresis est, ibid.

Orationi semper insistendum hæresis est, ibid.

Orat semper qui in omnibus operibus suis Dei memoriam habet & ad ejus gloriam omnia operatur, ibidem f. 380.

Orate semper & sine intermissione quomodo intelligitur, ibidem.

Orationem esse inutilem hæresis est cuius contrarium ex litteris sacris, ostenditur, ibid.

Oratio prodest ad salutem animæ & corporis consequendam, ibid. f. 381.

Orandum non esse pro particulari persona, eo quod oratio pro una persona sola non plus prodest illi quam aliis, hæresis est, ibid.

Orationes parentum & oblationes non sufficiunt ut par-

Qqqqq

vu-

Lege veteri viros plures habuisse uxores ex divina dispensatione, ostenditur, l. 11. f. 353. v. *Nuptia*.

Libros hæreticorum comburendos iuste Ecclesia disposuit, l. 1. c. 11. f. 32.

Libri poetarum qualiter legendi, l. 1. c. 12. f. 36.

Libri gentiliū non omnino spernendi, ibi.

Libri gentiliū apud more in florum electione legendi, ibi. & f. 37.

Librum de Ecclesiasticis dogmatibus beato Augustino tributum non esse suum convincitur, l. 3. f. 98. v. *Baptismus*.

Libros Machabæorum esse canonicos, ostenditur, l. 13. f. 463. v. *Scriptura Sacra*.

Libros quos hæretici rejecerunt à canonicis; quia eorum dicta non favebant hæresibus videre liceat, l. 13. f. 463. v. ibi.

Libellus repudii in veteri lege separabat conjuges quoad thorum, non autem quoad vinculum, l. 11. f. 364. v. *Nuptia*.

Librum qui intulatur de quæstionibus novi & veteris testamenti, non esse Augustini, ostenditur, l. 10. f. 311. v. *Melchisedech*.

Libellus repudii ob duritiam Judæorum fuit eis permissus, l. 11. f. 364. v. *Nuptia*.

Libertas nimia in pronuntiando quæ fidei sunt, haud parvam hæresis suspensionem parit, l. 1. c. 14. f. 44.

Libertas quæ, l. 9. f. 298.

Libertatis nominis plures acceptiones, l. 9. ibi.

Libertas Christiana quæ sit, ostenditur per totum, l. 12. f. 416. v. *Præceptum*.

Libertas liberi arbitrii ex litteris sacris, ostenditur, l. 9. f. 299. & 300. v. *Libertas*.

Litteralis sensus scripturæ sacræ, qua regula dignoscitur, l. 1. c. 3. f. 9.

Libertus arbitrium hominis, etiam testimoniis Sanctorum Doctorum, ostenditur, l. 9. f. 301. v. *Libertas*.

Libertus arbitrium sine gratia Dei quid possit, ostenditur, l. 9. f. 303. v. ibi.

Libertus arbitrium semel accepta gratia, non posse peccare amplius, hæresis est Joviniani, l. 12. f. 396. v. *Peccatum*.

Lingua sive idioma unum erat ante Babel ædificationem, l. 9. f. 304. v. *Lingua*.

Lignum ubi sive ad austrum, sive ad aquilonem ceciderit: ibidem manere exponitur, l. 12. f. 427. v. *Prædestinatio*.

Litteralis sensus sacræ scripturæ quo pacto inquirendus & deprehendendus est, l. 1. c. 3. f. 8. & 9.

Litteralis sensus sacræ scripturæ quis, l. 1. c. 3. ibi.

Lutherus quare primatum Summi Pontificis negat, l. 1. c. 8. f. 24.

Lutherus sacram scripturam constituit iudicem pro lite circa fidem dirimendam, & nihil minus, ut patet, l. 1. c. 8. f. 24.

Lutherani pharisaico more nobisum agunt, ibi.

Lutheri fatanica astutia, & pertinacia, notatur, l. 1. c. 9. f. 29.

Lutherus impatientissime suorum errorum correctionem recepit, l. 1. c. 14. f. 44.

Lutheri venenata origo narratur, ibi.

Lutheranorum hæreses de usu carniū diebus ab Ecclesia prohibitis proferri, l. 4. f. 125. v. *Cibus*.

Lutheri inconstantia notanda, l. 12. f. 423. v. *Præceptum*.

Lutherum præceptum de dilectione Dei perperam intellexisse, ostenditur, ibi.

Lutherus filius abortivus fuit religionis Bremitarum Sancti Augustini, & unde ejus hæreses tantam acceperunt vim, notatur, l. 14. f. 479. v. *Virginitas*.

Lutherus quare epistolam Jacobi Apostoli rejecit, l. 13. f. 463. v. *Scriptura Sacra*.

Lotio pedum discipulorum Christi ubinam figurata fuerit, ostenditur, l. 6. f. 207. v. *Eucharistia*.

Lotione pedum Apostolorum more Ecclesia modo non utitur, & quare, l. 6. f. 215. v. ibi.

Lux divina quomodo est inaccessibilis, l. 3. f. 103. v. *Beatitudo*.

Luxuriæ incitamenta vitanda, l. 13. f. 452. v. *Sacerdotium*.

M

Malum omne & culpæ & pœnæ Deus ab æterno præscivit, l. 12. f. 432. v. *Præscientia*.

Malum & malitia, l. 10. f. 305.

Malum seu malitia varia in sacris litteris significat, ibi.

Malum duplex, culpæ & pœnæ, l. 12. f. 432. v. *Præscientia*.

Malum pœnæ Deus facit, ut sacræ testantur litteræ, l. 10. f. 306. v. *Malum*.

Mala in sacris litteris afflictiones misæ à Deo vocantur, ibi. f. 307.

Malum sæpe permittitur minus, ut majus evitetur, l. 11. f. 364. v. *Nuptia*.

Malitia ministri Sacramenti baptismi non minuit ejus veritatem, l. 3. f. 88. v. *Baptismus*.

Manichæorum hæresis unde orta fuit, l. 2. f. 66. v. *Anima*.

Manere in Deo quid sit, l. 9. f. 303. v. *Libertas*.

Mandata minima quæ sunt, ostenditur, l. 12. f. 402. v. *Peccatum*.

Mandati, duplex forma, l. 12. f. 419. v. *Præceptum*.

Manus nomine in litteris sacris potestas designatur, l. 5. f. 167. v. *Deus*.

Manna in sacris litteris quare appellatur panis, l. 6. f. 199. v. *Eucharistia*.

Mariæ perpetua virginitas Ecclesiæ traditione recipitur, l. 1. c. 1. f. 15. & l. 10. f. 308. v. *Maria virgo*.

Maria virgo vere fuit mater Dei, & verbo Christus, hæresis, l. 10. f. 310. v. *Maria virgo*, & l. 4. f. 134. v. *Christus*.

Maria virgo omni caruit peccato, & originali, & actuali, l. 12. f. 396. v. *Peccatum*.

Mariam virginem votum emisisse perpetuæ virginitatis, licet scriptura sacræ expresse non dicat, ex ipsa tamen colligitur, & Sanctorum Doctorum testimoniis comprobatur, l. 14. f. 491. & 92. v. *Votum*.

Mariæ virginis excellentia super omnes alios Sanctos, ostenditur, l. 12. f. 424. v. *Præceptum*.

Mariæ virginis dubitatio, *Quomodo fiet istud?* qualis nam fuit, ostenditur, l. 14. f. 491. & 492. v. *Votum*.

Marci Æmilii ad Quirites interrogatio pulchra, l. 1. c. 7. f. 22.

Mare rubrum figura baptismi, l. 3. f. 85. v. *Baptismus*.

Martyrium loco baptismi ad salutem valet, ibi. f. 95.

Martyrium, l. 10. f. 310.

Martyr Græcæ, Latine testis dicitur, ibi.

Martyres minime dicendi sunt, qui propter peccatum se in-

interimunt, contra plures hæreticos, ibidem.

Martyres minime dicendi, contra plures hæreticos qui ultronei patiuntur mortem, sive à se, sive ab alio, ibi.

Martyrium, appellatur baptismus, l. 3. f. 95. v. *Baptismus*.

Materia Sacramenti Baptismi est, aqua vera & naturalis, ibi. f. 78.

Materia elementorum & qua mundus formatus est, non fuit cœterna ipsi Deo, contra plures hæreticos, l. 10. f. 343. v. *Mundus*.

Materia Sacramenti Extremæ Unctionis oleum est olivæ per Episcopum benedictum, l. 14. f. 486. v. *Unctio*.

Matris filiorum Zebedæi petitio: *Dic ut sedeant*, &c. unde provenit, l. 3. f. 103. v. *Beatitudo*.

Matrimonium, l. 10. f. 311.

Matrimonium esse Sacramentum ex litteris sacris, ostenditur, l. 11. f. 347. & 348. v. *Nuptia*.

Matrimonia infidelium non æquanda matrimoniis Christianorum, non enim sunt verum Sacramentum, ibi. f. 348.

Matrimonium Christianorum non est carnalis pollutio censendum, ibi. f. 348.

Matrimonii Sacramentum gratiam conferre, ostenditur, ibi. f. 349.

Matrimonium quando fuit datum in officio, quando vero in remedium, ostenditur, ibi.

Matrimonium dicere posse solvi propter adulterium quoad vinculum, hæresis est & convincitur, bene tamen posse dissolvi quoad thorum, ostenditur, ibi. f. 354. & seq. & f. 360.

Matrimonium Patriarcharum in lege naturæ verum fuit Sacramentum, ibi. f. 347. & 348.

Matrimonium contrahere jam nullus tenetur, satis superque enim genus humanum propagatum vidimus, l. 14. f. 482. v. *Virginitas*.

Matrimonium non obesse ex divina institutione sacerdotio, ostenditur, l. 13. f. 458. v. *Sacerdotium*.

Maxillam percutienti præbere quo pacto intelligitur, l. 3. f. 116. v. *Velum*.

Melchisedech, qui & purus fuit homo contra hæreticos plures, l. 10. f. 311. v. *Melchisedech*.

Melchisedech figuram Christi gessit, & quare dicitur fuisse sine patre & sine matre, ibi.

Melchisedech figuram gessit Sacerdotii Evangelicæ legis, l. 10. f. 321. v. *Missa*.

Melchisedech Sacerdos fuit sicut sacræ testantur litteræ, l. 10. f. 321. & 322. v. *Missa*.

Melchisedech panem & vinum obtulit Deo juxta sacerdotii ordinem sui, ut sacræ testatur scriptura, ibi.

Melius, in sacris litteris sæpe accipitur pro hoc quod est minus malum, ut illud: *Melius erat ei si natus non fuisset homo ille*, l. 14. f. 496. v. *Votum*.

Mendacium quod Judith dixit Holoferno, non laudat scriptura sacræ, sed ejus virilem animum, l. 10. f. 313. v. *Mendacium*.

Mendacia à patribus dicta si qua fuerint in litteris sacris laudata, ut beatus Augustinus dicit, juxta mysterium latens æstimanda sunt, non juxta litteræ corticem, ibidem.

Mendacium dicere etiam inimico minime licet, bene tamen licitum est occultare veritatem, l. 14. f. 477. v. *Tyrannus*.

Mentiri licere pro salvanda vita hominis, error fuit Caf-

siani, qui quidem ex sacris litteris minime licere, convincitur, l. 10. f. 313. v. *Mendacium*.

Mendacium esse malum testimoniis Sanctorum & Ethnorum, ostenditur, ibi.

Mentitus non fuit Jacob dicendo patri suo se esse Esau, ibidem.

Mendicitas, l. 10. f. 314. v. *Mendicitas*.

Mendicitatem non esse licitam, hæresis est Vvicleph & Lutheranorum, ibi.

Mendicasse Christum ex litteris sacris constat, ibi.

Mendicitatem esse licitam, Evangelicam & meritariam ex litteris sacris, ostenditur, ibi.

Mendicare quid sit, ibi.

Mereri vitam æternam propter bona opera quomodo intelligitur, l. 11. f. 376. v. *Opera*.

Merito Christi datum est nobis, ut nostris operibus aliquid mereri possimus, l. 11. ibi.

Meritum omne nostrum, miseratio Christi est, ibi.

Meritum & donum, idem possunt esse, ibi. f. 377.

Merita nostra dona Dei sunt, & præmium respondens meritis ex Dei misericordia, ibi.

Meritum bonorum operum duplex, ibi. f. 372.

Meritum de condigno quid sit, ibi.

Merita justorum non sunt æqualia, l. 3. f. 113. & seq. v. *Beatitudo*.

Meritum nullum esse in ciborum delectu & abstinentia à carnibus, hæretice docet Brasimus, l. 4. f. 125. v. *Cibus*.

Meritum bonis & malis operibus tribuitur, l. 11. f. 371 v. *Opera*.

Meritum nullum esse in homine quo mereatur vitam æternam, hæretice docet Lutherus, ibi.

Mereri posse hominem vitam æternam ex sua virtute naturali sine Dei auxilio hæresis abominanda est Pelagii, l. 10. f. 316. v. *Meritum*.

Mereri vel demereri animæ in purgatorio non possunt, l. 12. f. 435. & seq. v. *Purgatorium*.

Messio in baptismo quare trina, l. 3. f. 80. v. *Baptismus*.

Merceres bonorum operum gloria est, ut sacræ testantur litteræ, l. 11. f. 374. v. *Opera*.

Mercenarii merces non est differenda, l. 3. f. 111. v. *Beatitudo*.

Millenarius numerus in sacris litteris, pro universitate capitur, l. 3. f. 106. v. *Beatitudo*.

Ministri Sacramenti Baptismi malitia non minuit ejus virtutem & veritatem, l. 3. f. 88. v. *Baptismus*.

Minister Sacramenti Extremæ Unctionis solus Sacerdos est, ex Christi institutione, l. 14. f. 488. v. *Unctio*.

Minimus quis æstimatur in regno cœlorum, l. 12. f. 401. v. *Peccatum*.

Miraculum quid sit, l. 10. f. 316.

Miracula plura fecit Deus in veteri testamento, & in novo, l. 10. ibi.

Missa nomine quid intelligitur, l. 10. f. 317. v. *Missa*.

Missa ceremoniarum bona pars ab Apostolis instituta, l. 10. ibi.

Missam à Christo fuisse institutam prout nomine Missæ ipsa consecratio intelligitur, contra hæreticos ostenditur, ibidem.

Missam esse verum sacrificium corporis & sanguinis Christi, ex litteris sacris, contra hæreticos hoc negantes, ostenditur, ibi. f. 320. & 321. & seq.

Missa juxta veram definitionem testamenti à Jurisconsultis assignatam, non est dicenda testamentum, l. 10. ibi. f. 335.

- ta sententiam beati Ambrosii & Augustini, quomodo intelligitur, ibid.
- Peccatum veniale proprie dictum quid sit, ibid.
- Peccatum veniale esse ex litteris sacris ostenditur, ibid. & seq.
- Peccatum consummatum, & non consummatum quid sint, ibid. f. 400.
- Peccata venialia in alio saeculo dimittuntur, ibidem fol. 399.
- Peccatum fugere propter metum gehennae stat dupliciter, l. 4. f. 156. v. *Contritio*.
- Peccati poena Adam mortem incurrit corporalem, l. 2. f. 59. v. *Adam*.
- Pecuniam habuisse Apostolos & secum portasse, ostenditur ex Evangelio, l. 2. f. 75. v. *Apostoli*.
- Pecunia quando fuit Apostolis interdicta, ostenditur, l. 10. f. 314. v. *Mendicitas*, & l. 2. f. 75. v. *Apostoli*.
- Pedes Dei qui, & quid significant, l. 2. f. 48. v. *Adoratio*.
- Pedes Discipulorum lavare Christum antequam eis suum in Sacramento traderet corpus, quid innuit, l. 6. f. 207. v. *Eucharistia*.
- Percutienti alteram ei maxillam porrigere, quomodo intelligendum, l. 3. f. 115. v. *Bellum*.
- Perfectum virum non debere manibus laborare, haeresis est, l. 9. f. 291. v. *Labor*.
- Peregrinus impendendum esse humanitatis officium ex litteris sacris, ostenditur, l. 12. f. 403. & 404. v. *Peregrinus*.
- Petrus quare sic appellatus a Christo, l. 12. f. 384. v. *Papa*.
- Petrum constituit Christus petram & fundamentum super quod suam fundavit Ecclesiam, ibid. f. 385.
- Petrus praelatus fuit super reliquos Apostolos, ibid.
- Praelato commisit Christus curam suarum ovium, ibid.
- Petrus quare pro se & Christo tributum solvit, ibidem f. 386.
- Petrus non est caput aequale Christo, sed est caput Ecclesiae sub Christo, ibid.
- Petrum esse Ecclesiae fundamentum, quomodo intelligitur, ibid.
- Petri plura notanda opera, quibus primum super reliquos Apostolos habere, ostenditur, ibid. f. 387.
- Petrus negat Christum: post vero Ecclesiae fundamentum constituitur, l. 12. f. 425. v. *Prædestinatio*.
- Petrus Apostolus quando & quare vocatus fuit Sathanas a Christo, ibid.
- Petram esse Christum juxta dictum Paulinum quo pacto intelligitur, l. 6. f. 193. v. *Eucharistia*.
- Pertinacia in errore fidei haeresis est, l. 1. c. 9. f. 28.
- Pertinacia haereticorum quanta est, notatur, ibid.
- Pertinax quis est censendus, ibid.
- Perseverantiam finalem neminem certo scire, ostenditur, nisi ex divina revelatione, l. 12. f. 428. v. *Prædestinatio*.
- Permissio Dei in sacris litteris actio ejusdem nominatur, l. 10. f. 306. v. *Malum*.
- Permittitur licite malum ut majus evitetur, l. 11. f. 363. v. *Nuptiae*, & l. 12. f. 395. v. *Peccatum*.
- Persona unica & divina tantum fuit in Christo, ut sacrae testantur litterae contra haereticos, plures personas in Christo ponentes, l. 4. f. 134. v. *Christus*.
- Personarum divinarum Trinitas & aequalitas ex litteris sacris, ostenditur, l. 5. f. 167. v. *Dens*.
- Petitio matris filiorum Zebedaei, a Christo unde auspiciata fuit, l. 3. f. 103. v. *Beatitudo*.
- Per praepositio varias habet significationes, l. 7. f. 232. v. *Fides*.
- Perseverare in bono nemo potest, sine Dei auxilio, nec ultimam in bono perseverantiam scire potest sine speciali Dei revelatione, l. 12. f. 428. & 429. v. *Prædestinatio*.
- Philosophorum sectae sive opiniones, unde haereses appellatae sunt, unde vero emanarunt, ostenditur, l. 1. c. 1. f. 1. & c. 11. f. 31.
- Plebs indocta quomodo adorare debet, quae adoranda sunt, l. 1. c. 9. f. 28.
- Pluralitas uxorum jure divino prohibita est, l. 2. f. 61. v. *Adam*.
- Poenarum diversitas juxta peccatorum diversitatem infligitur, l. 3. f. 113. v. *Beatitudo*.
- Poenis vitae praesentis propter Deum tolerantis patienter, poenae alterius vitae redimuntur, l. 12. f. 406. v. *Penitentia*.
- Poenam aliquam manere post dimissum per contritionem peccatum juxta mensuram delicti & temporis a Deo decretam, ostenditur, ibid. f. 404.
- Poenitentiae Sacramenti non esse tres partes, haeresis est Lutheri, & convincitur, ibid.
- Poenitentiam propter metum gehennae esse malam, haeresis Lutheri, quae impugnatur, ibid. f. 411.
- Poenitentia vera veniam peccatorum promeretur, ibid.
- Poenitentiam esse in praecipuo, ostenditur, l. 12. f. 419. v. *Praecipuum*.
- Poenitentiae fructus qui, l. 12. f. 405. v. *Penitentia*.
- Potesitas de haeresi judicandi non residet in aliquo Episcopo inferiore, aut in Collegio cui praestit, l. 1. c. 8. f. 23.
- Potesitas de haeresi judicandi est in tota Ecclesia & per consequens in generalibus Conciliis, ibid.
- Potesitas remittendi peccata solis Sacerdotibus collata est, l. 13. f. 446. v. *Sacerdotium*.
- Potesitatem omnem tam laicam quam Ecclesiasticam per peccatum amitti, haeresis est dicere, & convincitur, l. 12. f. 413. v. *Potesitas*.
- Potesitas in sacris litteris manus nomine designatur, l. 5. f. 167. v. *Deus*.
- Potesitatem majorem esse in Episcopis quam in reliquis Sacerdotibus unde etiam colligitur, l. 6. f. 185. v. *Episcopus*.
- Portae inferi peccata mortalia sunt, l. 4. f. 145. v. *Concilium*.
- Puritas quae ante Eucharistiae sumptionem habenda est, figuratur, l. 6. f. 208. v. *Eucharistia*.
- Purgatorium esse ostenditur, tum rationibus, tum testimonis sacrae scripturae, l. 12. f. 433. & 434. v. *Purgatorium*.
- Punit Deus filium propter peccatum patris temporaliter, non autem aeternaliter, l. 12. f. 393. v. *Peccatum*.
- Prædestinatio, l. 12. f. 425. v. *Prædestinatio*.
- Prædestinatio & reprobatio ex mera Dei est voluntate, l. 9. f. 393. v. *Libertas*.
- Prædestinatio divina nullam in nostris operibus infert necessitatem, aut in aliquo arbitrii nostri libertatem minuit, ibid.
- Prædestinatorum omnia peccata esse venialia & reprobatorum omnia mortalia, haeresis est, & convincitur, l. 12. f. 402. v. *Peccatum*.
- Prædestinatum posse damnari, ostenditur, id est, ille qui pra-

- praedestinatus est, si male operetur, damnabitur; contra haereticos hoc negantes, l. 12. f. 425. & 426. v. *Prædestinatio*.
- Prædestinationem non esse alicui hominum notam, ostenditur, ibid. f. 429.
- Prædestinatum esse hominem conjicere potest, minime tamen scire, nisi ex Dei revelatione, ibid.
- Prædestinationis signa plura notantur a Doctoribus, ibid.
- Praemia iustorum varia, l. 3. f. 103. v. *Beatitudo*.
- Præcium quancumque bene vivat non posse esse membrum Dei, haeresis est, & convincitur, l. 12. f. 425. & 426. v. *Prædestinatio*.
- Præcium seu reprobatum posse salvari, ex litteris sacris ostenditur, ibid.
- Præscientia divina nullam proflus ponit in rebus necessitatem, ibid.
- Praelati oculorum funguntur officio in corpore Ecclesiae, l. 1. c. 6. f. 17.
- Praelatorum negligentia causa est haeresum, l. 1. c. 13. f. 39.
- Praelatorum munus ostenditur, ibid.
- Praelati quomodo quae fidei sunt credere tenentur, l. 1. c. 9. f. 28.
- Praelatorum negligentia insigni exemplo declaratur, l. 1. c. 13. f. 39.
- Praelatorum cui pascere oves, illuminare populum, quorum vitam multorum culpa populus praedicatione verbi Dei caret, ibid.
- Praelatis & superioribus obediendum esse, ostenditur, l. 6. f. 178. & 179. v. *Ecclesia*.
- Praedicator, l. 12. f. 430. v. *Praedicator*.
- Praedicationis defectus haeresum causa est, l. 1. c. 13. f. 39.
- Praedicare Evangelium omni creaturae, quomodo intelligitur, l. 3. f. 87. v. *Baptismus*.
- Praedicator Evangelii quales, ostenditur, l. 4. f. 126. v. *Cibus*.
- Praedicatorum alere tenentur illi quibus ipsi praedican, l. 9. f. 293. v. *Labor*.
- Praedicator non sunt compellendi ad manuales labores, ibid.
- Praedicationem liberam esse cuique Christiano, quantumque a superiore prohibeatur, haeresis est, & convincitur, l. 12. f. 430. v. *Praedicator*.
- Praedicationis officium nemo sibi vendicare debet, exemplum Joannis Baptistae, nisi ad ipsum fuerit vocatus, ibid.
- Praedicator verbi Dei pluribus a causis prohiberi licite potest, ibid. f. 431.
- Praedicator publice peccator prohibendus est a superiore ne praedicet, ibid.
- Praedicator quare renuit Christus, usque ad tricesimum suae aetatis annum, ibid.
- Praedicare neminem minorum fratrum audere, nisi a suo praelato ministro generali fuerit examinatus & approbatus, & ab eo sibi officium praedicationis concessum, instituit Seraphicus Pater Franciscus, ibid.
- Praedicare verbum Dei cui est proprium, l. 13. f. 448. v. *Sacerdotium*.
- Praedicare non injurie prohibet mulierem beatus Paulus, & quare, ibid.
- Praecepta plura data Apostolis non in perpetuum observantur data, l. 4. f. 118. v. *Calcamentum*.
- Praeceptum adorandi Christi humanitatem ubi, lib. 2. Tom. I.
- fol. 48. v. *Adoratio*.
- Praeceptum nullum esse in Evangelica lege, haeresis Lutheri, & convincitur, lib. 12. f. 413. & 414. v. *Praeceptum*.
- Praeceptum de fide, ibid. f. 414.
- Praeceptum de baptismo, ibidem, & de poenitentia, ibidem.
- Praecepta decalogi pertinere ad Christianos, sicut ad Judaeos, ostenditur, ibid. f. 415.
- Praeceptum nihil a Concilio differre, haeresis Lutheri, & impugnatur, l. 12. ibi. f. 417.
- Praeceptum quid sit, ibid. & seq.
- Praeceptum multipliciter sumitur, ibid.
- Praecepta omnia cum Dei adjutorio implere potest homo, ibid. f. 422.
- Praecepta divina jugum suave & onus leve, ibid.
- Praeceptum de Dei dilectione, sicut ipse Deum non diligebat, sic perperam intellexisse, ostenditur, ibid. & quomodo illud praecipuum sit intelligendum, optime declaratur, ibid. f. 423.
- Praeceptum esse divinum de solventis decimis ostenditur, l. 5. f. 159. v. *Decima*.
- Praeceptis Ecclesiae obediendum esse ostenditur, quae quidem expressiva & declarativa sunt mandatorum Dei, l. 6. f. 178. & 179. v. *Ecclesia*.
- Praecepto de non concupiscendo quid prohibetur, l. 12. f. 424. v. *Praeceptum*.
- Praeceptum de sumptione Eucharistiae sub utraque specie nullum esse datum a Christo, ostenditur contra haereticos Lutheranos, l. 6. f. 213. & seq. v. *Eucharistia*.
- Praeceptum nuptiarum, generaliter & pro omni tempore non fuit datum in illis verbis: *Crescite*, & modo quare non obligat, ostenditur, l. 14. f. 482. v. *Virginitas*.
- Praecepta varia sunt varieque obligant, ibid.
- Praeparatio ad sumptionem Eucharistiae, quam requiritur, l. 6. f. 207. v. *Eucharistia*.
- Presbyteri nomine saepe in litteris sacris Episcopus intelligitur, licet non sint idem jure, l. 6. f. 182. v. *Episcopus*.
- Presbyteri quare sic appellari, ibid. f. 185.
- Primatus summi Pontificis, ostenditur ex litteris sacris, l. 12. f. 384. & 385. v. *Papa*.
- Primo aut primogenitus in sacris litteris non semper dicitur per comparationem ad secundum, l. 10. f. 308. v. *Maria Virgo*.
- Provincialia Concilia non habere integrum jus ad quae sunt fidei judicandi, errareque posse, ejusque auctoritas ad quid se extendat ostenditur, l. 1. c. 8. f. 23.
- Procedere ab alio in divinis quid sit, l. 5. f. 172. v. *Deus*.
- Pronomen demonstrativum hoc, in consecratione Eucharistiae corpus Christi verum ostendit, l. 6. f. 198. v. *Eucharistia*.
- Probare seipsum homo ante Eucharistiae sumptionem quid sit, ibid. f. 207. & 208.
- Proximi dilectio qualiter implenda, l. 12. f. 423. v. *Praeceptum*.
- Promissione divina, *Si vis ad vitam ingredi, servo mandata*, nullus potest esse certus de sua praedestinatione, l. 12. f. 427. v. *Prædestinatio*.
- Promisit Deus vitam aeternam non quancumque mandatorum impleione, sed pro illa qua finaliter perseveraverit, ibidem.
- Prudentia carnis quae sit, l. 3. f. 100. & 101. v. *Baptismus*.

Propheta, l. 12. f. 432. v. *Propheta*.
 Prophetia Danielis de cessatione sacrificiorum explanatur, l. 10. f. 326. v. *Missa*.
 Prophetiae quae de Christi passione praecesserunt, de passione in carne loquuntur, l. 4. f. 138. & 139. v. *Christus*.
 Prophetas Dei spiritus inspiratos, veraque effatos fuisse ex litteris sacris ostenditur contra haereticos hoc negantes, l. 12. f. 432. & f. 433. v. *Propheta*.
 Prophetarum quare appellati sunt videntes, ibid.
 Prophetarum notitiam proximè intuitivam earum quae praedixerunt rerum habuerunt, ibid.
 Prophetarum testimonia unde habent veritatem, l. 1. c. 2. f. 3.
 Prophetas falsos fugiendos praecipit Christus, l. 1. c. 14. f. 42.
 Prophetas pseudos surrecturos praedixit Christus, quod iam impletum est, & in dies impleri videmus, l. 3. f. 87. v. *Baptismus*.
 Prophetarum non ausi sunt populo praedicare, quousque mandatum de praedicatione à Deo acceperunt, tanta est dignitas praedicationis: unde qui se praedicationibus ingerunt falsi merito prophetarum censendi sunt, l. 12. f. 430. v. *Pradicatio*.
 Prophetare quid sit, ostenditur, l. 13. f. 449. v. *Sacerdotium*.

Q

QUESTIO anceps fidei non ad plebem aut ad Reges aut Duces est ducenda, sed ad majores Ecclesiae, l. 1. c. 6. f. 18.
 Quaestiones assidue scholasticorum Theologorum quomodo sunt interpretandae, l. 1. c. 10. f. 30.

R

ACHA vox in Evangelio quid innotuit, l. 12. f. 399. v. *Peccatum*.
 Rabbinii apud Judaeos qui fuerunt, ostenditur, l. 13. f. 469. v. *Studia Generalia*.
 Radix haesum, cupiditas est inanis gloriae, l. 1. c. 11. f. 34.
 Radix haesum peculiare vitium est, in quo à natura quisque proclivis est, ibid.
 Radix omnium malorum cupiditas, ibid.
 Redemptio nostra per Christum fuisse ex litteris sacris ostenditur, l. 4. f. 142. v. *Christus*.
 Regnum Dei, l. 13. f. 437. v. *Regnum Dei*.
 Regnum Christi in hunc mundum temporaliter non est futurum, l. 3. f. 105. v. *Beatitudo*.
 Regno Dei futuro nullae prorsus carnales dominabuntur delictae, contra plures haereticos ostenditur, ibid.
 Regni caelorum nomine Ecclesia designatur in sacris litteris, l. 6. f. 176. v. *Ecclesia*.
 Reges malos, aut Pseudoprophetas esse à Dei iussione, haereticis est, & convincitur, l. 10. f. 307. v. *Malum*.
 Reges malos regnare à sua ipsorum voluntate & ambitione, & non à divina iussione sacrae testantur litterae, ibidem.
 Reges malos & praetatos malos permittit Deus propter populi peccata, ibid.
 Reges sacrilegos existimandos qui bona Ecclesiarum sibi

usurpare non verentur, l. 6. f. 180. v. *Ecclesia*.
 Regula insignis pro litterali sacrae scripturae venando sensu, l. 1. c. 3. f. 9.
 Regula pulcherrima Concilium celebrandi, l. 1. c. 6. f. 18.
 Regulis Aristotelicis non alliganda est divina scriptura, l. 4. f. 133. v. *Christus*.
 Reliquias Sanctorum esse aliqua veneratione dignas, ostenditur, l. 13. f. 438. v. *Reliquia*.
 Reliquias Sanctorum venerandas esse, exemplis scripturae sacrae ostenditur, ibid. f. 439.
 Religionem aliquam seu institutum, volens laudare quo pacto laudare debet, ostenditur, l. 1. c. 9. f. 27.
 Religiosos ac religiones detrahentes qui sunt, ostenditur, l. 10. f. 342. v. *Monachatus*.
 Relationibus appositis exceptis in divinis omnia quae de una persona dicuntur, dicuntur etiam de aliis, l. 5. f. 173. v. *Deus*.
 Remedia contra luxuriam recensentur, l. 14. f. 483. v. *Virginitas*.
 Reprobatio & praedestinatio ex mera voluntate proficiscitur divina, l. 9. f. 303. v. *Libertas*.
 Reprobatio duplex, negativa & positiva, quarum illa nullis demeritis nostris, haec vero propter demerita nostra, ibid.
 Reprobatorum omnia peccata esse mortalia & electorum venialia, haereticis est dicere, & convincitur, l. 12. f. 402. v. *Peccatum*.
 Repromissiones non accepisse sanctos, quomodo intelligitur, cum quidem sacra scriptura earum plena sit, l. 3. f. 112. v. *Beatitudo*.
 Repudium veteris legis in quo differt à divortio novae legis, ostenditur, l. 11. f. 364. v. *Nuptiae*.
 Respublica typum humani corporis gerit, cujus caput rector seu dominus est, l. 11. f. 365. v. *Occidere*.
 Responsorio & antiphonae, quae in Ecclesia cantantur, unde auspiciatae sunt, ostenditur, l. 4. f. 120. v. *Cantus*.
 Restitutio, l. 13. f. 440. v. *Restitutio*.
 Restitutionem non esse necessariam ad consequendam vitam aeternam haereticis est: quae convincitur ex litteris sacris contra Erasmus, qui hanc etiam amplexus est sententiam, ibid.
 Resurrectio, ibi. f. 441. v. *Resurrectio*.
 Resurrectionem mortuorum non esse futuram, haereticis est, & convincitur ex scriptura, ibid.
 Resurrexisset Christum die Sabbati, haereticis est dicere, quae manifeste convincitur, ibid. f. 443.
 Resurrecturos omnes in sexu virili, nullumque sexum foemineum futurum fore post resurrectionem, haereticis est, & convincitur, ibid. f. 443.
 Resurrectio prima quae, l. 3. f. 105. v. *Beatitudo*.
 Resurrectio autem secunda, quae etiam sit, ibid.
 Resurrexisset Christum propria virtute, ostenditur contra Cerinthum haereticum, l. 4. f. 143. v. *Christus*.
 Res eadem in sacris litteris aliquando diversa, aliquando opposita representantur, l. 1. c. 3. f. 9.
 Res plures in sacris litteris eandem sortiuntur nomenclaturam, quam antea aliae res ex quibus factae sunt habebant, sic coluber ex virga appellatur Exod. 7. l. 6. f. 199. v. *Eucharistia*.
 Revelatione aliquid esse verum quid dicitur, l. 12. f. 427. v. *Praedestinatio*.

S

Sacerdotes esse omnes Christianos, haereticis est Lutheri, & impugnatur, l. 13. f. 444. & seq. v. *Sacerdotium*.
 Sacerdotium veteris legis non omnibus sine discrimine creditum fuit, ibid.
 Sacerdotium magna veneratione habendum esse, ostenditur, ibid.
 Sacerdotium novae legis quando fuit initiatum, ibidem f. 444.
 Sacerdotium gentilium sacrilegum & superstitiosum est, ibid. f. 445.
 Sacerdotis labia scientiam custodire debent, l. 1. c. 6. f. 17.
 Sacerdotes aequales esse Episcopis, flagranti ambitione ductus asseruit Arrius, l. 6. f. 185. v. *Episcopus*.
 Sacerdos absolvit & remittit peccata per potestatem sibi à Deo collatam, ut ex scriptura patet, & Sanctorum testimoniis comprobatur, l. 2. f. 50. v. *Abolutio*.
 Sacerdotis veteris ac novae legis assignatur discrimen, ibidem f. 51.
 Sacerdos novae legis longe amplius operatur circa poenitentiam, quam olim circa leprosum Sacerdos veteris legis operabatur, ibid.
 Sacerdotes omnes quantum ad culpae abolutionem parum habent cum Papa potestatem, non tamen quantum ad poenitentiae abolutionem, l. 2. f. 53. v. ibi.
 Sacerdotii Evangelicae legis typum gessit Melchisedech, & praesentius esse Sacerdotii legis Moisaicae, ostenditur, l. 10. f. 321. v. *Missa*.
 Sacerdotis partes quae, l. 10. f. 342. v. *Mulier*.
 Sacerdos veteris legis peculiari vestimento utebatur, quando sacrificare debebat, l. 11. f. 345. v. *Nuditas*.
 Sacerdotis officium, l. 10. f. 342. v. *Mulier*.
 Sacerdotes moderatas posse habere divitias, contra haereticos ostenditur, l. 6. f. 185. v. *Episcopus*.
 Sacerdotium & Episcopatus non sunt distincti ordinis, licet in gradibus dignitatis bene distinguantur, ibi.
 Sacerdotes locum discipulorum Christi tenent, ibi.
 Sacerdos Eucharistiam conficiens quare sub diversis speciebus eam sumere tenetur, l. 6. f. 214. & seq. v. *Eucharistia*.
 Sacerdotes quare Presbyteri vocantur, hoc est seniores, l. 14. f. 490. v. *Unctio*.
 Sacerdotium quomodo Christus perfecit, ibi.
 Sacerdos per peccatum mortale non amittit dignitatem sacerdotalem, contra Lutherum, l. 13. f. 450. v. *Sacerdotium*.
 Sacerdotem esse conjugatum duobus modis intelligi potest, ibid.
 Sacerdos celestis esse debet, ut vetustissima consuetudine observatum vidimus, ibid.
 Sacerdotem ordinatum numquam licitum impune fuisse uxorem sibi matrimonio copulare, ostenditur, ibid. f. 451.
 Sacerdotis continentia qualis esse debet, ostenditur, ibi.
 Sacerdotes quando ad Sacerdotium promoti fuerunt celibatarii promiserunt. Unde sequitur, non tam ab Ecclesia, sed praecipue à Deo sibi prohibitum fuisse uxorem ducere, ibid. f. 455.
 Sacramentum Baptismi, l. 12. f. 410. v. *Poenitentia*.
 Sacramentum Poenitentiae excellit, ibid.

Sacramento Ordinis, unus ordo est dignitate & potestate major alio, l. 11. f. 383. v. *Ordo*.
 Sacramentalis absolutio actus est jurisdictionis, l. 2. f. 53. v. *Abolutio*.
 Sacramenta nullam conferre gratiam, haereticis Lutheri, & convincitur, l. 3. f. 82. & 83. v. *Baptismus*.
 Sacramenta novae legis longe majoris virtutis sunt, quam sacramenta & sacrificia veteris legis, ibid. f. 99.
 Sacramenta quae imprimunt characterem notantur, quae non iterantur, sicut illa quae characterem non imprimunt, l. 4. f. 121. v. *Character*.
 Sacramentum Confirmationis non nisi ab Episcopo potest conferri, gratiamque conferre, ibi. f. 122.
 Sacramentum verum fuit matrimonium Patriarcharum in lege naturae, l. 11. f. 347. v. *Nuptiae*.
 Sacramentum matrimonii gratiam conferre ostenditur, ibidem.
 Sacramentum Poenitentiae est in praecipuo, l. 12. f. 415. v. *Praecipuum*.
 Sacramentum Eucharistiae non majorem conferre gratiam virtute Sacramenti fumenti sub una specie, quam fumenti sub utraque, ostenditur, l. 6. f. 213. v. *Eucharistia*.
 Sacramentum Extremæ Unctionis non nisi Sacerdos ministrare potest, l. 14. f. 489. v. *Unctio*.
 Sacramentum non potest Ecclesia instituere, l. 14. ibid. f. 486.
 Sacramenti Extremæ Unctionis materia & minister, & effectus, & decretum super eum Concilii Tridentini notatur, l. 14. ibi. f. 489.
 Satisfactionem esse unam de partibus poenitentiae, & necessariam, ex litteris sacris ostenditur, l. 12. f. 405. v. *Poenitentia*.
 Satisfactionis vocabulum ubi invenitur, vide & de satisfactione, l. 12. ibid. f. 408.
 Sacrificia semper fuerunt in omni lege, l. 10. f. 320. v. *Missa*.
 Sacrificiorum Judaicorum cessationem perpetuam Daniel prophetavit, l. 10. ibid. f. 326.
 Sacrificii natura ostenditur, l. 10. ibid. f. 338.
 Sacrificia veteris legis quae holocausta dicebantur, omnia igne comburebantur, ibid. f. 339.
 Salus aeterna acquiri non potest sine baptismo in actu vel voto, quando ejus non adest facultas, l. 3. f. 82. & 83. v. *Baptismus*.
 Salus spiritualis à Deo nobis collata per lavacrum regenerationis, l. 3. f. 91. v. ibi.
 Salus corporalis saepe confertur per receptionem sacramenti Extremæ Unctionis, l. 14. f. 488. & 489. v. *Unctio*.
 Salvati nullus potest nisi in lege Evangelica, l. 9. f. 297. v. *Lex*.
 Satanas quare à Christo fuit Petrus appellatus, l. 12. f. 425. v. *Praedestinatio*.
 Sanctorum reliquias esse venerandas, & eorum corpora locis honorabilibus collocanda, ostenditur, l. 13. f. 438. & 439. v. *Reliquia*.
 Sanctorum dicta quali veneratione habenda, l. 1. c. 7. f. 20.
 Sanctorum dicta magnam habent auctoritatem, l. 1. c. 7. f. 21.
 Sanctos nondum accepisse repromissiones, quomodo intelligitur, l. 3. f. 112. v. *Beatitudo*.
 Sanctos esse dignos vitae aeternae scriptura sacra testatur, l. 11. f. 375. v. *Opera*.

Sanctorum venerationi aliquos fuisse dicatos dies vetustissima Ecclesiae est consuetudo, ipsosque orare meritorem est, l. 13. f. 466. & 461. v. *Sancti*.
Sancti pro nobis Deum orantes exaudiuntur, & quare, l. 13. f. 461. v. *Sancti*.
Sancti in concionibus quomodo sunt extollendi, l. 1. c. 9. f. 27.
Sagena missa in mare typum gerit Ecclesiae, l. 6. f. 167. v. *Ecclesia*.
Sapientia quomodo proficiebat Christus, cum esset ipsa sapientia, l. 4. f. 139. v. *Christus*.
Sapientia, potentia, benignitas in divinis personis, omnibus aequaliter conveniunt, l. 5. f. 173. v. *Deus*.
Sapientis diligentia, ex Cirillo notatur, l. 1. c. 10. f. 30.
Sensus quadruplex scripturae sacrae, quorum literatus efficacius est ad haereticos convincendos, l. 1. c. 3. f. 8.
Sensus mysticus sacrae scripturae aliquando admittitur ad comprobationem alicujus dogmatis, sic Paulus mystico sensu saepe usus est, l. 10. f. 321. v. *Missa*. & l. 1. c. 3. f. 8.
Sensus literalis quis sit, & quomodo cognoscitur, l. 1. c. 3. f. 8. & 9.
Sensus parabolice intra literalem includi potest, l. 1. ibi. f. 9.
Sensus litterales plures eidem litterae accommodari possunt, ibi.
Sensus scripturae verus à Conciliis & Doctoribus deprehenditur, quia non ex contextu litterae, neque grammaticali contextura est sumendus, l. 1. c. 4. f. 10.
Sententia Sanctorum Doctorum de una re concors efficacius argumentum est ad haeresim convincendam, quae quidem pro definitione Ecclesiae tenenda, l. 1. c. 7. f. 21.
Sedes Apostolica quid comprehendit, quae quidem errare non potest, l. 1. c. 8. f. 23. & 24.
Sepultura, l. 13. f. 465. v. *Sepultura*.
Sepulturae locus est non profit animae ad gloriam, vel poenam remittendam, aliam tamen habet nequaquam contemnendam utilitatem, l. 13. v. ibi.
Sepeliendi corpora semper religio fuit, & quo loco sepelienda, vetustissima observatio, ibi.
Sepelire corpora juxta Sanctorum cadavera, optimum fore antiqui censuerunt patres, l. 13. ibi. f. 466.
Silentium, vide, lib. 13. f. 466. v. *Silentium*.
Simonia, vide, lib. 13. f. 466. v. *Simonia*.
Simoniacus quare censetur haereticus, l. 1. c. 1. f. 2.
Simonis nomen quare in Petri nomen à Christo mutatur, l. 12. f. 38. v. *Papa*.
Synagoga sepulta est quando Deus sponfam novam Ecclesiam sibi desponsavit, l. 9. f. 296. v. *Lex*.
Similitudo & imago differunt, ibi. l. 2. f. 56. v. *Adam*.
Similia vocat scriptura sacra illa quae sunt ejusdem speciei, l. 6. f. 199. v. *Eucharistia*.
Signum aliquod sensibile exterior esse in ordinis Sacramento, ostenditur, l. 11. f. 382. v. *Ordo*.
Signum filii hominis Christi crux dicitur, l. 2. f. 47. v. *Adoratio*.
Signo cui non adest divina promissio de gratiae collatione Sacramento dici non potest, l. 14. f. 489. v. *Unctionis*.
Signa praedestinationis assignantur, l. 12. f. 429. v. *Praedestinatio*.
Solicritudo quae à Deo hominem separat fugienda est, hanc etiam prohibet Christus & non laborem, l. 2. f. 75. v. *Apostoli*.

Superbire non debet homo in bonis operibus, fuge itaque illam, nam multarum haereseum etiam parens est, l. 11. f. 378. v. *Opera*.
Subdiaconatum non esse Sacramentum censet Hugo de Sancto Victore, l. 11. f. 383. v. *Ordo*.
Subditi in corpore Ecclesiae, aurium funguntur officio, l. 1. c. 6. f. 17.
Subditi non debent judicare de vita pastoris, l. 13. f. 469. & 470. v. *Subditi*.
Summum Pontificem in fidei negotio oportet consulere Cardinales, novum articulum posse condere, l. 1. c. 8. f. 24.
Substantia & subsistentia quo pacto differunt, l. 5. f. 164. v. *Deus*.
Suffragia defunctis in purgatorio existentibus maxime conferre, ostenditur contra haereticos, l. 13. f. 465. v. *Sepultura*, & f. 460. v. *Suffragia*.
Scripturae, & Ecclesiae definitionibus contradicens, Spiritui Sancto contradicit, l. 1. c. 1. f. 1.
Scripturae sacrae in linguam vulgarem translatio parens haereseum est, l. 1. c. 13. f. 39.
Scriptura sacra nomen causae saepe effectui tribuit, l. 3. f. 99. v. *Baptismus*.
Scriptura sacra divinam permissionem actionem Dei appellat, l. 10. f. 306. v. *Malum*.
Scriptura sacra quo pacto significant adverbium hanc, nempe, donec usque, primo, lib. 10. fol. 309. v. *Maria Virgo*.
Scriptura sacra, una eademque littera multiplicem patitur intelligentiam, in litterali etiam sensu, hoc est, eadem littera plures habet litterales sensus, l. 1. c. 3. f. 8. & 9.
Scripturae sacrae epetita, quae quidem primae innititur veritati, quapropter falsa esse nequit, l. 1. c. 1. f. 2.
Scripturam facram velle convincere esse veracem rationibus naturalibus, summa dementia, l. 1. c. 2. f. 3.
Scripturae sacrae sensus mysticus admittitur saepe ad confirmationem alicujus dogmatis, sic Paulus facit, l. 1. c. 3. f. 8.
Scripturae sacrae sensus literalis est efficacius ad haereses convincendas, l. 1. c. 3. f. 8.
Scripturae sacrae non pro uniuscujusque arbitrio interpretanda, sed ab ipsa Ecclesia, à Conciliis, à Doctoribus sanctis sensus petendus est, l. 1. c. 4. f. 10.
Scriptura sacra plura recitat esse inventa, quae tamen nunquam fuerunt quaesita. Cujus quidem mos maxime notandus est, l. 2. f. 66. & 69. v. *Anima*.
Scriptura sacra testatur plures in hac vita Deum vidisse, & quomodo intelligitur, l. 3. f. 102. v. *Beatitudo*.
Scriptura sacra quos novit secundum homines vivere, homines appellat, l. 3. ibi. f. 103.
Scriptura sacra saepe illud appellat nihil, quod non est meritum vitae aeternae, l. 9. f. 302. v. *Libertas*.
Scriptura fratres appellat, qui sanguine juncti sunt, l. 10. f. 309. v. *Maria Virgo*.
Scripturae sacrae littera qua recitat, plures viros plures habuisse uxores quo pacto intelligenda est, l. 11. f. 353. v. *Nuptiae*.
Scriptura nulla cujuslibet hominis docti & sancti est efficacius ad haeresim convincendam, nisi id consistit & litteris sacris, & Ecclesiae definitionibus, l. 1. c. 7. f. 19.
Scripturae alicujus sancti viri & docti approbatio per Sedem Apostolicam, ut fuit doctrina Alexandri Alesensis, & Sancti Thomae Aquinatis, quae sit & ad quid

quid talis approbatio se extendat, notatur, l. 1. c. 7. f. 19.
Scriptura sacra quare mittit nos ad alios ut ab eis doceamur, l. 1. c. 7. f. 22.
Scriptura sacra in negotio fidei non est iudex, sed testis personam agit, l. 1. c. 4. f. 10.
Scriptura sacra non vulgari lingua tradenda, & scripturae & Sanctorum ostenditur testimoniis, l. 1. c. 13. f. 40.
Sensus vero illius unde saepe pendeat, ostenditur, l. 3. f. 80. v. *Baptismus*.
Scriptura sacra non arcanda regulis Aristotelicis, l. 4. f. 133. v. *Christus*.
Scriptura sacra saepe loquens de redditione gloriae, nomine retributionis uritur, l. 11. f. 374. v. *Opera*.
Scriptura sacra quare Deo tribuit corporea membra, cum nihil minus, l. 5. f. 163. v. *Deus*.
Scripturae sacrae loca, quibus justificationem soli fidei tribuere videtur, quomodo intelligenda sunt, l. 7. f. 233. & seq. v. *Fides*.
Scientiam exquirat Deus à Sacerdotibus, l. 1. c. 6. f. 17.
Scientia ex modo tendendi in objectum certior est fide, l. 7. f. 258. v. *Gratia*.
Schisma abique errore intellectus non est haeresis, quare vero Schismaticus appellatur haereticus, l. 1. c. 9. f. 27.
Schismaticus ex solo schismate non est censendus haereticus: in quo vero schisma ab haeresi differat, vide ibi.
Schisma olim per quadraginta annos in Ecclesia Dei, ibidem.
Scribæ apud Judaeos qui fuerunt, l. 13. f. 469. v. *Studia generalia*.
Spe vitae aeternae opera facta esse bona ex sacris litteris ostenditur, l. 13. f. 467. v. *Spes*.
Spes illorum vaana est qui sine meritis sperant vitam aeternam, l. 13. ibi. f. 468.
Spes quod sit ex beato Anselmo, l. 13. ibi. f. 467.
Spes nostra licet ex Christi meritis praecipue procedat, etiam ex nostris procedere debere, ostenditur, l. 13. ibi. f. 467.
Species per formas substantiales distinguitur, l. 2. f. 64. v. *Anima*.
Species panis in Eucharistia totum Christum vivum cum sanguine continent, sicut species vini totum etiam Christum cum corpore vivo continent, l. 6. f. 213. v. *Eucharistia*.
Species panis in Eucharistia licet totum Christum contineant, solum tamen corpus significant, sicut vini species solum sanguinem representat, l. 6. ibi. f. 215.
Spiraculum spiratum à Deo in Adam an fuit ipsa anima, l. 2. f. 64. & 65. v. *Anima*.
Spiritus nominis multiplex acceptio in sacris litteris, l. 2. ibi.
Spiritus Sanctum assistere Concilio generali rite congregato, ostenditur, l. 4. f. 144. v. *Concilium*.
Spiritus Sanctum habere eandem aequalitatem & eandem substantiam cum patre & filio, ostenditur ex litteris sacris, l. 3. f. 171. v. *Deus*.
Spiritus Sanctum procedere à Patre & Filio ostenditur ex scriptura sacra, ibidem, & non esse animam mundi contra Aballardum haereticum ex litteris sacris ostenditur, ibi.
Spiritus vivificare, carnem vero nihil prodesse quomodo intelligitur, l. 2. f. 73. v. *Apostoli*.

Spiritus Sanctus quare in die resurrectionis datur Apostolis, l. 13. f. 446. v. *Sacerdotium*.
Spirituallia non sunt pretio vendenda ut simoniae virtum declinetur, & quia gratis recepta sunt, gratis eligenda esse debent, l. 13. f. 466. v. *Simonia*.
Status tres inventi, ab Abbate Joachimo impugnantur, l. 2. f. 73. v. *Apostoli*.
Stellam ab stella in claritate differre quomodo intelligitur, l. 3. f. 114. v. *Beatitudo*.
Studia generalia valde necessaria in Dei Ecclesia, l. 13. f. 468. v. *Studia generalia*.
Stephanus pro persecutoribus veniam deprecatur, l. 13. f. 461. v. *Sancti*.
Status virginitatis sive continentiae angelica nuncupatur vita, l. 14. f. 484. v. *Virginitas*.

T

Tributum solvere quare Christus potius praecipit Petro, quam alicui alii Apostolo, l. 12. f. 386. v. *Papa*.
Tributa non debere solvere Sacerdotes ex facto Pharaonis constat, l. 13. f. 445. v. *Sacerdotium*.
Tempus à quo Concilia celebrari ceperunt, notatur, l. 1. c. 6. f. 18.
Testimonium, ut nos cogat ad alicui rei fidem praestandam, quale oporteat esse, l. 1. c. 7. f. 19.
Testes tres sunt qui reddunt testimonium animam à foribus peccatorum esse absolutam, & quomodo, l. 3. f. 92. v. *Baptismus*.
Testamentum esse sanguinem Christi quomodo intelligendum, l. 10. f. 337. v. *Missa*.
Testamentum utrumque ab uno esse Deo, ex litteris sacris ostenditur contra Manichaeum, l. 5. f. 161. v. *Deus*.
Testamentum aeternum quare appellatur Evangelium, l. 6. f. 186. v. *Evangelium*.
Testamenti utriusque narratur excellentiae, l. 6. ibi. f. 181. & 182.
Tenebrae appellantur peccata in sacris litteris, lux vero, opera bona, l. 11. f. 367. v. *Opera*.
Templum sanctum corpus Domini est, l. 2. f. 49. v. *Adoratio*.
Templorum fabricatio maxime placet Deo, l. 14. f. 472. v. *Templum*.
Templum deputandum ad adorandum & ad sacrificia Deo offerenda vetustissima fuit consuetudo, ibi.
Tentatio tribus modis agitur, l. 14. f. 473. v. *Tentatio*.
Tentationis quae primi parentes tentati sunt describitur ordo, ibi.
Tentationum varia genera, ibi.
Terram non esse Deo coaeternam, contra haereticos ex litteris sacris ostenditur, l. 14. f. 474. v. *Terra*.
Terra & coelum quo pacto mutabuntur, l. 10. f. 343. & seq. v. *Mundus*.
Traditiones Ecclesiae universales ejusdem sunt auctoritatis cum litteris sacris, quamvis in ipsis non contineantur, l. 1. c. 5. f. 11. & 12. & c. 6. f. 18.
Traditio de adoratione, notatur, l. 1. c. 5. f. 14.
Traditio de perpetua virginitate Virginis Mariae, l. 1. c. 5. f. 15.
Traditio Ecclesiae de crucis adoratione, feria sexta Paraceve, l. 2. f. 46. v. *Adoratio*.
Translatio sacrarum litterarum in linguam vulgarem,

hæresum origo est, l. 1. c. 13. f. 39.
 Tertullianum, beatus Augustinus ab Hæreseos macula conatur liberare in hoc quod dixit Deum habere corpus, l. 5. f. 162. v. *Deus*.
 Trinitas in divinis personis ex litteris sacris ostenditur, l. 5. f. 164. & seq. v. *Deus*.
 Timor Domini, multiplex est, l. 4. f. 142. v. *Christus*.
 Timoris Domini spiritus in Christo etiam requievit, l. 4. ibid.
 Timor servilis qualis, l. 4. ibi.
 Timorem Dei servilem esse inutilem & noxium, hæresis est Lutheri, & vincitur, l. 14. f. 474. v. *Timor*.
 Timor servilis unde oritur & à quibus causis generetur, ibid. f. 475.
 Timori servili adaptatur parabola de rege volente rationem ponere cum servis, ibid.
 Timorem servilem esse bonum ostenditur ex litteris sacris, ibid.
 Timor castus quid sit, ibid. f. 476.
 Timorem Dei permanere in futuro sæculo ostenditur, ubi Angelos Deum timere, ostenditur, ibid.
 Timoris nomine, ipsa reverentia appellatur in sacris litteris, ibid.
 Timor duplex, ibid.
 Tyrannus quis sit dicendus, l. 14. f. 476. v. *Tyrannus*.
 Tyrannum occidere auctoritate propria non licet vasallo, vide occidere ibid.
 Tribulationibus probatus spem habet vitæ æternæ, l. 13. f. 467. v. *Spes*.
 Tribulationum duplex genus, ibid. f. 468.
 Theophylactus, super illud ad Hebræos 11. *Et hi omnes testimonio fidei probati, &c.* & super illud Lucæ 23. *Hodie mecum eris in paradiso*, caute legendus est & attente, l. 3. f. 109. v. *Beatitudo*.
 Thomæ de Aquino sententia non acquiescens minime (ut aliqui dicunt) de hæresi suspectus censendus est, l. 1. c. 7. f. 19.
 Thomas Apostolus de Christi resurrectione dubius fuit, l. 1. c. 10. f. 29.
 Thomas Apostolus, licet non erat cum reliquis Apostolis quando venit Jesus, nihilominus potestatem tunc recipi remittendi peccata sicut & ceteri, l. 13. f. 446. v. *Sacerdotium*.
 Thomæ Aquinatis dictum, quo insinuare videtur legem de unitate uxoris non esse expressam in litteris sacris, quomodo intelligi debet, l. 11. f. 350. v. *Nuptia*.
 Theologorum assiduarum quæstiones quomodo intelligendæ, l. 1. c. 10. f. 30.
 Theologi Scholastici perperam allegant locum Joannis, *Hæc est vita æterna*, &c. ad probandum præcipuam beatitudinis partem esse Dei visionem minorem ante dilectionem, cum nihil minus, l. 3. f. 107. v. *Beatitudo*.
 Turcas debellare æquissimum est, l. 3. f. 116. v. *Bellum*.

V

VASA Sanctuarii veneranda sunt, l. 13. f. 444. v. *Sacerdotium*.
 Vasa facere Deum in contumeliam, nempe homines damnandos, quo pacto intelligitur, l. 10. f. 306. v. *Malum*.
 Valentinum consequutum fuisse gratiam sine baptismo

in actu, beatus fateatur Ambrosius, l. 3. f. 97. v. *Baptismus*.
 Venire ad Deum quid sit, l. 3. f. 83. & 84. v. ibi.
 Veritas omnis non appellatur fides, l. 1. c. 1. f. 2.
 Veritas aliqua quod sit catholica unde proveniat, l. 1. c. 8. f. 25.
 Veritas quid sit, l. 10. f. 313. v. *Mendacium*.
 Verum occultare sæpe licitum est, mendacium vero dicere numquam, l. 14. f. 477. v. *Tyrannus*.
 Verum occultare & falsum dicere maxime differunt, l. 14. ibid.
 Verba consecrationis Eucharistiæ perperam exponunt hæretici, l. 6. f. 192. & 198. v. *Eucharistia*.
 Verba consecrationis Eucharistiæ non figurative sunt intelligenda, ibi. f. 192.
 Verbum substantivum est, non debet in verbis consecrationis exponi per hoc verbum, significat, l. 6. ibi. f. 193.
 Verbum Dei qualiter est cibus animæ, l. 6. ibi. f. 194.
 Verba consecrationis Eucharistiæ explanantur catholice, l. 6. ibid.
 Verbum Dei multis modis contingit, ut contemnatur, l. 12. f. 431. v. *Prædicatio*.
 Vesca carnibus licere ex litteris sacris constat, l. 4. f. 124. v. *Cibus*.
 Vestimento peculiari utebantur Sacerdotes veteris legis cum offerre debebant, l. 11. f. 345. v. *Nuditas*.
 Veterem legem non esse servandam juxta omnia illius præcepta simul cum nova vincitur ex sacris litteris, l. 9. f. 295. & seq. v. *Lex*.
 Vnum baptisma sicut una Christi mors debet esse, l. 3. f. 89. v. *Baptismus*.
 Videre Deum neminem posse quomodo intelligitur, l. 3. f. 102. v. *Beatitudo*.
 Vidisse Deum plures testatur scriptura, & quomodo, ibi. f. 102. & 103.
 Videre faciem Dei quo pacto Angeli desiderant, l. 3. ibi. f. 103.
 Viduam emissio voto continentia, si nubat, damnationem habere, ut Paulus ait, quomodo intelligitur, l. 14. f. 491. v. *Votum*.
 Univeritas sive Academia non habet potestatem de hæresi judicandi, ita quod ejus censura omnes obtemperare teneantur, l. 1. c. 8. f. 23.
 Vineæ laboratores in Evangelio circa solutionem mercedis pares factos quomodo intelligitur, l. 3. f. 114. & 115. v. *Beatitudo*.
 Vinculum matrimonii non solvitur pro conjugum arbitrio etiam si sit in causa adulterium, l. 11. f. 353. & 357. v. *Nuptia*.
 Vindictæ appetitus prohibitus est lege divina, l. 12. f. 417. v. *Præceptum*.
 Vinum temperate bibere non est malum, sed bonum esse ostenditur contra hæreticos hoc negantes, l. 14. f. 478. v. *Vinum*.
 Viæ Dei quæ sint, ostenditur, l. 2. f. 63. v. *Angelus*.
 Violentia volenti res tuas rapere licitum est resistere, l. 3. f. 116. v. *Bellum*.
 Vita præfens in sacris litteris dies appellatur, l. 12. f. 435. v. *Purgatorium*.
 Vitam æternam mereri per bona opera, quomodo intelligitur, l. 11. f. 376. v. *Opera*.
 Vita æterna solum finaliter bene perseverantibus promittitur, l. 12. f. 427. v. *Prædestinatio*.

Vivere legi quid sit, ostenditur, l. 6. f. 188. v. *Evangelium*.
 Viri nomine sacra scriptura & masculinum & fœminam sæpe intelligit, l. 12. f. 435. v. *Purgatorium*.
 Vir simplex & sanctus aliquando nuntiat veriora, quam vir doctus & circumpectus, l. 1. c. 7. f. 20.
 Virum perfectum non debere manibus laborare, hæresis est, & vincitur, l. 9. f. 291. v. *Labor*.
 Vir quomodo debet diligere uxorem, l. 11. f. 347. v. *Nuptia*.
 Virum & uxorem æqualem & mutuum habere inter se corporum suorum potestatem, ostenditur, l. 11. f. 349. v. *Nuptia*.
 Virum esse caput mulieris quomodo intelligitur, l. 11. f. 358. v. *Nuptia*.
 Virgo semel emissio virginittatis voto, si nubat, damnationem incurrit ait Paulus, l. 14. f. 493. v. *Votum*.
 Virginitatem perpetuam custodisse Virginem Mariam: vide Maria, l. 14. f. 491. v. *Votum*.
 Virginitas commendatur à Christo; majoris enim meriti existimat, quam conjugium, per totum & plura de virginitate, l. 14. f. 480. v. *Virginitas*.
 Virginitatem sive castitatem esse impossibile servare, hæresis est Lutherianorum, qui numquam eam noverunt, l. 14. f. 483. v. *Virginitas*.
 Virginitas vel continentia cum Dei auxilio facilliter observatur, ibid.
 Virginitas præstantior est matrimonio, l. 14. f. 480. v. *Virginitas*.
 Viri carnis concupiscentia, non est qui à carne tentatur, sed illi solum uti dicuntur, qui à carnis concupiscentia superantur & proferuntur, l. 13. f. 452. v. *Sacerdotium*.
 Virtutes ad virginitatis & continentia custodiam plures requiruntur, & quæ, l. 14. f. 480. v. *Virginitas*.
 Virtutis objectum est bonum difficile, l. 14. f. 481. & 483. v. *Virginitas*.
 Vim seu virtutem baptismi variis maculare hæresibus molitur hæretici, l. 3. f. 82. v. *Baptismus*.
 Visque adverbium in sacris litteris quomodo significet, ostenditur, l. 10. f. 309. v. *Maria Virgo*.
 Viras petere ab alieno permittitur fuit Judæis ob suam ipsorum ingentem cupiditatem voraginem, l. 14. f. 501. v. *Ujura*.
 Vocationem nostram certam facere per bona opera satagere debemus, l. 7. f. 259. v. *Gratia*.
 Votum semel emissum perpetuo servandum esse, ex litteris sacris ostenditur, l. 14. f. 491. v. *Votum*.
 Votum testimonii Sanctorum, & definitionibus Conciliorum comprobatur, l. 14. ibid. f. 492.
 Vota tria nempe castitatis, paupertatis, & obedientia tri-

bus mundi concupiscentis adversantur, ibi. f. 494.
 Voti emissio adimpletio ex jure divino est, l. 14. ibi. f. 498.
 Vovere potest homo quod Deus non præcepit contra Lutheranos, dicentes nihil posse voveri nisi quod à Deo præceptum est, l. 14. ibi. f. 499. & 500.
 Voluntas quando pro facto reputanda meretur, l. 3. f. 97. v. *Baptismus*.
 Voluntarium à necessario distinguit Paulus, l. 9. f. 300. v. *Libertas*.
 Voluntates duas habere Christum, ostenditur, l. 4. f. 140. v. *Christus*.
 Vxorum pluralitas jure divino est prohibita l. 11. f. 350. & seq. v. *Nuptia*.
 Vxor quomodo diligenda est à viro suo, l. 11. f. 346. v. *Nuptia*.
 Vxores duas licitum esse matrimonio copulari sibi & copulatas simul habere, hæresis est dicere, & vincitur, l. 11. f. 349. v. *Nuptia*.
 Vxorem & virum mutuum & æqualem inter se suorum corporum habere potestatem, ostenditur, ibi. f. 350.
 Vxores plures habuerunt patriarchæ Abraham & Jacob, &c. & quare, l. 11. ibi. f. 353.
 Vxores plures habuerunt homines in lege veteri cujus intelligentiam, l. 11. ibi. f. 353.
 Vxorem non dimitendam fore etiam propter fornicationis causam, testimonii scripturæ & Sanctorum ostenditur, l. 11. ibi. f. 354.
 Vxor & vir pares sunt in causa divortii, l. 11. ibi. f. 357.
 Vxorem dimitendi ob fornicationem, continentiam perpetuo servare (vel uxori reconcilietur) non debet esse durum, l. 11. ibi. f. 362. & 363.
 Vxorem repudianti in veteri lege non licebat absque peccato aliam ducere, licet permittebatur ob eorum duritiam, ibid. f. 363.
 Vxorem dimitendi quoad thorum plures possunt concurrere cause, l. 11. ibi. f. 361.
 Vulgus parabolas scripturæ sacre & metaphoras quibus plena est intelligere non valet, ideo scriptura suo idiomate minime tradenda est, l. 1. c. 13. f. 40.

Z

Zelus indiscretus parens hæresum est, l. 1. c. 12. f. 37.
 Zelus indiscretus Lutheri, quo invehit in clerum & monachatum, quomodo obviandus erat, ibid.
 Zelus virorum bonorum Deo rem perditam curandam committit, ibid. & seq.
 Zizanias parabola declaratur, l. 1. c. 13. f. 39.

